

ፆጥሞና ውምፃቸ

ቆጽ - ነጋድ

አዘጋጅ

ኮራም ዴዮ (Coram Deo) የቴሌቫዥን ፓናል

የጥቅምና ደምጻፊ

ቅጽ - አንድ

አዘጋጅ

ከራሱ ወይም (CORAM DEO) የቴክኖሎጂ ፋካኒ

የጥሞና ድምጾች ቅጽ ነንድ

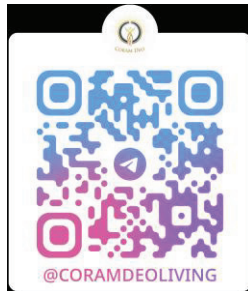
(© ፳፻፲፰ ዓመተ ምሕረት) በመጋቢት ወር ላይ በኮራም ዴዮ (Coram Deo) የቴሌግራም ቻናል ላይ የተለቀቁ የጥሞና ጽሁፎች።

ይህን መጽሐፍ በላቤትነቱን ሳይወስዱና ለሽያጭ ሳያውሉ አዘጋጁን ቻናል በማሳወቅ ማባዛትም ማሰራጨትም ይፈቀዳል።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች በሙሉ የተወሰዱት ከአዲሱ መደበኛ ትርጉም በ1993 ዓ.ም ከታተመው የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ነው።

የሽፋን ስዕል እና የውስጥ ቅንብር ሳም ደብል

የቴሌግራም አድራሻ @coramdeoliving

E-mail: coramdeopurtian@gmail.com

አጠቃላይ

በከራም ዴዮ የቴሌግራም ቻናል በታማኝነት እየተከታተሉት
በቀና ልብ አብራችሁ ላላችሁ በሙሉ ፤ በቀድሞ ስሙ ኤል
ኦላም እያላም ስሙ ተቀይሮም አብራችሁ ለዘላቃችሁ በሙሉ
የተበረከተች ናች።

መግቢያ

መግቢያ	7
እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሃል፤	10
ከክርስቶስ ጋራ ተሰቅያለሁ	15
እግዚአብሔርን ፈለግሁት	20
እግዚአብሔር፣ ለሚወድዱትና	25
በውሃ ውስጥ በምታልፍበት ጊዜ፣	30
የሕይወት ምንጭ ከአንተ ዘንድ ነውና፣	35
እግዚአብሔር ሆይ፤ መርምረኝ፤	39
የተስፋን ቃል የሰጠው	43
እግዚአብሔር ልባቸው ለተሰበረ	48
ሌሎች ከእናንተ እንደሚሻሉ	53
ፍርሀት በሚይዘኝ ጊዜ፣	58
ሰላምን የሚያወርዱ ብፁዓን ናቸው	63
ስለ ወዳጆቹ ሕይወቱን አሳልፎ	68
እነሆ፤ ሁሉ ነገር ከተሰማ ዘንድ	73
እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ፤	77
እንግዲህ በእምነታችሁ ካልጸናችሁ፣”	82
እርሱ ግን፣ “ጸጋዬ ይበቃሃል፤	87
እናት የምታጠባውን ልጄን	91
ነገር ግን እግዚአብሔር በሚፈሩት፣	95

እነዚህን ነገሮች ሁሉ እጄ አልሠራችኝምን?	100
መንታ መንገድ ላይ ቁሙ፣	104
የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው፣	108
በሰው ዘንድ ወደ ተናቀው፣	113
ሀብትህ ባለበት ልብህም	117
በጥሩ መሬት ላይ የተዘራው	123
እነሆ፤ ሁሉ ነገር ከተሰማ ዘንድ፣	132
አምናችሁም በጸሎት የምትለምኑት	135
የእግዚአብሔር ሐሳብ ግን	139
ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤	144

መግቢያ

በሕይወት ውስጥ ልባችን የሚዝልበት ወቅቶች አሉ። ጥያቄዎቻችን ድምፃቸውን ከፍ ብሎ የሚያሰቃየን ጊዜ ብዙ ነው፤ ስቃይ ከተጠበቀው ጊዜ በላይ የሚቆይባቸው፤ እና የእግዚአብሔርን ድምፅ በግልፅ ለመስማት በተመኘንባቸው ስፍራዎች ሁሉ ዝምታ የሚሰፍንባቸው ወቅቶች ብዙ ናቸው። ውዝግብ፣ የትኩረት መከፋፈል፣ ማብቂያ የሌለው ፍለጋ በተሞላ ዓለም ውስጥ፣ የጌታ ተከታይ የሆነች ነፍስ ይበልጥ ጥልቅ የሆነውን የእግዚአብሔርን መገኘት በዝምታ ትናፍቃለች።

ይህ መጽሐፍ የተጻፈው ለእነዚህ ጊዜያት ነው ረጋ እንድንል፣ እውነትን እንድናሰላስል እና በየቀኑ ክርስቶስን እንድንመስል የቀረበ ግብዣ ነው። እነዚህ ገጾች ለክፉ ቀናት ብቻ የተጻፉ ቃላት አይደሉም፤ ይልቁንም ለእያንዳንዱ የሕይወት ምዕራፍ ለደስታ፣ ለጥበቃ ጊዜያት፣ ለአምልኮ፣ ለድካም፣ ለምስጋና፣ ለእድገት እና ከእግዚአብሔር ጋር ለሚደረግ ጸጥታ የሰፈነበት ሕብረት የሚሆኑ ማሰላሰያዎች ናቸው።

ይህ መጽሐፍ የተዘጋጀልን ሕይወትን ፍጹም አድርጎ በተቆጣጠራት ሰው ሳይሆን፣ እግዚአብሔር በድካም ውስጥ እንኳ ታማኝ ሆኖ ስለሚያስቀጥለን እሱን በተማመነ ልብ ነው። እነዚህ ገጾች ለማንበብ ብቻ የቀረቡ ቃላት አይደሉም፤ ይልቁንም ቆም ብለን እንድናስብ እንድናሰላስል፣ እንድንጸልይ እና በዕለት ተዕለት

ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔርን መገኘት እንድናስታውስ የቀረቡ ግብዣዎች ናቸው።

በእነዚህ ምዕራፎች ውስጥ ስለ እምነት፣ መከራ፣ ጾጋ፣ ተስፋ፣ ንስሐ፣ መጠበቅ፣ ዓላማ እና በነገራችን ላይ እግዚአብሔር በተራ ቀናት ውስጥ ስለሚያደርገው ረቂቅ ሥራ የሚያወሱ ማሰላሰያዎችን ያገኛሉ። አንዳንዶቹ ገጾች ያጽናኑ ይሆናል። ሌሎቹ ደግሞ ይፈትኑ ይሆናል። ይሁን እንጂ ጸሎቴ ሁሉም ገጾች ወደ ክርስቶስ እንዲመልሱን ነው።

ይህ መጽሐፍ ቅዱስን ለመተካት የታሰበ አይደለም።

ይልቁንም ልባችንን ወደ ቅዱስ ቃሉ ይበልጥ እንዲመራው የተዘጋጀ ነው።

ሲያነቡ ጊዜዎን ይውሰዱ።

በጥቅሶቹ ላይ ቆም ይበሉ።

በማሰላሰያዎቹ ውስጥ እየጸለዩ ይለፉ።

በእግዚአብሔር ፊት እራስዎን እውነተኛ ለማድረግ ይፍቀዱ።

እነዚህ ገጾች መቼም ቢሆን እንዳልተተዘኑ፣ መቼም ቢሆን ከዓይኑ እንዳልራቅን እና ከጸጋው እቅፍ ውጪ እንዳልሆኑንን ያስታውሱናል።

“ኮራም ዴኦ” (CoramDeo) የሚለው ሐረግ ትርጉም “በእግዚአብሔር ፊት መኖር” ማለት ነው።

እሱም እያንዳንዱ የሕይወታችን ቅጽበት ደስታችን፣ ፍርሃታችን፣ ውድቀታችን፣ ጸሎታችን፣ መጠበቃችን እና መታደሳችን በእርሱ መገኘት ውስጥ እንደሚኖር የመረዳት ምስጢር ነው።

እያንዳንዱን ቀን “ኮራም ዴኦ” በእግዚአብሔር ፊት መኖርን በጸጋው ብርታት ሁሌም ልማዳችን እናድርግ።

“እግዚአብሔር የሳባ ሁሉ ደግሞ የሰጠብኝ፤ ነፍሴም ደንብኩት።”

መዝሙር ዳዊት 121:7

**ከማለደው ንጋት እስከ ምሽት በጠባቂው
አምላክ የተከለለ ህይወት**

ይህ ቃል ሰፊና ትልቅ የሆነ ተስፋን ይሰጠናል፤ እግዚአብሔር ራሱ በሕይወታችን ላይ ዘብ ይቆማል፤ ከክፉ ነገር ሁሉ ይጋርደናል እንዲሁም ማንነታችንን ሃያል በሆነው እጁ ይጠብቃል ይከልላል። ይህ ቃል ማዕበል እንደማይመጣ አይክድም፤ ወይም ሕመም የለም ብሎ አይቀጥፍም። ይልቁንም ከመጋረጃው በስተጀርባ ያለውን እውነት ይገልጣል፤ ከእያንዳንዱ ፊተና ጀርባ ከእያንዳንዱ ፍርሃት በሻገር፤ ነፍሳችን ከእጁ እንዳታመልጥ አጥብቆ የሚይዝ የታመነ አምላክ እንዳለ ያሳያል።

በተሰበረ ዓለም ውስጥ የተጠበቀ ሕይወት

በአብዛኛው ቀናት ሕይወት “የተጠበቀች” አትመስልም። ዜናዎች መጥፎ ወሬዎችን ይጨካሉ፣ ሐኪሞች አስቸጋሪ የምርመራ ውጤቶችን ይሰጣሉ፣ ግንኙነቶች ይፈራርሳሉ፣ የገዛ ልባችንም በሚያሳየው ማንነት ልንፈራ እንችላለን። ቅዱሱ መጽሐፍ ግን ወደዚህ እውነተኛና ፈታኝ ዓለም በመምጣት እንዲህ በማለት በድፍረት ይናገራል፦ “እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሃል፤ ነፍስህንም ይንከባከባታል።” (መዝሙረ ዳዊት 121:7) ። ይህ ደካማና ላይ ላየን ብቻ የሚያይ ተስፋ አይደለም። ከሚታየው አደጋ ሁሉ በላይ፣ ፈጽሞ የማያንቀሳፋ፣ የማይተኛና ከአይታወቅም የማያወጣን እሱ ግን የማይታይ ጠባቂ መኖሩን የሚያበስር አዋጅ ነው።

ስለዚህ ጥያቄው “ከመከራ ሁሉ እተርፋለሁን?” የሚለው ሳይሆን “በመከራው ሁሉ ውስጥ ተይዞለሁን?” የሚለው ነው። የእግዚአብሔር መልስ “አዎ” ነው። እርሱም፦ “በውሃ ውስጥ በምታልፍበት ጊዜ፣ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤ ወንዙን ስትሻገረው፣ አያሰጥምህም፤ በእሳት ውስጥ ስትሄድ፣ አያቃጥልህም፤ ነበልባሉም አይፈጅህም።” (ኢሳይያስ 43:2) ይላል። የጎርፍና የእሳት መከራ ሊገጥመን ይችላል፤ ነገር ግን መቼም ቢሆን ብቻችንን ወይም ያለ ጠባቂ አንሆንም። በዙሪያችንና በእኛ ላይ የሚሰነዘረው ክፉ ነገር እውነት ነው ነገር ግን የመጨረሻው ድል የእርሱ አይደለም፤ የጠባቂያችን እና የእኛ እንጂ!

ከሁሉ በላይ አስፈላጊ በሆነው ስፍራ መጠበቅ

እግዚአብሔር “ነፍስህንም ይንከባከባታል።” ሲል የገባው ተስፋ ከጤና፣ ከስኬት ወይም ከምቹት በላይ ጠልቆ ይሄዳል። በክርስቶስ ስላለን የዘላለም ሕይወት ይናገራል። የኢየሱስ ከሆንን፣ እውነተኛ ሕይወታችን ቀድሞውኑም ከእርሱ ጋር ተሰውሯል። እርሱም፦ “እኔ የዘላለም ሕይወት እሰጣቸዋለሁ፤ ከቶ አይጠፋም፤ ከእጄም ሊነጥቃቸው የሚችል ማንም የለም። እነርሱን የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል፤ ከአባቴም እጅ ማንም ሊነጥቃቸው አይችልም።” (ዮሐንስ 10:28-29) ይላል።

ነፍሳችን በወልድና በአብ ድርብ እጅ ውስጥ ተይዛለች።

ይህ ማለት ሕይወት ምንም ጥረት ሳያስፈልገው በራሱ ይጓዛል ማለት አይደለም። ይልቁንም ከድካማችሁ በታች የእግዚአብሔር ኃይል አለ ማለት ነው። ጴጥሮስም፦ “እናንተም በመጨረሻው ዘመን ሊገለጥ የተዘጋጀው ድካት እስኪመጣ ድረስ በእምነት አማካይነት በእግዚአብሔር ኅይል ተጠብቃችኋል።” (1ጴጥሮስ1:5) ይላል። አንዳንዴ እግዚአብሔርን የያዘችሁበት እጃችሁ እንደላላ ሊሰማችሁ ይችላል፤ እርሱ እናንተን የያዘበት እጁ ግን ፈጽሞ አይላለም። ፈተናዎች፣ ጥርጣሬዎችና ጥቃቶች

ሊበረቱ ይችላሉ፤ ነገር ግን አንደኛውም የአዳኛችሁን ጥበቃ ሊያፈርሱ አይችሉም፡፡

በጠባቂው እንክብካቤ ውስጥ መመላለስ

እግዚአብሔር እንዲህ ዓይነት ጠባቂ ከሆነ፣ በእርሱ መታመን ምርጫ ሳይሆን ብቸኛው ትክክለኛ የሕይወት መንገድ ነው፡፡ የራሳችን የመጨረሻ ጠባቂ ለመሆን መጣርን ማቆም አለብን፡፡ የመጨረሻው ደህንነታችን በራሳችን ላይ ስላልተመሠረተ፣ በጭንቀት ሳይዋጡ መሥራት፣ ማቀድና ጥንቃቄ ማድረግ ይቻላል፡፡ “ጌታ ግን ታማኝ ነው፤ እርሱም ያበረታችኋል፤ ከክፉውም ይጠብቃችኋል፡፡” (2ተሰሎንቄ3:3) ጠላት ኃይለኛ ቢሆንም እንደ ልቡ የሚፋንን የወደደውን የሚያደርግ ነጻ አካል አይደለም፤ እርሱ በአምላካችን እጅ ባለ ሰንሰለት የታሰረ ከተፈቀደለት ክልል መውጣት የማይችል በእግዚአብሔር ተፈቅዶለት ብቻ ሊሰራ የሚችል ነው እንጂ ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ውጪ የሆነ አይደለም፡፡

ይህ እውነት ለፈተናዎቻችሁ አዲስ እይታ ይሰጣል፡፡ “ይህ ለምን ደረሰብኝ?” ብላችሁ ከመጠየቅ ይልቅ “ጠባቂዬ ይህንን ሁኔታ እንዴት እየተጠቀመበት ነው?” ብላችሁ መጠየቅ ትችላላችሁ፡፡ አስቸጋሪና ግራ የሚያጋቡ ነገሮች እንኳ ያለ ምክንያት አይከሰቱም፡፡ “እግዚአብሔር፣ ለሚወድዱትና እንደ ሐሳቡ

ለተጠሩት፣ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ እንዲሠራ እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን።” (ሮሜ 8:28) ሁሌም እንደሚጠበቅ ሰው መመላለስ፤ በድፍረት እንፀልይ፣ በቆራጥነት እንታዘዝ፣ በራስ ወዳድነት ሳንወሰን እንወደድ። አንተ ወይም አንቺ በጠላት ዓለም ውስጥ ያለ ደካማ ሊሰበር የሚችል ሸንቦቆ አይደላችሁም፤ የታመነ አምላክ እጅ ውስጥ ያለች የተጠበቀች ነፍስ እንጂ!

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ በክርስቶስ ኢየሱስ ስለጠበቅኸኝና ነፍሴንም ስለጠበቅሃት አመሰግንሃለሁ። በሁሉም ሁኔታዎች ውስጥ በአንተ የታመነ እንክብካቤ እየታመንኩና እየተደገፍኩ፣ ዛሬን በድፍረትና በመታዘዝ እንድኖር እርዳኝ።

አሜን።

“ብብርሰቶስ ጋራ ተሰቅዷለሁ፤ ብሕንጣዬህ እኔ
እገኛለሁ፤ ነገር ጣን ብርሰቶስ በውስጤ ይዳራል።
እሁንም በሦጋ የምዳረው ነጭ በወደደኝና ስለ እኔ
ፊትን እሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ብዬ
በሰጠኝ እምነት ነው።”

ገሰታ 2:20

ከውስጥ ወደ ውጭ መኖር

በክርስቲያን ሕይወት እምብርት ውስጥ አንድ ምስጢር አለ፤
እርሱም እንድትሞቱና ዳግመኛ በእውነት እንድትኖሩ
መጠራታችሁ ነው። ዳውሎስ ከክርስቶስ ጋር እንደተሰቀለና
አሮጌው “እኔነቱ” በእርሱ በሚኖረው በክርስቶስ እንደተተካ
ይናገራል። አሁን የምትኖሩት ሕይወት በራሳችሁ የፍላጎት ኃይል
ወይም ስብዕና የሚመራ ሳይሆን፣ በወደዳችሁና ራሱን ስለ እናንተ
አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ አማካኝነት ነው።
ይህኛው ክፍል ኢየሱስን በሕይወታችሁ ላይ እንደ “ተጨማሪ
ነገር” ለመጨመር መሞከራችሁን እንድታቆሙና ይልቁንም

መላ ሕይወታችሁ በእርሱ ውስጥ እንደተሰወረ እንድታዩ ይጋብዛችኋል።

ከክርስቶስ ጋር መስቀል፥

“ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዳለሁ...” ይህ የሆነ ልማዳዊ የሆነ ቅኔ አይደለም፤ መንፈሳዊ እውነት እንጂ። በመስቀል ላይ እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ብቻ አይደለም የጠረገው፤ የኅጢአት ባሮች መሆናችንንም ጭምር እንጂ። ሮሜ 6:6 እንዲህ ይላል፡ “ከእንግዲህ የኅጢአት ባሮች እንዳንሆን፣ የኅጢአት ሰውነት እንዲሻር ወይም ኅይል እንዳይኖረው አሮጌው ሰዎችን ከርሱ ጋራ እንደ ተሰቀለ እናውቃለን፤ ” ያለፈው ታሪካችሁ፣ ውድቀታችሁ፣ ውርደታችሁና ራሳችሁን የምትገልጹበት አሮጌው መንገድ እንኳ ሳይቀር በዚያ መስቀል ላይ ተቸንክሯል። እግዚአብሔር “አሮጌው ማንነታችሁ” ይበልጥ እንዲጠጣር አይጠይቅም፤ ያንን ሰውማ ቀድሞውኑ በክርስቶስ ውስጥ ለሞት አሳልፎታል።

ይህም ፈተናና ተስፋ መቁረጥን የምትጋፈጡበትን መንገድ ይሰውጠዋል። “እኔ እንዲህ ነኝ” ብሎ ከማሰብ ይልቅ “አሮጌው ማንነቴ ከኢየሱስ ጋር ሞቷል” ማለት ትችላላችሁ። ኃጢአት በስማችሁ ሲጠራችሁ፣ እየጠራ ያለው የሞተን ሰው ነው። ለዚህም በቆላስይስ 3:3 እውነት እንዲህ ብላችሁ መመለስ ትችላላችሁ፡ “ሞታችኋልና፤ ሕይወታችሁም ከክርስቶስ ጋራ

በእግዚአብሔር ዘንድ ተሰውሯልና፤ " ነጻነት የሚጀምረው ከአሮጌው ማንነታችሁ ጋር መሟገት ስታቆሙና በመስቀል ላይ ስለሆነው ነገር ከእግዚአብሔር ጋር መስማማት ስትጀምሩ ነው።

ክርስቶስ በእኔ ይኖራል፥ አዲሱ የሕይወት ማዕከል

"...ከእንግዲህ እኔ አልኖርም፤ ነገር ግን ክርስቶስ በውስጤ ይኖራል።" ሕይወታችሁ ከእንግዲህ በእናንተ ፍላጎት፣ ፍርሃት ወይም ስኬት ዙሪያ አይሸከረከርም። የማዕከል ነጥቡ ከ"እኔ" ወደ "እርሱ" ተለውጧል። ይህም ኢየሱስን ከሩቅ ሆኖ ለመምሰል ከመሞከር በላይ ነው፤ ኢየሱስ ራሱ ሕይወቱን በእናንተ ውስጥና በእናንተ በኩል መኖሩ ነው። ሁለተኛ ቆሮንቶስ 5:17 እንዲህ ይላል፥ "ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር ዐልፏል፤ እነሆ፤ አዲስ ሆኗል።" እናንተ የተሻሻላችሁ ብቻ አይደላችሁም፤ ከውስጥ ወደ ውጭ አዲስ ሆናችሁ ተፈጥራችኋል።

ይህ ማለት በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ መቼም ቢሆን ብቻችሁን አይደላችሁም ማለት ነው። ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ አለ። ቀድሞ ተሸንፋችሁበት ለነበረ ፈተና ተጋልጣችኋል? ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ አለ። ድካምና ብቃት ማነስ ይሰማችኋል? ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ አለ። ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፥ "እኔ

የወይን ተክል ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ማንም በእኔ ቢኖር እኔም በርሱ ብኖር፣ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል፤ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና።” (ዮሐንስ 15:5)። የእናንተ ድርሻ ፍሬን መፍጠር ሳይሆን፣ በእናንተ ውስጥ ከሚኖረውና ሕይወቱ በእናንተ ውስጥ እንዲፈስ ከሚያደርገው ከእርሱ ጋር ተጠብቆ መኖር ነው።

በወደደን በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት መኖር

“አሁንም በሥጋ የምኖረው ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለኝ እምነት ነው።” ይህ ነገር ምን ያህል ግላዊ እንደሆነ ልብ በሉ። “የሰውን ዘር ወደደ” ብቻ ሳይሆን “እኔን ወደደኝ” ነው የሚለው። እምነት የሚያደገው ፍቅር እውነት መሆኑ ሲታመን ነው!። አንደኛ ዮሐንስ 4:19 “እርሱ አስቀድሞ ወድዶናልና እኛ እንወድደዋለን።” ይላል። የእግዚአብሔር ልጅ ራሱን አሳልፎ እስከመስጠት ድረስ እንደወደደችሁ በእውነት ስታምኑ፣ መታዘዝ ዋጋ የሚያስከፍል ወይም ግራ የሚያጋባ ቢመስል እንኳ እሺ በማለት እንዲመራችሁ በእርሱ ላይ መታመን ትችላላችሁ።

በእምነት መኖር ዝም ብሎ የሚመጣ መንፈሳዊ ስሜት አይደለም፤ ይልቁንም በራሳችሁ ከመመካት ይልቅ በኢየሱስ ለመታመን በየቀኑ የምታደርገቸው ግልጽ ምርጫዎች እርምጃዎች ናቸው። ድምፁም እንዲህ ይላል፦ “ስለወደድኸኝና ራስህን ስለ እኔ አሳልፈህ ስለሰጠህ፣ ይቅር እላለሁ፤ እታዘዛለሁ፤ ለጠየቅኸኝ ነገር ሁሉ ‘እሺ’ እላለሁ፣ ለከለከልኸኝም ‘እታዘዛለሁ’ እላለሁ።” ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፦ “ከዚያም ለሁሉም እንዲህ አላቸው፤ “በኋላዬ ሊመጣ የሚፈልግ ማንም ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም በየዕለቱ ተሸክሞ ይከተለኝ፤ ” (ሉቃስ 9: 23) በየቀኑ የምትሸከሙት መስቀል የተስፋ መቁረጥ ምልክት ሳይሆን፣ የክርስቶስ የትንሣኤ ሕይወት በእናንተ ውስጥ የሚበራበት፣ ወገን ብሎ የሚታይበት ፣ የሚገለጥበት በር ነው።

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ስለወደድኸኝና ራስህን ስለ እኔ አሳልፈህ ስለሰጠህ አመሰግንሃለሁ። ዛሬ ከአንተ ጋር እንደተሰቀለና በአንተ ውስጥ ሕያው እንደሆነ ሰው ሆኜ መኖርን አስተምረኝ፤ በማድረገው ምርጫ ሁሉ በአንተ እንድታመኝና እንድታዘዝህ ምረኝ።

አሜን!

“ እግዚአብሔርን ከሰማሁት፤
እርሱም መሰሰክኝ፤
ባጭርህም ሁሉ እዳኝ።”

መዝሙር 34:4

ፍርሃት ሲሸሽ

ፍርሃት “ተስፋ የለህም፤ ማንነትህ ይኸው ነው፤ መቼም አትለወጥም” ብሎ በጀሮህ ማንሾካሾክ ይወዳል። ነገር ግን በመዝሙረ ዳዊት 34:4 ላይ ዳዊት ታሪኩ በመንቀጥቀጥ በመሰበር እንዳልተጠናቀቀ ይመሰክራል። ፍርሃቱን እግዚአብሔርን ወደ መፈለግ ለወጠው፤ ጭንቀቱ እንዲመራው ከመፍቀድ ይልቅ፤ ጭንቀቱ በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር እንዲገፋው አደረገ። በምላሹም እግዚአብሔር ቸል አላለውም፤ ወይም አልናቀውም። ይልቁንም ተንቀሳቀሰ። ዳዊትን በጨለማው ውስጥ ያገኘው ያው አምላክ፤ ዛሬም በአንተ/ቺ ጨለማ ውስጥ ሊያገኝህ/ሽ ዝግጁ ነው።

ፍርሃት ከእግዚአብሔር ድምፅ ይልቅ ጎልቶ ሲሰማ

ፍርሃት በጣም ገዢ አመክንዮን፣ ቀደም ሲል ያየኸውን የእግዚአብሔርን ታማኝነትን፣ እንዲያውም ተስፋዎቹን እንኳ ሳይቀር ሊያዳፍን ይችላል። ዳዊት መቼም አልፈራሁም ብሎ አይዋሽም፤ እንደፈራ አምኖ ከዚያም ለዚያ ፍርሃት ምን እንዳደረገ ይነግረናል፡ “እግዚአብሔርን ፈለግሁት፤ እርሱም መለሰልኝ፤ ከፍርሃቴም ሁሉ አዳነኝ።” (መዝሙረ ዳዊት 34:4) ፍርሃቱን ዝም ብሎ አላማረረም፤ ይልቁንም ፍርሃት ላይ ሥልጣን ወዳለው ብቸኛ ጌታ ይዘት ሄደ። ፍርሃት ሊጨክ ይችላል፣ ግን ሉዓላዊ አይደለም። ሉዓላዊው እግዚአብሔር ብቻ ነው!።

ለዚህ ነው ቅዱስ መጽሐፍ ፍርሃታችሁን ብቻችሁን እንድትወጡት ሳይሆን ወደ እግዚአብሔር እንድታመጡት አጥብቆ የሚጠራን። “እርሱ ስለ እናንተ ስለሚያስብ የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በርሱ ላይ ጣሉት።” (1ጴጥሮስ5:7)። “በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ፣ ከምስጋናም ጋራ ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ እንጂ ስለ ማንኛውም ነገር አትጨነቁ።” (ፊልጵስዩስ 4:6)።

ፍርሃት ድምፁን ሲያጎላ፣ መልሱ በአዎንታዊ አስተሳሰብ መጨክ ሳይሆን፣ በማዕበል ውስጥ ሰላምን ወደሚናገረው ወደ ጌታ መገኘት መሮጥ ነው። ጥያቄው “ፈርቻለሁ ወይ?” የሚለው ሳይሆን “በፍርሃቴ ምን እያደረግሁ ነው?” የሚለው ነው።

አምላክን መፈለግን የልብ ልማድ ማድረግ

የዳዊት መዳን የጀመረው በአንድ ምርጫ ነው፡- “እግዚአብሔርን ፈለግሁት።” እግዚአብሔርን መፈለግ ዝምብሎ የሚመጣ መንፈሳዊ ስሜት አይደለም፤ ወደ እርሱ የሚደረግ ግልጽና ሆኑ ተብሎ የሚደረግ ጉዞ ነው። ስሜትህ በሚጨክበት ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን መክፈት፣ መጽሐይ ባልፈለግህበት ሰዓት መጽሐይ፣ አእምሮህ በሚወዛወዝበት ጊዜ በአምልኮ ውስጥ መገኘት ነው። እግዚአብሔር ወደዚህ ይጋብዝሃል፡ “እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበልና በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ፣ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።” (ዕብራውያን 4:16)

መፈለግ ጸጋ የሚፈስበት በር ነው።

እግዚአብሔርን መፈለግ በሂደትም ከጨንቀት ይልቅ የቀዳሚነት ልማድህ ይሆናል። መጥፎ የሕክምና ውጤት ስትሰማ፣ አስቸጋሪ ንግግር ሲገጥምህ፣ ወይም ያልተከፈለ ዕዳ ሲኖርህ የመጀመሪያ ስሜትህ በቀጥታ ወደ ጌታ መሄድ ቢሆን እስቲ አስበው! ይህ የዋህነት አይደለም፤ መታዘዝ እንጂ። ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፡ “ሰላምን እተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጣችሁ አይደለም። ልባችሁ አይጨነቅ፤ አይፍራም።” (ዮሐንስ 14:27)። ያ ሰላም ዝምብሎ

አይመጣም የሚመጣው አእምሮህን፣ ቃላትህንና ውሳኔዎችህን ደጋግመህ ወደ እርሱ ስታዞር ነው።

እንደ ተረፈ ሰው መኖር

እግዚአብሔር የሚሰጠው ጊዜያዊ እረፍትን ብቻ ሳይሆን እውነተኛ መዳንን ነው። በክርስቶስ ከሆንክ፣ ፍርሃት ከእንግዲህ አይገዛህም። “እግዚአብሔር የነይልና የፍቅር፣ ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሀት መንፈስ አልሰጠንምና።” (2 ጢሞቴዎስ 1:7)። እግዚአብሔር እኛን ለማዳን ያለውን ቁርጠኝነት በመስቀል ላይ አረጋግጧል፤ በዚያም የፍርሃት ሁሉ ምንጭ የሆነው ኃጢአትና ፍርድ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ተወግዷል። “እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ አምላክህ ነኝና አትደንግጥ። አበረታሃለሁ፤ እረዳሃለሁ፤ በጽድቄም ቀኝ እጄ ደግፌ እይዝሃለሁ።” (ኢሳይያስ 41:10) አንተ ድልን ለማግኘት አትዋጋም፤ ድል ከተገኘበት ስፍራ ሆነህ ትዋጋለህ እንጂ!

እንደተረፈ ሰው መኖር ማለት ስሜትህ በይረዳህም እንኳ እግዚአብሔር በላህ ቃል ላይ መቆም ማለት ነው። ወደዚያ ብርቱ ንግግር ትገባለህ ትቆምበታለህ። በልብህ ውስጥ ያስቀመጠውን ጥሪ ትፈጽማለህ። ኃጢአትህን ከመደበቅ ይልቅ ትናዘዛለህ። ወደፊት የምትጓዘው ጀግንነት ስለተሰማህ ሳይሆን ከፊትህ የሚቀድመውን ስለምታምን ነው። “ልጆች ከሆንን

ወራሾች ደግሞ ነን፤ የክብሩ ተከፋዮች እንሆን ዘንድ በርግጥ የመከራው ተከፋዮች ብንሆን፤ የእግዚአብሔር ወራሾች፤ ከክርስቶስ ጋራ ዐብረን ወራሾች ነን።” (ወደ ሮሜ ሰዎች 8:17) ዛሬ መምረጥ ትችላለህ፤ ለፍርሃት እንደ ባሪያ ትኖራለህ ወይስ ቀድሞውኑ ደህንነቱ እንደተጠበቀ ልጅ?

ፀሎት

አባት ሆይ፣ ስፈልግህ ስለሰማኸኝና በክርስቶስ በኩል ከፍርሃት ስላዳንኸኝ አመሰግንሃለሁ። በመንፈስህ አማካኝነት በመጀመሪያ ወደ አንተ መሮጥንና በቃልህ ላይ መቆምን ዛሬ አስተምረኝ፤ ሕይወቴም ከፍርሃቴ ይልቅ አንተን የማመን ምስክር ይሁን።

አሜን።

“እግዚአብሔር፡ ለሚወዱደትና እንደ ሐሳቡ ለተጠሩት፡ ነገር ሁሉ ተደርድሮ ለባን እንዲሠራ እንደሚደርግባቸው እናውቃለን፡፡”

፪፻፬፡፳፬

ዝብርቅርቅ ካለው በስተጀርባ ያለው ጸጥተኛ ተአምር

አንዳንድ ቀናት ሕይወት ተበታትኖ እንደተዘበራረቀ ፐዘል አይነት ሆኖ ይሰማናል ይታየናል፤ ቁርጥራጮቹ በየበታው ተዘረክርኩ አንዳቸውም አይገጥሙም ትርጉምም አይሰጡም፡፡ ሮሜ 8፡28 እግዚአብሔርን ለሚወዱት ከእነዚህ ነገሮች መካከል አንዳቸውም በዘፈቀደ የሚመሩ እንዳልሆኑ ያስታውሰናል፡፡ እርሱ የተሰበሰቡትን፣ ግራ የሚያጋቡትንና የሚያሰቃዩትን ቁርጥራጮች እንኳ ሳይቀር ወደ እውነተኛ መልካምነት ወደሚያመራ ታሪክ ውስጥ እያገጣጠማቸው ነው ፤ ይህም የእርሱ መልካምነት እንጂ የእኛ ጊዜያዊ ምቹት ብቻ አይደለም፡፡ ዛሬ በእጃችን ላይ ትርምስ መስሎ የታየው ነገር፣ በእርሱ ዘንድ ቀድሞውኑ

በጥንቃቄ የታወቀ እና ወደ ድንቅ ሥራ የሚወሰድ መሆኑን እንድናምን የቀረበልን ግብዣ ነው።

እግዚአብሔር በሕይወታችን ላይ በድንገት የሚሠራው ነገር የለም

እግዚአብሔር እኛን በሚያስደነግጡ ነገሮች በፍጹም አይገረምም። የሕክምና ምርመራ ውጤቱ፣ ክህደቱ፣ የተዘጋው በር፣ ረጅሙ የጥበቃ ጊዜ እነዚህ ነገሮች ወደ ሕይወታችን ታሪክ ሲገቡ እርሱ እቅዱን ለማስተካከል ደንግጦ አይጠደፍም። የሚባክን ምንም ነገር የለም። ከእርሱ ቁጥጥር ውጭ የሆነ ምንም ነገር የለም። እርሱ የደረሰውን ጉዳት ለመጠገን እየጣረ አይደለም፤ ይልቁንም በታቀደለት የጊዜ ሰሌዳ መሠረት እየሠራ ነው።

በኤርምያስ 29፥11 ላይ “ለእናንተ ያለኝን ዕቅድ እኔ ዐውቃለሁ” ይላል እግዚአብሔር፤ “ዕቅዱም ፍጻሜው ያማረና ተስፋ የሚሰጣችሁ፣ የሰላም ሐሳብ እንጂ ለክፉ አይደለም።” የሚለው ያው አምላክ ነው። ልብ በሉ፥ እቅዱን የሚያውቀው እርሱ ነው፤ እኛ ግን አብዛኛውን ጊዜ የምናየው የተበታተኑትን ቁርጥራጮች ብቻ ነው። እምነት ማለት የእርሱ እውቀት ከእኛ እይታ የተሻለ መሆኑን መምረጥ ነው። መንገዱ ጨለማ በሚሆንበት ጊዜ እንኳ እግዚአብሔር በድንገት የሚሠራው ነገር የለም። እርሱ

እያንዳንዱን ዝርዝር ነገር አሁን እኛ ካልነው በላይ ወደሆነ ታላቅና የተሻለ መልካም ነገር ሆኑ ብሎ እየመራው ነው።

እግዚአብሔር የሚሻው መልካም ነገር እኛ ከምናስበው ይበልጣል

“ነገር ሁሉ ለበጎ ይደረጋል” የሚለውን ስንሰማ፣ አብዛኛውን ጊዜ “ስለዚህ ይህ ነገር በምቼቴ፣ በስኬቴና በደስታዬ ይጠናቀቃል” ብለን እናስባለን። ነገር ግን የእግዚአብሔር የ“መልካም” ትርጉም ከዚህ የጠለቀ ነው። ጳውሎስ ወዲያውኑ በሚቀጥለው ቁጥር ላይ ግቡ “የልጁን መልክ እንድንመስል” መሆኑን ይነግረናል (ሮሜ 8፥29)። የእግዚአብሔር ከፍተኛው መልካም ነገር ሁኔታዎቻችንን መለወጥ ብቻ ሳይሆን፣ እኛን መለወጥ ነው በባሕርይ፣ በምኞት በእርሱ ላይ ባለን ጥገኝነት ይበልጥ ኢየሱስን እንድንመስል ማድረግ ነው።

ለዚህ ነው ቅዱስ መጽሐፍ “ቀላልና ጊዜያዊ የሆነው መከራችን ወደር የማይገኝለት ዘላለማዊ ክብር ያስገኛልናል።” (2 ቆሮንቶስ 4፥17)። እንዲጠፋ የምንመኘው ያ አስቸጋሪ ነገር፣ እግዚአብሔር በእኛ ልብ ውስጥ ክርስቶስዊ ትዕግሥትን፣ ትሕትናን፣ ድፍረትንና ደስታን ለመቅረጽ እየተጠቀመበት ያለ መሣሪያ ሊሆን ይችላል። ይህ ህመሙን ያነሰ አያደርገውም፣ ነገር ግን መቼም ቢሆን ትርጉም የለሽ እንዳልሆነ ያሳያል። እግዚአብሔር ለእኛ

የሚፈልገው መልካም ነገር፣ ከዛሬ ጀምሮ ከሚሊዮን ዓመታት በኋላ እንኳ ዋጋ ያለው ነው።

ምንም መልካም ነገር በማይሰማበት ጊዜ

ሮሜ 8፡28 ለማመን እጅግ አስቸጋሪ የሚሆንባቸው ወቅቶች አሉ። ቁስሉ በጣም ጥልቅ፣ ኪሳራው በጣም ትልቅ፣ ግራ መጋባቱም በጣም ከባድ ይሆናል። በእነዚያ ወቅቶች፣ እግዚአብሔር መልካም እንደሆነ እንድናስመስል አይጠይቀንም። ኢየሱስ ራሱ “በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘቅሁ! እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።” (ዮሐንስ 16፡33)። ቅንነት የተሞላበት እንባና ጽኑ እምነት በአንድ ልብ ውስጥ አብረው ሊኖሩ ይችላሉ። “አምላክ ሆይ፣ ገና መልካምነቱን አላየሁትም ነገር ግን አንተ አሁንም እየሠራህ መሆንህን አምናለሁ” ማለት ይቻላል።

የዮሴፍ ታሪክ ይህንን ያረጋግጣል። ከዓመታት ክህደት፣ ባርነትና እስር በኋላ ወደ ወንድሞቹ መለስ ብሎ ሲመለከት እናንተ ክፉ ነገርን አሳባችሁብኝ፤ እግዚአብሔር ግን ዛሬ እንደሆነው ብዙ ሕዝብ እንዲድን ለማድረግ ለበጎ አሰበው (ዘፍጥረት 50፡20)። ብሏቸዋል ፤ ዮሴፍ በወህኒ ቤት ተቀምጦ ሳለ ያንን “መልካም ነገር” አላስተዋለ ይሆናል አናውቅም ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ዮሴፍ በመጨረሻ ነገሩ በገባው ጊዜ ይሠራ እንደነበረው ሁሉ

ያኔም እስር ቤት ውስጥም እየሠራ ነበር። ለእኛም ህይወት እውነታው ያው ነው። ዛሬ ምናልባት በነጻነት ምዕራፍ ላይ ሳይሆን በወህኒ ቤት ምዕራፍ ላይ ልንሆን እንችላለን ነገር ግን ያው እግዚአብሔር አልተለወጠም፣ ነገሮቻችንን በሙሉ እንደራሱ ፈቃድ ውብ አድርጎ ይፈጽማቸዋል የጀመረውንም በሙሉ በራሱ መሪነት ያጠናቅቃል! (ፈልጽስዩስ 1፡6)።

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ ባለየውም እንኳ ነገርን ሁሉ ለበጎ ስለምታደርግ አመሰግናለሁ። ዛሬ በአንተ እንድታመን፣ በትንንሽ ነገሮች እንድታዘዝህና አንተ የሕይወቴን ታሪክ በሙሉ ክርስቶስን የማንጸባርቅባቸውን መንገዶች እንዲሆኑ እርዳኝ።

አሜን።

“በዉሃ ዉስጥ በምትፈጅበት ጊዜ፣ የሕንተ ጋራ
እሆናህ፤ ወንዙን ስትሻገረው፣ እደሰጥመህ፤
በእሳት ዉስጥ ስትሄዱ፣ እደቃጥፈህ፤
ነበልባሁም እደካጃህ፡፡”

ኢሳይያስ 43፡2

በእሳትና በውኃ መሃል የታለፈበት መንገድ

አንዳንድ ቀናት እንደ መስጠም ያለ ስሜት ሊሰማን ይችላል። ሌሎች ቀናት ደግሞ በሚነድ እቶን እሳት መሃል እንደመቆም ይሆኑብናል። ኢሳይያስ 43፡2 እግዚአብሔር ውኃና እሳት የሌለበትን ሕይወት ቃል አይገባልንም፤ ይልቁንም በእነዚያ መሃል የእርሱን አብሮነትና ጥበቃ መኖሩን ቃል ይገባልናል። ጥቅሱ በጥልቅ ውኃና በሚያናውጡ ወንዞች ውስጥ ስለማለፍ፣ በእሳትና በነበልባል ውስጥ ስለመራመድ ይናገራል እንዲሁም ሊያጠፋቸው የሚገባው ነገር እንደያጠፋቸው ከሕዝቡ ጋር አብሮ ስለሚቆም አምላክ ይገልጻል። የዛሬው ጥቅስ ትኩረታችንን ከማዕበሉና ከነበልባሉ ላይ አንስተን፣ በእነርሱ ውስጥ በሚያሳልፈን በእርሱ ላይ እንድናደርግ የቀረበ ጥሪ ነው።

ውኃው በሚሞላበት ጊዜ

እግዚአብሔር ስለ ውኃና ስለ ወንዞች የጠቀሰው፣ በስሜት፣ በአካልና በመንፈስ በጥልቅ ውኃ መከበብ ምን እንደሚመስል ስለሚያውቅ ነው። ምናልባት የሕይወት ውኃ ሙሉ እስከ አገጫችን ሲደርስ ያ የተጨናነቀ ስሜት ይታወቅ ይሆናል። ኃላፊነቶች፣ ስለ መጪው ጊዜ ያለ ፍርሃት፣ የፈረሱ ግንኙነቶች፣ እንዲሁም ለመታገል የሰለቻችሁ ድብቅ ኃጢአቶች። በእዚያ ትርምስ ውስጥ እግዚአብሔር ይናገራል። በጎርፎቻችን አይገረምም፤ ቀድሞውኑ እዚያ ከእኛ ጋር ለመሆን ቃል ገብቷል። “አምላካችን መጠጊያችንና ትይላችን፣ በሚደርስብን መከራ ሁሉ የቅርብ ረዳታችን ነው።” (መዝሙር 46፡1)

የውኃው ፍሰት በጣም ሲበረታ፣ “ብቻህን ነህ፣ ሁሉም ነገር ባንተ ላይ ነው” የሚለው ውሸት ይመጣል። ነገር ግን ማናችንም የራሳችን አዳኝ አይደለንም አዳኙ እርሱ ነው። ቀይ ባሕርን የከፈለና ዮርዳኖስን ወደ ሂላ የመለሰ አምላክ፣ ከኢያሱ መጽሐፍ በሂላ ኃይሉን አሳጣም። እርሱ አሁንም በእኛና በጎርፉ መካከል ይቆማል። አሁንም እንዲህ እንበል። “ስለዚህ ምድር ብትነዋወጥ እንኳ፣ ተራሮችም ወደ ባሕር ጥልቅ ቢሰምጡ አንፈራም።” (መዝሙር 46፡2)። ውኃው እውነት ሊሆን ይችላል፣ ነገር ግን የእርሱ ክንድም እንዲሁ እውነት ነው።

መጥራት እንጂ መጥፋት አይደለም

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እሳት አብዛኛውን ጊዜ ስለ ፍርድ ብቻ ሳይሆን ስለ መፈተንና ስለ መጥራት (ስለ መንጠር) ይናገራል። የኢሳይያስ 43፡2 ተስፋ ሙቀቱ በፍጹም አይሰማችሁም የሚል ሳይሆን፣ ሙቀቱ የመጨረሻው ቃል አይሆንም የሚል ነው። እግዚአብሔር በልጆቹ ሕይወት ውስጥ የሚነድ እሳትን በከንቱ አያበክንም፤ የማይዘልቀውን አቃጥሎ ለማጥፋትና ዘላለማዊ የሆነውን ለመግለጥ ይጠቀምበታል። “አሁን በብዙ ዐይነት ፈተና ውስጥ ሆናችሁ ለጥቂት ጊዜ መከራን ብትቀበሉም እንኳ በዚህ እጅግ ደስ ይላችኋል። እነዚህ ነገሮች በእናንተ ላይ የደረሱት፣ በእሳት ተፈትኖ ቢጠራም፣ ጠፊ ከሆነው ወርቅ ይልቅ እጅግ የከበረው እምነታችሁ፣ እውነተኛ መሆኑ እንዲረጋገጥና ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን፣ ክብርንና ውዳሴን እንዲያስገኝላችሁ ነው።” (1 ጴጥሮስ 1፡6-7)

በነበልባሉ ውስጥ መቼም ብቻችንን አይደለንም

የኢሳይያስ 43፡2 ዋና ፍሬ ነገር “እኔ ከአንተ ጋር ነኝ” የሚል የሦስት ቃላት ተስፋ ነው። በጣም አስቸጋሪ በሆነው ቅጽበት ውስጥ ያለው ጥልቅ እውነታ ፍርሃትም ሳይሆን የእርሱ አብሮነት

ነው። ስሜት “ተጥላሃል!” ብሎ ይጨካል፤ የእርሱ ቃል ግን ከዚያ በበለጠ ድምፅ “በፍጹም!” ብሎ ይመልሳል። “በምትሄድበት ሁሉ እግዚአብሔር አምላክህ ከአንተ ጋራ ነውና አይዘህ፤ በርታ፤ ጽና፤ አትፍራ፤ አትደንግጥ ብዬ አላዘዝሁህምን?” (ኢያሱ 1፡9) ብርታትና ድፍረት ከውስጣችን የሚመነጩ ሳይሆኑ፤ ከጎኖችን ከሚራመደው አምላክ የሚፈሱ ስጦታዎች ናቸው።

ኢየሱስ ይህንን ተስፋ በገዛ ደሙና በገዛ ቃሉ አጽንቶታል። ኃጢአትንና ሞትን ካሸነፈ በኋላ ለተከታዮቹ እንዲህ አላቸው፦ “እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋራ ነኝ።” (ማቴዎስ 28፡20) ከእርሱ ሊለየን የሚችል ጥልቅ ውኃም ሆነ ኃይለኛ እሳት የለም። “ይህን ተረድቻለሁ፤ ሞትም ይሁን ሕይወት፤ መላእክትም ይሁኑ አጋንንት፤ ያለውም ይሁን የሚመጣው፤ ወይም ማንኛውም ኅይል፤ ከፍታም ይሁን ጥልቀት ወይም የትኛውም ፍጥረት፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ካለው ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን አይችልም።” (ሮሜ 8፡38-39) ዛሬ የእኛ ጥሪ ውኃውና እሳቱ ትንሽ እንደሆኑ ማስመሰል ሳይሆን፤ አዳኞችን ከእነርሱ እንደሚበልጥ ማመን እናም እርሱ በእያንዳንዱ እርምጃ አብሮን እንደሚሄድ በማመን በታዘዥነት ወደ ፊት መራመድ ነው።

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ የሕይወቴ ጎርፍና እሳት ከአንተ አብሮነት
ሊለዩኝ ስለማይችሉ አመሰግንሃለሁ፤ ዛሬ ወደምትመራኝ ስፍራ
ሁሉ በእምነት ወደ ፊት ለመራመድ እንድችል በአንተ
እንድታመን እርዳኝ።

አሜን።

“የሕይወት ምንጭ የሕንጻዎች ዘንድ ነውና፣ በብርሃን ብርሃንን እናድሳለን።”

መዝሙር ፱፻፱

የማይጠፋው ብርሃን

ልባችንን ብርሃን እንደራቀው እንደ ደበዘዘ መብራትና ማዕዘናቱ በጨለማ እንደተዋጡ ክፍል የሚሰማት ቀናት አሉ። ዮሐንስ በኢየሱስ ውስጥ ፍጹም የተለየ ነገር እንዳለ ያስታውሰናል። ይህም በእያንዳንዱ የሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ እንደ ብርሃን የሚበራ፣ እውነተኛና ኃይለኛ የሆነ ሕይወት ነው። ይህን ብርሃን እኛ አናመነጨውም፤ ይልቁንም ከእግዚአብሔር እንቀበለዋለን። ይህ ሕይወት ወደ እኛ ሲገባ ደግሞ ዝም ብሎ አያሻሽለንም ፍፁም ይለውጠናል እንጂ!

በእኛ ሊፈጠር የማይችል ሕይወት

የሐንስ “ሕይወት በርሱ ነበረች፤ ይህች ሕይወት የሰው ብርሃን ነበረች።” (የሐንስ 1:4) ይለናል ሕይወት የሰው ልጅ የሥራ ውጤት አይደለም። እኛ “ሕይወትን” በስኬት፣ በልምድ፣ በግንኙነትና በሰው ዘንድ ተቀባይነትን በማግኘት ውስጥ እንፈልጋለን፤ ቅዱስ መጽሐፍ ግን እውነተኛና የዘላለም ሕይወት የሚገኘው በወልድ ብቻ እንደሆነ ይነግረናል። “ምስክርነቱም ይህ ነው፤ እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት ሰጠን፤ ይህም ሕይወት ያለው በልጁ ነው። ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤” (1 የሐንስ 5:11-12) ሕይወት ተንጠራርተን የምንደርስበት ነገር ሳይሆን፣ እግዚአብሔር ብቻ በክርስቶስ በኩል የሚሰጠን ስጦታ ነው!

ይህ እውነት የምንገነባቸውን የሐሰት ተስፋዎች ሁሉ ያፈርሳል። ሕይወት በኢየሱስ ብቻ የሚገኝ ከሆነ፣ ለማንነታችን ትርጉም ለማግኘት የምንመካባቸው ሌሎች ነገሮች ሁሉ ነፍሳችንን ለመሸከም ደካሞች ናቸው ማለት ነው። ይህ ደግሞ የራሳችን አዳኝ ለመሆን መጣርን ማቆም እንዳለብን ያሳያል። ዋጋችንን ለመገንባት ወይም ደስታን ለራሳችን ለመፍጠር መልፋት የለብንም። ወደ ክርስቶስ ባዶ እጃችንን በመምጣት ብቻ ከእርሱ እንቀበላለን።

የሐንስ ኢየሱስ ብርሃን አለው ብቻ ሳይሆን የሚለው፣ ሕይወቱ ራሱ ለሰው ሁሉ ብርሃን ነው ይላል። ብርሃን ያጋልጣል፣

ይገልጣል፣ ይመራልም። ኢየሱስም “እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝም የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ ከቶ በጨለማ አይመለስም” ሲል አውጇል (ዮሐንስ 8:12)። ጨለማ ማለት አለማወቅ ብቻ አይደለም፤ በኃጢአት ግራ መጋባት፣ ባርነትና ዕውርነትም ጨምሮ ነው። ክርስቶስ በማንም በምንም ሊሸነፍ በማይችለው ብርሃኑ ወደዚያ ጨለማ ፡ ወደ እኛ ልብ ይገባል።

ይህ ስሜታዊ ንግግር ሳይሆን ከተፈጥሮ በላይ የሆነ እውነት ነው። “በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት እግዚአብሔር የክብሩን ዕውቀት ብርሃን ይሰጠን ዘንድ፣ “በጨለማ ብርሃን ይብራ” ያለው እግዚአብሔር ብርሃኑን በልባችን አብርቷልና።” (2 ቆሮንቶስ 4:6)። ቁሳዊ ወይም ይሄ የተፈጥሮ ብርሃን የምንለውን እንዲኖር የተናገረው ያው አምላክ አሁን በልቦቻችን ውስጥ ይበራል። ይህ ማለት በሕይወታችን ውስጥ የክርስቶስ ብርሃን ሊደርስበትና ሊለውጠው የማይችል በጣም የተወሳሰበ፣ የሚያሳፍር ወይም ለረጅም ጊዜ በጨለማ የተዋጠ ክፍል የለም ማለት ነው።

ዛሬን በብርሃን መመለስ

የኢየሱስ ሕይወት ብርሃኖችን ከሆነ፣ በብርሃን መመለስ ማለት በራስ ጥረት መጣር ሳይሆን ለእርሱ ቀርቦ መኖር ነው። “ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁ፤ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ኖችሁ። እንደ ብርሃን ልጆች ኑሩ፤” (ኤፌሶን 5:8) እንደ ብርሃን ልጅ መመለስ ማለት

ሃሳባችንን፣ ፍላጎታችንን ምርጫዎቻችንን ዘወትር በእርሱ እይታ ስር ማድረግ ነው በስሜት ወይም በዓለም ጨኸት ሳይሆን በቃሉ እውነታ መመራት ማለት ነው።

እንዲሁም ብርሃኑ ኃጢአታችንን ሲገልጠው ከመደበኛ ይልቅ በእርሱ ብርሃን መስማማት ማለት ነው። ብርሃኑ ለውርደት ሳይሆን ለንጽሕና ለምሪት የተሰጠ ስለሆነ እንናዘዛለን፣ ንስሐ እንገባለን፣ ወደ ፊትም እንጓዛለን። ከዚያም ያንን የበራልንን ብርሃን ወደ ጨለማው ዓለም እንወስዳለን ይህንም የምናደርገው እኛ ራሳችን ብርሃን እንደሆንን በማሰብ ሳይሆን፣ ብርሃኑ የት እና ማን ጋር እንደሚገኝ እንደሚያውቁ ሰዎች ነው። ዛሬ በኛ ውስጥ ያለው የእርሱ ሕይወት በትዕግሥት፣ በንጽሕና፣ በድፍረትና ስለ እርሱ በምንናገረው ቃል ውስጥ ሊታይ ይገባዋል።

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ሕይወቴና ብርሃኔ ስለሆንክ አመሰግንሃለሁ።
በእኔ ውስጥ ባሉ የተደበቁ ስፍራዎች ሁሉ አብራ እባክህን፤
ዛሬም በብርሃንህ በድፍረት እንድመላለስ ምራኝ።

አሜን።

“እግዚአብሔር ሆይ፤ መርምረኝ፤ ልቦንም ስወቅ፤ ፈትነኝ፤ ሐሳቦንም ስወቅ፤”

መዝሙር 139፡23

በእግዚአብሔር ፊት የተራቆተ ልብ

አንድ የሆነ ዓይነት የጸሎት መንገድ አለ፡ እሱም እግዚአብሔርን እስከ ውስጠኛው ሰበብ ድርጊታችን (motives)፣ ፍርሃታችንና ስውር ሃሳቦችን ድረስ እንዲመለከት መጋበዝ ነው። ይህም የሚያስፈራ ሊመስል ይችላል። መዝሙር 139፡23 እንዲህ ዓይነቱ ጸሎት ነው። ይህ ዝም ብሎ የሚቀርብ ተራ ልመና ሳይሆን፣ “ጌታ ሆይ፣ በእኔ ውስጥ የምታየውን በተለይም እኔ በራሴ ማየት የማልችለውን ነገር አሳየኝ” የሚል ራስን የመስጠት ጸሎት ነው።

ድፍረት የተሞላ ግብዣ

ዳዊት እግዚአብሔር እንዲያውቀው መለመን ከመጀመሩም በፊት እግዚአብሔር ቀድሞውኑ ሁሉንም ነገር ያውቃል። ዳዊት በፈቃደኝነት ራሱን በእግዚአብሔር ፍቅር የተሞላ ምርመራ ስር እያኖረ ነው፤ በልቡ ውስጥ ያለ ማንኛውም ነገር ከእግዚአብሔር የተሰወረ እንዳይሆን እየጠየቀ ነው። ዕብራውያን 4፥13 “ከእግዚአብሔር ዐይን የተሰወረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ስለ ራሳችን መልስ መስጠት በሚገባን በርሱ ፊት ሁሉም ነገር የተራቋተና የተገለጠ ነው” እያለ ይነግረናል ። ቀድሞውኑ የተሰወረ ነገር ስለሌለ፣ ይህ ጸሎት ግብዣ ይሆናል፦ “ጌታ ሆይ፣ በአንተ ዘንድ የታየውን ወደ ብርሃን አውጣው። ራሴን እያታለልኩ እንድኖር አትፍቀድልኝ እውነትህ ነፃ ያውጣኝ ዘንድ ተጠቀምበት።

ልንደብቀው የምንፈልገውን ነገር መጋፈጥ

እንዲህ ብለን መጸለይ የሚያስፈልገን ምክንያት አለ፦ “የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኮላኛ ነው፤ ፈውስም የለውም፤ ማንስ ሊረዳው ይችላል? “እኔ እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ እንደ መንገዱ፣ እንደ ሥራው ፍሬ ለመስጠት፣ ልብን እመረምራለሁ፤ የአእምሮንም ሐሳብ እፈትናለሁ።” (ኤርምያስ 17፥9-10)። የገዛ ልባችን

አስተማማኝ መስታወት አይደለም። ኃጢአታችንን ምክንያት ልንፈልግለት፣ ትዕቢታችንን “ጽኑ እምነት” ብለን ልንሰይመው፣ ወይም ፍርሃታችንን “ጥበብ” ልንለው እንችላለን። እኛ ምክንያት እየፈጠርን ልናልፈው የምንፈልገውን ነገር እግዚአብሔር እንዲያጋልጠው ያስፈልገናል።

ነገር ግን የእግዚአብሔር ምርመራ ልጆቹን ለማሳፈር ሳይሆን ለመፈወስና ወደ ነበረበት ለመመለስ ነው። “ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን፣ ከዐመፃም ሁሉ ሊያነጻን እርሱ ታማኝና ጻድቅ ነው።” (1 ዮሐንስ 1:9) መንፈስ ቅዱስ አንድን ነገር ሲጠቁመን፣ ትክክለኛው ምላሽ ራስን መከላከል ሳይሆን መስማማት ነው። “ጌታ ሆይ፣ ትክክል ነህ። ንስሐ እገባለሁ። አንጻኝና ለውጠኝ።” ነፃነት የሚጀምረው እዚያ ላይ ነው።

በምርመራና በለውጥ ውስጥ መኖር

ቅዱስ መጽሐፍ አንድ ጊዜ ብቻ ልባችንን እንድንፈትሽ ሳይሆን፣ ራስን መመርመር የአኗኗር ዘይቤ አድርገን እንድንከተል ይጠራናል። “በእምነት መሆናችሁን ለማወቅ ራሳችሁን መርምሩ፤ ራሳችሁን ፈትኑ።” (2 ቆሮንቶስ 13:5) ይህ ተስፋ አስቆራጭ የሆነ የራስን ውስጠት ፍለጋ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር ከእውነቱ ጋር እንዲያስተካክለን ዘወትር ፈቃደኛ መሆን ነው።

“ጌታ ሆይ፣ በእምነቴ፣ በምኞቴ ወይም በልማዴ ውስጥ ከአንተ የራቀ ነገር አለኝ?” ብሎ ዘወትር መጠየቅ ነው።

እግዚአብሔር ለዚያ ጸሎት ምላሽ ሲሰጥ፣ ስህተታችንን መጠቆም ብቻ ሳይሆን ይለውጠናል። “በእእምሯችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሱ።” (ሮሜ 12:2) የዳዊት ጨካኝ የእኛም ይሆናል። “አምላኬ ሆይ፤ ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፤ ቀና የሆነውንም መንፈስ በውስጤ አድስ።” (መዝሙር 51:10)። መዝሙር 139፡23 ን ወደ እግዚአብሔር በዝግታና በታማኝነት መልሰን እንጸልዋለን!

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ ሙሉ በሙሉ ስለምታየኝና ሙሉ በሙሉ ስለምትወደኝ አመሰግንሃለሁ፤ ዛሬ ልቤን እንድትመረምር፣ አንተን የማያስደስት ማንኛውንም ነገር እንድታጋልጠው፣ ወደ ንስሐ፣ ወደ መታዘዝ እና ከአንተ ጋር ይበልጥ ተቀራርቦ ወደ መመላለስ እንድትመራኝ እለምንሀለሁ።

አሜን።

“የተስፋን ቃል የሰጠው የተመነ ነውና እንዲያነቃነቅ የተስፋችንን መስጋጠርን እንጠብቅ”

ወደ ስብረታችን 10:23

ተስፋ መያዣ ሲኖረው

አንዳንድ ቀናት እቅዶቻችን፣ ዋስትናችን፣ አልፎ ተርፎም እግዚአብሔር በሚያደርገው ነገር ላይ ያለን መተማመን ሁሉ ከእጃችን የሚያመልጡ የሚመስሉበት ጊዜ አለ። ዕብራውያን 10:23 ግን ከዚህ ተቃራኒ የሆነውን እንድናደርግ ይጠራናል፤ ይህም የምንታመንበትን ተስፋ አጥብቀን እንድንይዝ ነው፤ ምክንያቱም ተስፋችን የተመሰረተው በስሜታችን ላይ ሳይሆን ተስፋ በሰጠን በማይለወጠው የእግዚአብሔር ማንነት ላይ ነው። ይህ በምኞት ላይ የተመሰረተ አስተሳሰብ አይደለም፤ ይልቁንም ሁኔታዎች ቢቃረኑንም እንኳ እግዚአብሔር በተናገረው ቃል ላይ በጽናት መጣበቅ ነው።

ሁኔታዎች ሲናወጡ ጸንቶ መቆም

"ወደ ዕብራውያን 10:23" ይህ ሁልጊዜ ቀላል እንደማይሆን ይነግረናል። በክርስቶስ ያለ ተስፋ የላላና በስሜት የሚነዳ አይደለም፤ ይልቁንም ሕይወት ከእግራችን በታች እንደሚያንሸራትት አሸዋ በምትሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር ያለውን ነገር አምኖ ለመቀጠል የሚደረግ ብርቱ ውሳኔ ነው። የጥንቶቹ አማኞች እነዚህን ቃላት በመጀመሪያ ሲሰሙ፣ ጫና፣ ስደትና ሁሉንም ነገር የማጣት አጋጣሚ ተጋርጦባቸው ነበር። ትዕዛዙም "የተመቸ ሕይወትን ፈልጉ" የሚል ሳይሆን፣ "በክርስቶስ ያለውን ተስፋችሁን አጥብቃችሁ ያዙ" የሚል ነበር።

ዓለማችን ዘወትር ተስፋችንን በሚታዩ ነገሮች ላይ በባንክ ሒሳብ፣ በጤና፣ በግንኙነቶችና በሰዎች ዘንድ በሚገኝ ተቀባይነት ላይ እንድናደርግ ትጋብዘናለች። መጽሐፍ ቅዱስ ግን፣ 2ተኛ ቆሮንቶስ 4:18 ላይ "ስለዚህ ዐይናችን የሚያተኩረው በሚታየው ነገር ላይ ሳይሆን በማይታየው ላይ ነው፤ የሚታየው ጊዜያዊ ነውና፤ የማይታየው ግን ዘላለማዊ ነው።" በማለት ያሳስበናል። ተስፋን ሳይናወጥ አጽንቶ መያዝ ማለት ጊዜያዊው ነገር መፈራረስ ሲጀምር ልባችንን ከዘላለማዊው ነገር ጋር ማስተሳሰር ማለት ነው። ይህም ማለት ፍርሃታችንን በእግዚአብሔር ተስፋዎች መገሰጽ፣ ስሜታችን የሕይወታችንን የመጨረሻ ምዕራፍ እንዲወስን አለመፍቀድ፣ እንዲሁም ወደ መስቀሉና ወደ ባደው

መቃብር እንደ መልሐቃችን ዘወትር መመለስ ማለት ነው (ዕብራውያን 6:19)።

ከተስፋችን ጀርባ ያለው የታመነው አምላክ

በተስፋ መጣበቅ የምንችልበት ምክንያት ቀላል ነው፡ “ተስፋን የሰጠን የታመነ ነው” (ዕብራውያን 10:23)። ተስፋችን ሊጠነክር የሚችለው ከጀርባው ባለው አካል ጥንካሬ ልክ ብቻ ነው። እግዚአብሔር በጉዞው አጋማሽ ላይ ሀሳቡን አይቀይርም።

“ይዋሽ ዘንድ እግዚአብሔር ሰው አይደለም፤ ይጸጸትም ዘንድ የሰው ልጅ አይደለም፤ ተናግሮ አያደርገውምን? ተስፋ ሰጥቶስ አይፈጽመውምን?” (ዘኁልቀ 23:19) የዕብራውያን 10:23 ሙሉ ክብደት የሚያርፈው እዚህ ላይ ነው አንድም ቀን ቃሉን አጥፎ በማያውቀውና ወደፊትም በማያጥፈው በእግዚአብሔር ማንነት ላይ።

አብርሃምን እንደ ምሳሌ ብንወስድ፣ ወደ ሮሜ ሰዎች 4:20 “ይልቁንም በእምነቱ በመጽናት ለእግዚአብሔር ክብርን ሰጠ እንጂ፣ የእግዚአብሔርን ተስፋ አልተጠራጠረም፤” ሁኔታዎቻችን “ተስፋ ቆርጠሃል” ብለው ይጮኹ ይሆናል፤ እኛ ግን ለማዳመጥ ፈቃደኛ ከሆንን የእግዚአብሔር ታማኝነት ድምፁን ከፍ አድርጎ ይናገራል። እኛ ብንሰናከል እንኳ፣ “ታማኞች ሆነን ባንገኝ፣ እርሱ ታማኝ እንደ ሆነ ይኖራል፤ ራሱን መካድ

አይችልምና።” (2 ጢሞቴዎስ 2:13)። በእግዚአብሔር ታማኝነት ላይ ማሰላሰል ለተስፋችን ስንቅ ይሆነዋል፤ የችግሮቻችንን ትልቅነት መመልከታችንን ትተን፣ ተስፋን ጠባቂ የሆነውን አምላካችንን ታላቅነት መመልከት እንጀምራለን።

ዛሬን የምንኖርበትን መንገድ የሚለውጥ ተስፋ

መጽሐፍ ቅዱሳዊ ተስፋ ስለ ወደፊት ብቻ አይደለም፤ አሁን የምንኖርበትንም መንገድ ይቀርጻል። የእግዚአብሔር ተስፋ ሁሉ በክርስቶስ “አሜን” እንደሆነ በእውነት ካመንን (2 ቆሮንቶስ 1:20)፣ ዋጋ በሚያስከፍለን ጊዜ ልንታዘዘው፣ የሰዎች ክፉ ድርጊት በሚያመን ጊዜ ይቅር ልንልና ማንም በማያየን ጊዜ ልናገለግል እንችላለን። ከእንግዲህ የምንኖረው ለህልውናቸው እንደሚታገሉ መንፈሳዊ ተረጿዎች ሳይሆን፣ ቃሉ ሊከሸፍ በማይችል ንጉሥ ወንዶችና ሴቶች ልጆችነት ውስጥ ነው። ተስፋ ተለምዷዊ የሆኑቱን ዕለታዊ እንቅስቃሴዎች ጉዞን፣ የቤት ሥራን፣ ትምህርትን፣ የቢሮ ሥራን እነዚህን ሁሉ ዘላለማዊ እውነታዎች በጸጥታ የሚገለጡባቸው ስፍራዎች ያደርጋቸዋል።

በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ ቀጥለው ያሉት ጥቅሶች ለፍቅር፣ ለመልካም ሥራና ለጋራ ስብሰባዎች የሚጠሩን ለዚህ ነው

(ዕብራውያን 10:24-25)። በታመነው አምላክ ስንደገፍ፣ እኛ ደግሞ ሌሎችን የምንደግፍ ሰዎች እንሆናለን። ተስፋችን በክርስቶስ ፍጹም ሥራ ላይ መልካቁን ሲጥል፣ የዛለን ገደፍ ማበረታታት፣ በድፍረት መጸለይ፣ በታዛዥነት እርምጃ መውሰድ እንችላለን። ተስፋ ከእውነታው መሸሻ አይደለም፤ ይልቁንም በእውነታው ውስጥ ሙሉ በሙሉ ለመኖር የሚያስችል ድፍረት ነው። ምክንያቱም የታሪኩ መጨረሻ ምን እንደሚሆን እናውቃለን ኢየሱስ ድል አድራጊ ነው፣ እያንዳንዱም ተስፋ ፍጻሜውን ያገኛል።

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ አንተ የታመንህ ስለሆንክና በክርስቶስ ያለው ተስፋ ሁሉ እርግጥ በመሆኑ አመሰግናለሁ። ዛሬ የምታመንበትን ተስፋዬ ሳይናወጥ እንድይዝና ሌሎችን ወደማይናወጠው ታማኝነትህ በሚመራ መንገድ እንድኖር እርዳኝ።

አሜን።

እግዚአብሔር ልባቸው ሰተሰበረ ቅርብ ነው፤ መንኬሳቸው የተሰበረውንም ደዱናቸዋል።

መዝሙር 34:18

ሹክሹክታን ያህል የቀረበ

አንዳንድ ቀናት እግዚአብሔር በሚሊዮን ማይሎች የራቀ ሊመስል ይችላል በእቅዶቻችን አለመሳካት፣ በውድቀቶቻችን እና በህይወት ሁከት ውስጥ ስንጓዝ እናጣዋለን የተወንደመስለናል። መዝሙር 145:18 ግን ሌላ ታሪክ ይነግረናል፡ “እግዚአብሔር ለሚጠሩት ሁሉ፣ በእውነት ለሚጠሩት ሁሉ ቅርብ ነው።” እግዚአብሔር ለሚጠሩት ሁሉ መቅረብን ይመርጣል፤ ይህም በደመነፍሳዊ ወይም በስሜታዊ መንገድ ሳይሆን፣ በላንበት በታ የሚያገኘን እውነተኛና ግልጽ የሆነ ቅርብ ነው። ይህ ተስፋ በመንፈሳዊነታቸው ለሚመኩ ሳይሆን፣ እውነተኞችና ረዳት ለሚያስፈልጋቸው ነው። እርሱ ያስቀመጠው ብቸኛው መስፈርት “በእውነት” እንድንጠራው ብቻ ነው! ሊሸሽ በማይችል፤

በማያስመስል ወይም ድርድር ውስጥ በማይገባ፣ ነገር ግን በቀጥታ ወደ እርሱ በሚመጣ ልብ መጥራት።

እርሱ በእርግጥም እንዲህ ቅርብ ነው

ጋላክሲዎችን በቃሉ የፈጠረ አምላክ ደህንነቱ በተጠበቀ ርቀት ላይ ሆኖ አይመለከተንም፤ ጸሎታችንን ለመስማት ዝቅ ብሎ ይጎነበሳል። እዚህ ጋር ምንም ዓይነት ቅድመ ሁኔታ የለም፤ የሚጠሩት "ሁሉ" ይላል። ፍጹም ሳምንት ያሳለፉትን ብቻ ሳይሆን፣ ፓስተሮችን ወይም ሚስቶናውያንን ብቻ ሳይሆን፤ ማንም እንደማያያት የሚሰማትን የቤት እመቤት፣ በጨንቀት የተዋጠውን ተማሪ፣ ወይም ደጋግሞ ከአንድ ፈተና ጋር በመታገል የዛለውን ሰው ጨምሮ ይጨምራል። ደህንን ጽሑፍ የትም ቦታ ሆነው እያነበቡ ቢሆን፣ እርሱ አሁን ከሚተነፍሱት ትንፋሽ በላይ ቀርቧል።

ደህ ቅርብ ስሜታዊ መጽናኛ ብቻ አይደለም፤ የሚያድንና የሚያጸና መገኘት ነው። መዝሙር 34:18 ልባችን ሲሰበር፣ እርሱ ፍርስራሹ ዳር ቆሞ አይጨክም፤ ይልቁንም አብሮን ወደ ፍርስራሹ ውስጥ ይገባል። በፍርሃት፣ በውርደት ወይም በውዥንብር ስንከበብ፣ የእርሱ ቅርብ መሸሸጊያ ነው። ጠላት የእኛን መዝረክረክ አምላክ እኛን ከመቅረብ ያግደዋል ብለን

እንድናምን ይፈልጋል፤ እግዚአብሔር ግን የእኛ ችግር በትክክል እርሱ ምላሽ የሚሰጥበት ምክንያት እንደሆነ ይነግረናል።

በእውነት መጥራት

"በእውነት" ማለት ጩንብላችንን ማውለቅ ማለት ነው። እግዚአብሔር የተሟሉና የተዋቡ ጸሎቶችን ሳይሆን፣ እውነተኛ የሆኑትን ይፈልጋል። በእውነት መጥራት ማለት እርሱ ስለራሱና ስለ እኛ ከተናገረው ጋር ተስማምቶ መምጣት ነው ስለ ቅድስናው፣ ስለ ኃጢአታችን፣ ስለ ምህረቱና ስለ ድካማችን ይህን ተስማምቶ መጸለይ ነው። ይህም እኛ በቂ ስለሆንን ሳይሆን ኢየሱስ በቂ ስለሆነ እርሱን በማመን፣ "መንገድና እውነት ሕይወትም" በሆነው በእርሱ በኩል መምጣት ነው (ዮሐንስ 14:6)። እውነተኛ ጸሎት እንደ ልማድ ትርኢት ሳይሆን፣ "ጌታ ሆይ፣ እውነተኛው ማንነቴ ይኸውልህ" የሚል ድምጽ ያለው ነው።

በተጨማሪም፣ እግዚአብሔር ኃጢአት የሚለውን ነገር አጥብቀን ይዘን ፣ እርሱ እንዲባርከን መጠየቅ ስህተት ነው። ጌታ ንስሐ የሚገቡትን በደስታ ይሰማል ፤ የሚያስመስሉትን እና የማይሰሙትን ደግሞም የማይታዘዙትን እነርሱን ይቃወማል ። ስንናዘዝ እርሱ የማያውቀውን ነገር እየነገርነው አይደለም፤ ይልቁንም እርሱ ቀድሞውኑ እውነት መሆኑን ከሚያውቀው ነገር ጋር ራሳችንን እያስማማን ነው። አንደኛ ዮሐንስ 1:9

ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለንና ሊያነጻን የታመነና ጻድቅ እንደሆነ ተስፋ ይሰጠናል። በእውነት መጥራት ማለት ሙሉውን ታሪካችንን ኃጢአትን፣ ቁስልን፣ ጥርጣሬንና ፍላጎትን ይዞ መምጣትና ከስሜታችን ይልቅ በእርሱ ማንነት ላይ በመታመን በፊቱ ማፍሰስ ነው።

እርሱ ቅርብ እንደሆነ መኖር

እግዚአብሔር በእርግጥ እንዲህ ቅርብ ከሆነ፣ ጸሎት የአደጋ ጊዜ መገናኛ መሆኑ ቀርቶ የዕለት ተዕለት ሕይወት ፣ የማያቋርጥ ዜማ ይሆናል። ፊልጵስፆስ 4:6 በማንኛውም ነገር በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር ልመናችንን በእግዚአብሔር ዘንድ እንድናስታውቅ እንጂ በምንም እንዳንጨነቅ ያሳስባል። ያ "በማንኛውም ነገር" የሚለው ቃል ለመላክ የፈሩትን ደብዳቤ፣ እንዴት እንደሚረዱት ግራ የገባዎትን ልጅ፣ ወይም እንዴት እንደሚከፍሉ የተጨነቁበትን ዕዳ ሁሉ ያጠቃልላል። በትራንስፖርት ውስጥ፣ በሥራ ቦታ ለራሳችን በሚሰማ ድምጽ፣ ወይም በወጥ ቤት ሁከት ውስጥ ሆነን ልናናግረው ይቻላል ምክንያቱም እርሱ ቀድሞውኑ እዚያው አለና።

ቅርብም ለቅድስናና ለድፍረት ይጠራል። ያዕቆብ ምዕራፍ 4 ወደ እግዚአብሔር መቅረብን እንዲሁም እጃችንንና ልባችንን ማንጸትን ይናገራል። ንጉሡ በክፍሉ ውስጥ ካለ፣ የሚመለከቱት

ነገር፣ የሚናገሩት ቃልና በአእምሮዎ የሚያመለክቱት ሐሳብ ትክክለኛ ትርጉም ይኖራቸዋል። የእርሱ መገኘት ወደ ተለየ የሕይወት መንገድ ከፍ ያደርገናል። ለኃጢአት "አይሆንም" ማለት ይቻላል፤ ምክንያቱም ብቻችንን አይደለንም። "ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ" ብሎ ተስፋ በሰጠው በእርሱ ስለምንደገፍ ስለ ክርስቶስ በድፍረት መናገር ይቻላል! እርሱ ቅርብ እንደሆነ አምኖ መኖር ተራ ቀናትን ወደ ቅዱስ ስፍራነት ይለውጣቸዋል።

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ በእውነት ለሚጠሩህ ሁሉ ቅርብ ስለሆንክ አመሰግናለሁ። ዛሬ በቅንነት ወደ አንተ መምጣትን፣ መጀመሪያ ወደ አንተ ዘወር ማለትን እና ከቅዱስ ቅርብነት ጋር በሚስማማ መንገድ መመለስን አስተምረኝ። ለዚህ ተስፋህ ምላሽ እንድሰጥ፣ እንድፈልግህ፣ እንድታመንህ እና በዕለታዊ ህይወቴ ሁሉ እንድታዘዝህ እርዳኝ።

አሜን።

“ጌታችን የእኛን ትእዛዝ በትኩረት
ቀጠረ እንጂ፣ በራስ ወዳድነት ምጃት
ወይም የገንቱ ውድሃ ለማግኘት እንዳት
ከተደርጉ።”

ጌታችን ለእኛ

ዝቅተኛውን ስፍራ መምረጥ

የስኬት ጥማት (ምኞት) በሁሉም ቦታ አለ በማሳበራዊ
ሚዲያዎቻችን፣ በሥራ ቦታችን፣ ሌላው ቀርቶ በአብያተ
ክርስቲያኖቻችን ውስጥ አለ። “እንዴት ልበልጥ እችላለሁ?” ብለን
እንድንጠይቅ ሰልጥነናል። ጳውሎስ ግን ወደ ተቃራኒው
አቅጣጫ ይወስደናል። በራስ ወዳድነት ላይ የተመሰረተ
ተነሳሽነቶችን እና ከንቱ የሆነን የግል ገጽታ ግንባታ እንድንክድ
ይነግረናል። ይልቁንም፣ የሌሎች ሰዎች ፍላጎት፣ ሽክም እና ክብር
ከራሳችን ምቹት በላይ የሚመዝንበትን የሕይወት መንገድ
እንድንከተል ያሳስባል። ይህ በንድፈ ሐሳብ ደረጃ ውብ
ቢመስልም፣ በዕለት ተዕለት ሕይወት ውጣ ውረድ ውስጥ ግን

የልባችንን ማንነት የሚያጋልጥና ወደ ጥልቅና ደስታ ወደሞላበት ትሕትና የሚጋብዝ ነው።

ሰዎችን በሰማያዊ ዓይን መመልከት

ይህ ራሳችንን ዝቅ አድርገን እንድናስብ የሚቀርብ ጥሪ ሳይሆን፣ ስለራሳችን የምናስብበትን ጊዜ ግን እንድንቀንስ የሚቀርብ ጥሪ ነው። መንፈስ ቅዱስ በፊታችሁ ያለውን ሰው የእግዚአብሔር መልክ ያረፈበት (ዘፍጥረት 1:27) እና ክርስቶስ ሊሞትለት የሚገባው ሆኖ ያገኘው ሰው አድርጋችሁ እንድታዩት ይጋብዛችኋል። ሰዎችን በዚህ መነጽር ስንመለከት፣ ሌላውን ለመስማት ወይም ለማገልገል ብለን የዕለት ሥራችንን ማቋረጣችን እንደ ሸክም መታየቱ ቀርቶ እንደ አምልኮ ይቆጠራል።

ይህ ጥቅስ በክርስቶስ አካል ውስጥ ያለውን አዲስ ባሕል እንዲኖረንም ይጠራናል፡ “ሮሜ 12:10 እርስ በርሳችሁ በወንድማማች መዋደድ አጥብቃችሁ ተዋደዱ፤ አንዱ ሌላውን ከራሱ በማስበለጥ እርስ በርሳችሁ ተከባበሩ።” ዝምተኞች የሚበረታቱበትና ዋጋ የሚሰጣቸው፣ በሰው ዓይን የማይታይ አገልግሎት የሚከበርበት፣ እና የሌሎች ስኬት እንደ ራሳችን ስኬት የሚቆጠርበትን ማኅበረሰብ እስከ በሐሳባችሁ ሳሉ። ይህ የሚጀምረው በሕግጋት ወይም በፕሮግራሞች ሳይሆን፣ “ጌታ

ሆይ፣ ይህንን ሰው አንተ እንደምታየው ጊዜዬን፣ ትዕግሥቴንና ክብሬን የሚገባው አድርጌ እንዳየው እርዳኝ” በሚል ለጌታ የተገዛ ልብ ስንኖር ነው።

ራስ ወዳድ ምኞትን መስቀል

ራስ ወዳድነት ብዙ ጊዜ በመንፈሳዊ ቃላት ውስጥ ይሸሸጋል። ለመታየት ልናገለግል፣ ከሌሎች በላይ እንደሆንን እንዲሰማን መሥዋዕትነት ልንከፍል፣ ወይም ተጽዕኖ ለማሳደር በፈቃደኝነት ልንሠራ እንችላለን። ያዕቆብ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቃል፦ “ቅናትና ራስ ወዳድነት በሉበት ስፍራ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ ይገኛሉና” (ያዕቆብ 3:16)። ፍሬው ሁሉም ሥሩ ምን እንደሆነ ዛፉ የምን እንደሆነ ያሳብቃል። “እገልግሎቴ” ሳይመሰገን ሲቀር መራራነትን የሚፈጥርብኝ ከሆነ፣ ወይም ሌሎች ሲመረጡ ቅሬታ የሚሰማኝ ከሆነ፣ ያ ትሕትና ሳይሆን የሃጥያትን ልብስ የለበሰ ሥጋዊነት ነው።

የክርስቶስ መስቀል ከዚህ ማንነታችን ጋር ድርድር ውስጥ አይገባም፤ ይልቁንም ይገድለዋል። “የክርስቶስ ኢየሱስ የሆኑት ሥጋን ከክፉ ምኞቱና መሻቱ ጋራ ሰቅለውታል።” (ገላትያ 5:24)። ይህ ማለት ማንም ሊሠራው የማይፈልገውን ሥራ በዝምታ መሥራት፣ ሌላ ሰው ያገኘውን የሥራ ዕድገት አብሮ ማክበር፣ ወይም ችላ ያለንን ሰው ለመባረክ መምረጥ ሊሆን ይችላል።

አንደኛ የመሆን መብታችንን አሳልፈን በሰጠን ቁጥር፣ በራስ ወዳድነት ላይ ሌላ ሚስማር እየመታንና የክርስቶስ ሕይወት በእኛ ውስጥ እንዲበራ ስፍራ እየለቀቅን ነው።

በኢየሱስ መንገድ መጓዝ

“በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረው ያ አስተሳሰብ፣ በእናንተም ዘንድ ይሁን፤ እርሱ በባሕርዩ አምላክ ሆኖ ሳለ፣ ከእግዚአብሔር ጋራ መተካከልን ሊለቅቀው እንደማይገባ አድርጎ አልቈጠረውም፤ ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ፣ በሰውም አምሳል ተገኝቶ፣ ራሱን ባዶ አደረገ፤” (ፊልጵስዮስ 2:5-7) አምልኮን የመጠየቅ ሙሉ መብት የነበረው እርሱ፣ ዝቅተኛውን ስፍራ ያዘ። ትሕትና ከታላቅነት በታች ያለ ነገር አይደለም፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ትሕትና ራሱ ታላቅነት ነው።

ኢየሱስ ስለ ማገልገል ብቻ አልተናገረም ተንበረከከ፣ ማበሻውን ጨርቅ ወሰደ፣ የቆሸሹ እግሮችንም አጠበ። ከዚያም እንዲህ አለ፦ “ እንግዲህ እኔ ጌታችሁና መምህራችሁ ሆኜ ሳለሁ እግራችሁን ካጠብሁ፣ እናንተም እንደዚሁ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ልትተጠጠቡ ይገባችኋል። እኔ እንደደረግሁለችሁ እናንተም እንደዚሁ እንድታደርጉ ምሳሌ ትቴላችኋለሁ። ” (ዮሐንስ 13:14-15)። ዛሬ እኛ የማይታይ፣ ዋጋ የሚያስከፍልና ለራስ የማይመች የፍቅር ተግባርን ስንመርጥ እርሱን እየተከተልን

ነው። የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ አድርጎ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣምና (ማርቆስ 10:45)። ዝቅተኛውን ስፍራ በዝምታ የት ጋር መያዝ እንደምንችል መጠየቅ እርሱ እንደሚያይ፣ እንደሚያስታውስ እና ትሑታንን በጊዜው ከፍ ማድረግ ደስ እንደሚያሰኘው እንመን!

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ስለ እኔ ራስህን ዝቅ ስላደረግህ አመሰግንሃለሁ። ዛሬ ራስ ወዳድነትን እንድክድና በደስታ ሌሎችን እንዳገለግል አስተምረኝ ከእኔ ይልቅ ሌላውን ሰው የተሻለ አድርጌ የምቆጥርበትን አንድ ተግባራዊ መንገድ አሳየኝ፣ ለማድረግም ድፍረቱን ስጠኝ።

አሜን።

“ፍርሃት በሚደዘኝ ጊዜ፣ መታመኔን በእንተ ብደ እዳርጋለሁ።”

መዝሙር 56:3

ፍርሃት ሲያንሾካሹክ፣ የእምነት መልስ

ፍርሃት ሁልጊዜም በአቅራቢያችን ያለ ድምፁ ከፍተኛ ሆኖ የሚሰማ ነው። ትኩረትን ይስባል፣ ደረትን ያጠብቃል፣ እንዲሁም ሊከሰቱ የሚችሉ አስከፊ ሁኔታዎችን በግልጽ ስዕል እየሳለ ይከስታል። ዳዊት ያንን ስሜት ያውቀው ነበር፤ ለጨለማ ዋሻዎች፣ ለአደገኛ ጠላቶችና እንቅልፍ ለባከነባቸው ሌሊቶች እንግዳ አልነበረም። ሆኖም በ መዝሙር 56:3 ላይ ፈጽሞ ፈርቶ እንደሚያውቅ አይክድም፤ ይልቁንም ፍርሃት በሚመጣበት ጊዜ ምን ማድረግ እንዳለብን ያሳየናል። ፍርሃቱን በቀጥታ ወደ እምነት ተግባር መለወጥ። ፍርሃት ለድንጋጤ ሳይሆን ለጸሎት መነሻ ይሆናል። ይህች አጭር ጥቅስ ልንማረው የሚገባ መንፈሳዊ

ምላሽ ናት። ፍርሃት ሲነሳ፣ እምነት ይናገራል። ስጋት ሲጨምር፣ እምነት ይገፋዋል። እግዚአብሔር የሚሰማንን ስሜት እንድንክድ ፈጽሞ አይጠይቅንም፤ ይልቁንም በዚያ ስሜት ወደ የት መሸሽ እንዳለብን እንድንወስን ይጋብዘናል። ያ ውሳኔ በመንቀጥቀጥ መሃል የምናደርገው ጥንካሬ የሚወለድበት ስፍራ ነው።

ፍርሃት ውድቀት አይደለም

ዳዊት በፈራሁ ጊዜ በአንተ እታመናለሁ ይላል፤ እውነተኝነቱን ልብ በሉ፦ ‘ፍርሃት በሚይዘኝ ጊዜ’ እንጂ ‘ድንገት ብፈራ’ አላለም። መፍራት እግዚአብሔርን አሳዝነነዋል ማለት አይደለም፤ ይልቁንም ሰው መሆናችንን ያሳያል። ጌታ በሚንቀጠቀጡ እጆቻችን ወይም በፍጥነት የሚሚመታው ልባችንን አይጸየፍም። እርሱ ቀድሞውኑ ያውቀናል። ዋናው ቁምነገር ያ ፍርሃት ወዴት እንዲነዳን መፍቀድ ነው ወደ ብቸኝነትና በራሳችን ወደ መታመን፣ ወይስ ጠላትን ፣ ነገን ሁሉን ወደሚያየው ወደ እግዚአብሔር እቅፍ?

መጽሐፍ ቅዱስ የሚረዳን መድኃኒት እንዳለ ይነግረናል፦ “በድካማችን የማይራራልን ሊቀ ካህናት የለንምና፤ ነገር ግን እንደ እኛ በማንኛውም ነገር የተፈተነ ሊቀ ካህናት አለን፤ ይሁን እንጂ ምንም ነጠአት አልሠራም። እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበልና በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ፣

ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።” (ዕብራውያን 4:15-16)
 ኢየሱስ መጨነቅ፣ በሌሎች መታደን ምን እንደሆነ ያውቃል።
 ስለዚህ ፍርሃት ሲመጣ ብቁ አይደለሁም ብለን አንጥፋ፤
 ይልቁንም ያንን ፍርሃት ወደ እርሱ ፊት ይዘነው እንምጣና
 በዚያም ጸጋን እንቀበላለን።

በድንጋጤ መሃል በእግዚአብሔር መታመን

በእግዚአብሔር መታመን የስሜት ጉዳይ አይደለም፤ ስሜቶቻችን
 እየጨኩ እያለ የምንወስነው ውሳኔ ነው። ዳዊት በሚፈራበት
 ጊዜ ሁሉ ይታመናል። ይህ ማለት “ጌታ ሆይ፣ በጣም ፈርቻለሁ፣
 ነገር ግን አሁን በአንተ ለመደገፍ ወስኛለሁ” ብሎ እውነተኛ
 ጸሎት መጸለይ ይቻላል ማለት ነው። ዳዊት ከአንድ ጥቅስ በኋላ
 እንዳደረገው ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ቃል ለፍርሃታችን ምላሽ
 መስጠት ይቻላል፡ “ቃሉን በማመሰግነው አምላክ፣
 በእግዚአብሔር ታምኛለሁ፤ አልፈራም፤ ሥጋ ለባሽ ምን
 ሊያደርገኝ ይችላል?” መዝሙር 56:4

እግዚአብሔር በጭንቀት ጊዜ ምን ማድረግ እንዳለብን በግልጽ
 ይነግረናል፡ “በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ፣ ከምስጋናም ጋራ
 ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ እንጂ ስለ ማንኛውም
 ነገር አትጨነቁ። ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር
 ሰላም፣ ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል።”

(ፈልጽስዩስ 4:6-7)። ያ ጠባቂ የሆነው የእግዛብሄር ሰላም ሁኔታዎች እስኪስተካከሉ አይጠብቅም፤ ይልቁንም በሁኔታዎች መሃል ይመጣል፤ ድንጋጤ የአእምሮአችንን በር ሲያንኳኳ ይችላል። ነገር ግን ፍርሃትን ወደ ጸሎትና ምስጋና ስንለወጥ፣ እግዚአብሔር ሰላሙን እንደ ወታደር በልባችን ላይ ዘብ አድርጎ ያቆመዋል።

ቀጣዩ ማዕበል ከመምጣቱ በፊት ልብን ማሰልጠን

መዝሙር 56:3 ን መማር ያለብን በችግር ጊዜ ብቻ ሳይሆን ከዚያ በፊትም ጭምር ነው። በረጋ ሰዓት የእግዚአብሔርን ታማኝነት ስንለማመድ፣ በግርግር ወቅት ልባችን ያስታውሰዋል። ዳዊት በዋሻ ውስጥ ሊታመን የቻለው ቀድሞውኑ በግጦሽ መስክ፣ በቤተ መንግሥትና በጦር ሜዳ ታምኖ ስለነበረ ነው። የተስፋ ቃላቱን ማከማቸት፣ በቃል መያዝ፣ መጻፍና ጮክ ብሎ መናገርን ልምድ እናድርግ፤ በዚህም ፍርሃት ሲያንኳኳ እውነት ቀድሞ በሩን ይከፍታል!

እግዚአብሔር ደካማ የሆነ መጽናኛን ብቻ ሳይሆን እውነተኛ መታደግን ቃል ይገባልናል፡ “እግዚአብሔርን ፈለግሁት፣ እርሱም መለሰልኝ፤ ከፍርሃቴም ሁሉ አዳነኝ እንደሚል” (መዝሙር 34:4)። ለሚንቀጠቀጡ ልቦችም እንዲህ ይላል፡ “እኔ ከአንተ ጋራ

ነኝና አትፍራ፤ አምላክህ ነኝና አትደንግጥ። አበረታሃለሁ፤ እረዳሃለሁ፤ በጽድቄም ቀኝ እጄ ደግፌ እይዝሃለሁ።” (ኢሳይያስ 41:10)። ዛሬ ምላሻችንን እናሰልጥን፥ ፍርሃት በተነሳ ቁጥር እርሱን ለመፈለግ፣ ቃሉን ለመናገርና በጉልበታችን እየተንቀጠቀጥንም ቢሆን በታዛዥነት ወደፊት ለመራመድ እንትጋ።

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ በፈራሁ ጊዜ በአንተ ለመታመን በመቻሌ አመሰግንሃለሁ። ዛሬ ልቤ በመጀመሪያ ወደ አንተ እንዲሮጥ፣ እንዲሁም ለእያንዳንዱ ፍርሃት በእውነትህና በታዛዥ እምነት ምላሽ እንድሰጥ አስተምረኝ።

አሜን።

“ሰብምን የሚደወርደው ብፁዓን ዳቸው፤ የእግዚአብሔር ፈጅቶች ተብሎ ይጠራሉና።”

ማቴዎስ 5፡9

የንጉሡ ሰላም ተሸካሚዎች

ኢየሱስ አስታራቂዎችን ብፁዓን ይላቸዋል፤ የእግዚአብሔርንም የቤተሰብ መልክ እንደሚላበሱ ይነግራቸዋል። እዚህ ላይ እርሱ የሚናገረው ግጭትን ስለሚጠሉ ወይም በማንኛውም ጉዳይ ነገሮችን ለበስበስ አድርገው ስለሚያልፉ ሰዎች ሳይሆን፣ በጽኑ እውነቱ፣ በጸጋውና በድፍረቱ ወደ ፈረሱት ነገሮች መካከል ዘልቀው ስለሚገቡት ነው። ሰላምን በመለማመድ ብቻ እንድናበቃ ሳይሆን፣ ግጭት በበረታብን የሕይወት ዘርፍ ሁሉ ሰላምን እንድንላበስ እንድንኖረው ተጠርተናል።

ሰላም የሚጀምረው ጦርነት በነበረበት ስፍራ ነው

ለሌሎች ሰላምን ከመስጠታችን በፊት፣ በልባችንና በእግዚአብሔር መካከል ያለው ጦርነት ማክተም አለበት። መጽሐፍ ቅዱስ “ሮሜ 5:1 እንግዲህ በእምነት ስለ ጸደቅን፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋራ ሰላም አለን።” ኢየሱስ በመስቀል ላይ ስለ እኛ ለኃጢአታችን የሚገባንን መለኮታዊ ቁጣ ተቀበለ፤ በምትኩም ከአብ ጋር ሰላምን ሰጠን። ይህም ማለት በሕይወትህ ውስጥ የነበረው ትልቁ ግጭት በክርስቶስ ደም ለዘላለም ተወግዷል ማለት ነው። ዛሬ ምንም ዓይነት ስሜት ቢሰማህ፣ የኢየሱስ ከሆንክ ከእንግዲህ የእግዚአብሔር ጠላት አይደለህም፤ ይልቁንም ልጅ ነህ።

ይህ ቀጥተኛ (vertical) ሰላም በምድራዊ (horizontal) ግንኙነታችን ላይ ሁሉንም ነገር ይለውጣል። ወንጌል ከሃሳብ ባለፈ በሕይወታችን እውን ሲሆን፣ ሁልጊዜ የመርታት ፍላጎታችንንና ራስን የመከላከል ስሜታችንን ያለዝበዋል። “በአንድ አካል ሆኖችሁ የተጠራችሁበት የክርስቶስ ሰላም በልባችሁ ይገኛል፤ የምታመሰግኑም ሆኑ።” (ቆላስይስ 3:15) የእርሱ ሰላም “ይገኛል” ሲባል ለቂም፣ ለጭንቀትና ለትዕቢት የመጨረሻውን ምላሽ የሚሰጠው እርሱ ነው ማለት ነው። ራስህን እንዲህ ብለህ ጠይቅ፡ ለንግግሬ፣ ለድምፀቴ፣

ለማኅበራዊ ሚዲያ ጽሑፎችና ለቤተሰብ ውይይቶች ዳኛ የሚሆነው የክርስቶስ ሰላም ነው? ወይስ ሌላ ነገር?

አስታራቂዎች ግጭትን አይሸሹም፤ ይልቁንም ይፈውሱታል

ሰላም ፈላጊ (አስታራቂ) መሆንና ሰላም ጠባቂ መሆን አንድ አይደሉም። ሰላም ጠባቂዎች ነገሮችን ለማለስለስ ሲሉ ከባድ ውይይቶችን ይሸሻሉ። አስታራቂዎች ግን እግዚአብሔር የሻከረውን ነገር እንደሚፈውስ በማመን በትሕትናና በእውነት ወደ ውጥረቱ ውስጥ ይገባሉ። አስታራቂዎች ከዓመፀኞች የማይሸሸውን፣ ይልቁንም ወደ እነርሱ የሮጠውን አባታቸውን ይመስላሉ። መስቀሉም እግዚአብሔር በቀጥታ ወደ እኛ ዓመፅ ውስጥ የገባበት መንገድ ነው። “በመስቀሉ ላይ በፈሰሰው ደሙ ሰላምን በማድረግ፣ በምድርም ሆነ በሰማይም ያለውን ነገር ሁሉ በርሱ በኩል ከራሱ ጋራ አስታረቀ።” (ቆላስይስ 1:20)

ስለዚህ ኢየሱስን መከተል አንዳንድ ጊዜ ልትሸሻቸው ወደምትፈልጋቸው ሁኔታዎች ውስጥ ይከትህል ለምሳሌ ወደ ተበላሹ የቤተሰብ ግንኙነቶች፣ በቤተክርስቲያን ውስጥ ወዳሉ አለመግባባቶች ወይም ወደ ተራራቁ ወዳጅነቶች። አስታራቂ መሆን ማለት ጥፋትን ቀድሞ መናዘዝን፣ ኃጢአትን በገርነት መገሰጽን ወይም በሐሜት አለመካፈልን ይጠይቃል። የጽድቅም

ፍሬ ሰላምን ለሚያደርጉ በሰላም ይዘራል (ያዕቆብ 3:18)። በእያንዳንዱ ቃልህና ዝምታህ የሆነ ነገር እየዘራህ ነው። አሁን በምታስበው በዚያ አስቸጋሪ ግንኙነት ውስጥ ምን እየዘራህ ነው ለእሳቱ ማገደን ወይስ የሰላምን ዘር?

ወደ ጦርነት ዓለም መለክ

የተሸከምከው ሰላም ለግልህ ብቻ አይደለም፤ ተልዕኮም ያለው ነው። “ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው፤ እርሱ በክርስቶስ አማካይነት ከራሱ ጋራ አስታረቀን፤ የማስታረቅንም አገልግሎት ሰጠን፤” (2 ቆሮንቶስ 5:18)። በክርስቶስ ከሆንክ አንድ ጥሪ አለህ፡ እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ ቤቱ እንዲመለሱ የሚያቀርበውን ግብዣ የምታሳይ ሕያው ምስክር መሆን። በቁጣ፣ በስላቅና በወገንተኝነት በሚመካ ባሕል ውስጥ፣ ያንተ የዋህነት፣ ታማኝነትና ይቅር ባይነት እንደ ብርሃን ያበራል። አስታራቂ መሆን ማለት እውነትን ማለስለስ ሳይሆን፣ እውነትን ዕንባንና ተስፋን በተሞላ ድምፅ ማድረስ ማለት ነው።

ይህ ደግሞ ከቤት ይጀምራል። ይቅር ልትለው የሚገባ ሰው አለ? ወይስ ይቅርታ ልትጠይቀው የሚገባ? “ከሰው ሁሉ ጋራ በሰላም ለመኖር የሚቻላችሁን ሁሉ አድርጉ፤ ለመቀደስም ፈልጉ፤ ያለ ቅድስና ማንም ጌታን ማየት አይችልም።” (ዕብራውያን 12:14) መከታተል ንቁ ተሳትፎን ይጠይቃል በጸሎት የታጀቡ

መልዕክቶችን መላክ፣ ከባድ ስልኮችን መደወል፣ በትሕትና
 ይቅርታ መጠየቅና አጥብቆ መጸለይ። ዛሬ እንዴት እንደተበደልክ
 ደጋግመህ ከማሰብ ይልቅ፣ ክርስቶስ እንዴት ካንተ ጋር እንደታረቀ
 ማሰብ ከዚያም በእርሱ ብርታት ወደ ሰላም አንድ ተጨባጭ
 የሆነ እርምጃን መውሰድ።

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ በመስቀልህ ሰላም ስላደረግክልኝ
 አመሰግንሃለሁ። በመንፈስህ አማካኝነት፣ በድፍረትህ፣
 በእውነትህና በፍቅርህ ወደ ግጭቶች ውስጥ እንድገባ እርዳኝ
 ዛሬ ወደ አንተ ሰላም አንድ እውነተኛ እርምጃ እንድወስድ
 የምኙልበትን አንድ ሰው አሳየኝ።

አሜን።

“ስለ ወዳጆቹ ሕይወቱን እሳልፎ ነገረሁትን የሚጠፋፋ ፍቅር ማንም የሰጠው፤”

ዮሐንስ 15:13

ሁሉን አሳልፎ የሚሰጥ ፍቅር

በዚህ ቀን፣ ኢየሱስ ስለ ታላቁ የፍቅር ዓይነት ማለትም ስለ ሌሎች ሲል ነፍሱን በፈቃደኝነት አሳልፎ ስለሚሰጥ ፍቅር የተናገረውን ቃል ለማስተንተን ቆም እንላለን። ይህ ፍቅር በስሜት የሚመራ ወይም ላይ ላይ ብቻ የሚታይ አይደለም፤ ይልቅም ዋጋ የሚያስከፍል፣ ሆን ተብሎ የሚደረግ እና በጽኑ ታማኝነት የተሞላ ነው። ይህ ፍቅር ኢየሱስ የተናገረው ብቻ ሳይሆን፣ እርሱ ራሱ የተጓዘበት መንገድ፣ የመስቀሉ ቅርጽ እና ወዳጆቹ እንዲከተሉት የጠራቸው አርአያ የሆነ ነው። ወደዚህ ጥቅስ ስንገባ፣ እውነተኛ ፍቅር ምን እንደሆነ እና ዛሬ ከእኛ ምን እንደሚፈልግ በድጋሚ እንድንመለከት ተጋብዘናል።

እስከ መጨረሻው የሚሄድ ፍቅር

ኢየሱስ ፍቅርን የሚመዝነው በሚሰማን ስሜት መጠን ሳይሆን በምንሰጠው መስዋዕትነት ነው። በመስቀል ላይ ይህ ትርጓሜ ከቃል ወደ ደም ተለወጠ። የዘላለሙ የእግዚአብሔር ልጅ በውድቀታችን ዝም ብሎ አላዘነልንም ይልቁንም ወደ መካከላችን ገባ፣ በደላችንን ተሸከመ፣ እኛ ሊደርስብን የሚገባውንም መዓት ታገሰ። ሮሜ 5፥8 እንደሚናገረው፦ “ነገር ግን ገና ነጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያሳያል።” እኛ ራሳችንን ሳናነጻና እርሱን ሳንፈልገው በፊት፣ ክርስቶስ ስለ እኛ እስከ መጨረሻው ሄደ።

ይህ ማለት መስቀሉ እንዲሁ አሳዛኝ ክስተት ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም ወደ እግዚአብሔር ልብ የምንመለከትበት ግልጽ መስኮት ነው። ፍቅር ማለት እኛ ኃጢአት ስንሠራ እግዚአብሔር ተጸይፎን ዓይኑን ማዞሩ አይደለም፤ ይልቁንም እኛ ይቅርታን እንድናገኝ፣ እንድንነጻና አዲስ እንድንሆን፣ የገዛ ልጁ በእኛ ፋንታ ይሞት ዘንድ ስለ ኃጢአታችንን ልጁን መስጠቱ ነው። እውነተኛ ፍቅር ሌላው እንዲጠቀም ሲል ኪሳራን ለመቀበል ፈቃደኛ ነው። ስለ እግዚአብሔር ልብ ጥርጣሬ ሲገባን፣ ወደ ቀራንዮ በድጋሚ መመልከትና “ፍቅር ይህ ነው፤ በቃላት ሳይሆን በቁስሎች የተለካ ፍቅር” ማለት አለብን።

ከባሪያዎች በላይ ወዳጆች

ከዚህ ጥቅስ ጋር በተያያዘ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ከእንግዲህ ወዲህ ባሮች ሳይሆን ወዳጆች እንደሚላቸው ይነግራቸዋል። ይህ አስደናቂ ነው። ነፍሱን አሳልፎ የሚሰጠው አካል እየሞተ ያለው ለማያውቃቸው ባዕዳን ሳይሆን፣ የእኔ ላላቸው ለመረጣቸው፣ ለወደዳቸውና ወደ ራሱ ላቀረባቸው ነው። 1 ዮሐንስ 3፥16 በግልጽ እንዲህ ይላል፦ “ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቱን ስለ እኛ አሳልፎ ስለ ሰጠ፣ ፍቅር ምን እንደ ሆነ በዚህ እናውቃለን፤ እኛም ሕይወታችንን ስለ ወንድሞቻችን አሳልፈን ልንሰጥ ይገባናል።” የእርሱ ወዳጅ ተብሎ መጠራት ማለት በሕይወቱ ዋጋ መወደድ እና ወደ እቅዱና ወደ ተልዕኮው የቅርብ ክብብ ውስጥ መጋበዝ ማለት ነው።

ከኢየሱስ ጋር ያለ ወዳጅነት እንዲሁ ዝም ብሎ ሳይሆን ቃል ኪዳናዊ ነው። እርሱ መቼም የማይከዳ፣ መቼም የማይተውና ፍቅሩ የማይቀዘቅዝ ወዳጅ ነው። ውድቀታችን ሊያሳዝነው ይችላል እንጂ አያስደንቀውም ቀድሞውኑ ወደ መስቀል ተሸክሞአቸዋልና። የእርሱ ወዳጅ መሆን ማለት ሲናገር መስማት፣ በማናይበት ጊዜ ማመን እና ዋጋ ሲያስከፍለን መታዘዝ ማለት ነው። እርሱ ልቡንና እቅዱን ለእኛ ገልጦልናል፤ እኛም ምንም ሳንደብቅ ልባችንን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ እንድንከፍት ይጠራናል።

ለሌሎች የሚኖር ሕይወት

የኢየሱስ ፍቅር እስከ መስቀል ድረስ ከሄደ፣ የእኛ ምላሽ በግማሽ ልብ ሊሆን አይችልም በፍጹም መሆንም የለበትም! ትእዛዙ እርስ በርሳችን በዚያው ፍቅር ራስን አሳልፎ በመስጠት መንፈስ እንድንዋደድ ነው። ይህ ማለት ሁልጊዜ በአካል መሞት ማለት ሳይሆን ይችላል፤ ነገር ግን ሁልጊዜ ለራስ ለኩራታችን፣ ለምቹታችን እና ቀዳሚ የመሆን ፍላጎታችን መሞት ማለት ነው። ፍቅር ሲያምም ይቅር ማለት፣ ስንደክም ማገልገል፣ ዝም ማለት ሲቀል እውነትን መናገር፣ እና ዓለም ሞቶች ሲለን ጸንቶ መቆም ማለት ነው። አርአያው ግልጽ ነው፦ “ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን ልንሰጥ ይገባናል”።

ፍቅር በዕለታዊ ሕይወት ውስጥ ተግባራዊና ዋጋ የሚያስከፍል የሚሆነው እዚህ ጋር ነው። ችግር ላይ ያለን ሰው ለመርዳት የጊዜ ሰሌዳችንን ማስተካከል፣ ቤታችንን ክፍት ማድረግ፣ ያለንን ማካፈል፣ ወይም ለክርስቶስ ባላቸው ታማኝነት ምክንያት መሳለቂያ የሆኑ ወንድም ወይም እህት አጠገባቸው መቆም ማለት ሊሆን ይችላል። ዓለም ራስን እና የራስን ቅጥር በመጠበቅ አባዜ በተያዘችበት በዚህ ወቅት፣ ኢየሱስ ወደ ተለየ ነፃነት ይጠራናል ይህም አስቀድሞ ለተሰጠ ሕይወት የሚሆን ነፃነት ነው። እርሱ እንዴት ሁሉን ለእኛ አሳልፎ እንደሰጠ ስናስብ፣ ሁሉን በእግሩ ሥር እናም ለሱ ሕዝብ አሳልፎ መስጠት ይስታችን ይሆናል።

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ነፍስህን ስለ እኔ አሳልፈህ ለሰጠኸኝ ፍቅር
አመሰግንሃለሁ። ለዚህም ምላሽ ይሆን ዘንድ ራሴን አሳልፌ
በመስጠት እኖር ዘንድ ዛሬ እርዳኝ ራሴን የምክድበትን፣
መስቀሌን የምሸከምበትን እና አንተ እንደወደድኸኝ ሌሎችን
የምወድበትን መንገድ አሳየኝ።

አሜን

“እነሆ፤ ሁሉ ነገር ብተሰማ ዘንፏ፣ ዶነገረ
ሁሉ ደምዳሜ ይህ ነው፤ እምሳክን ፍራ፤
ትእዛዙንም ጠብቅ፤ ይህ ያሰው ሁሉንተናዊ
ተግባረ ነውና።”

መዝሙር 12:13

እግዚአብሔርን ማድመጥ ስትጀምር

ሕይወት ትርጉም እንዲሰጠን ከፍተኛ ኃይል እናጠፋለን ስኬቶችን
እንደርባለን፣ ልምዶችን እንሰበስባለን፣ እንዲሁም ልባችንን
ፈጽሞ ሊያሳርፉ የማይችሉ መልሶችን እንከተላለን። መክብብ
ሁሉንም የተበታተኑ ቁርጥራጮች በአንድ ጽኑ መደምደሚያ
በመጠቅለል ይጠናቀቃል። የነገሩ ሁሉ ፍጻሜ ይኸው ነው፤
እግዚአብሔርን ፍራ፣ ትእዛዙንም ጠብቅ፤ ይህ የሰው ሁሉንተናዊ
ግዴታ ነውና። እንዲህ ዓይነቱ ፍርሃት ድንጋጤ ሳይሆን አክብሮት
ነው። ነፍስ በቅዱሱ ፊት ቀጥ ብላ የምትቆምበት ሁኔታ ነው።
ከእግዚአብሔር ጋር መደራደርን አቁመህ ማድመጥ
የምትጀምርበት ቅጽበት ነው።

ይህ አክብሮት ሥር ሲሰድ ምን እንደሚሆን ተመልከት፤ ሐዘን ሳይሆን ጥበብ ይሆናል። “የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው፤ ቅዱሱንም ማወቅ ማስተዋል ነው።” ምሳሌ 9:10 እግዚአብሔርን ስትፈራ በሰዎች አመለካከት፣ በስሜትህ ወይም ራስህን ለማስመስከር በምትገባው ውጥረት አትገዛም ከእውነተኛው መሠረት ጋር ትጠበቃለህ።

ትእዛዙን ጠብቅ፥ ጥንካሬ ያለው ፍቅር

የእግዚአብሔር ትእዛዛት ደረቅ መመሪያዎች አይደሉም፤ ይልቁንም በእውነተኛ ሕይወት ውስጥ የሚገለጡ የፍቅር መልክ ናቸው። ኢየሱስ መታዘዝን በቀጥታ ከፍቅር ጋር አቆራኝቶታል፡ “በትወድዱኝ ትእዛዜን ትጠብቃላችሁ።” (ዮሐንስ 14:15) መታዘዝ ፍቅር እግር አውጥቶ የሚጓዝበት መንገድ ነው ማንም በማያጨበጭብበት ጊዜ ፍቅር ከመልካም ምኞት ተሻግሮ ወደ ታማኝ ምርጫ የሚቀየርበት ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ በጣም የከበደ መስሎ ከተሰማህ፣ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ያጽናናሃል፡ “እግዚአብሔርን መውደድ ትእዛዛቱን መፈጸም ነው። ትእዛዛቱም ከባድ አይደሉም፤ ” (1 ዮሐንስ 5: 3)። ከባዶች አይደሉም የተባሉት ሁልጊዜ ቀላል ስለሆኑ ሳይሆን፣ እነርሱ መልካም፣ ጠባቂ፣ ግልጽና ሕይወት ሰጭ ስለሆኑ ነው። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኙ ሰዎች እንድንሆን ያንጽናል ይለውጡናል።

ሁለንተናዊ ግዴታ፥ ፍጻሜው እውነት እንደሆነ በማሰብ መኖር

መክብብ ሕይወት ግራ እንደተጋባች እንድትቀር አይፈቅድም። ፍጻሜ አለ፣ እርሱም ትልቅ ዋጋ አለው ምክንያቱም እግዚአብሔር ያያል፣ ያስባል፣ እንዲሁም በፍጹም ፍርድ ይፈርዳል። እግዚአብሔር እንደሆነ ሥራን ሁሉ፥ የተሰወረውንም ነገር ሁሉ፥ መልካምም ቢሆን ክፉም ቢሆን፥ ወደ ፍርድ ያመጣዋልና (መክብብ 12:14)። በጸጥታ የምታሳየው ታማኝነት ከንቱ አይሆንም፣ በምስጢር የምታደርገው ስምምነትም ጉዳት የሌለው አይደለም ማለት ነው።

ስለዚህ ዛሬውኑ በተግባር ጀምር፥ እውነትን ተግብረው። “ቃሉ የሚናገረውን አድርጉ እንጂ ሰሚዎች ብቻ ሆናችሁ ራሳችሁን አታታልሉ። ” (ያዕቆብ 1:22)። እግዚአብሔርን በቁም ነገር በመያዝ ፍራው። በሚቀጥለው ውሳኔህ፣ በሚቀጥለው ንግግርህና በሚቀጥለው የግል ቅጽበትህ መታዘዝን በመምረጥ ትእዛዙን ጠብቅ። ይህ ትንሽ ነገር አይደለም፤ የሕይወት ዋናው ዓላማ እንጂ።

ፀሎት

አባት ሆይ፣ ቅዱስ፣ ጥበበኛና ቸር ስለሆንክ አመሰግናለሁ።

ዛሬ የሚያከብር ልብና የታዘዙ እጆችን ስጠኝ በደስታ
እንድታዘዝህና እውነትህ እውን እንደሆነ በማሰብ እንድኖር
እርዳኝ።

አሜን።

“እግዚአብሔርን ተስቃ እድርግ፤ እድዞህ፣ በርታ፤ እግዚአብሔርን ተስቃ እድርግ።”

መዝሙር 27:14

በጥበቃ ውስጥ የሚገኝ ጥንካሬ

አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔር የጊዜ ሰሌዳ የዘገየ ይመስላል። መዝሙር 27 ግን የሚደመደመው ተስፋ ከመቁረጥ ወይም ለፍርሃት እጅ ከመስጠት ይልቅ፣ በጽናትና በልብ መታደስ “እግዚአብሔርን ደጅ ጥና ተስፋ አድርግ” (ታገስ) በሚል ጥሪ ነው። ዳዊት እየጠበቀ ያለው ሕይወት እንዲቀልላት ሳይሆን፣ እግዚአብሔርን ማለትም የእርሱን መገኘት፣ ረዳትነትና ፍርድን ነው። እንዲህ ዓይነቱ መጠበቅ ዝም ብሎ መቀመጥ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር መልካም እንደሆነ፣ ቅርብ እንደሆነና በትክክለኛው ጊዜ እንደሚንቀሳቀስ የሚያሳይ ንቁ የሆነና ጽኑ እምነት ነው።

መጠበቅ በከንቱ ማባከን አይደለም

ብዙውን ጊዜ መጠበቅ ማለት ምንም ነገር በማይከናወንበት ጊዜ የሚከሰት ይመስለናል። እግዚአብሔር ግን ነገሩን የሚያየው በዚህ መንገድ አይደለም። እግዚአብሔር እንድትጠብቅ ሲጠራህ ጊዜ እያጠፋ አይደለም፤ ይልቁንም በራስ የመተማመን መንፈስህን እየሰበረ ነው። ዳዊት በመዝሙር 27 ላይ እንደሚጠብቀው ሁሉ፣ ወደ ምሬት ወይም ግዴላሽነት አልተሳበም። ይልቁንም ወደ እግዚአብሔር ተጠጋ፤ ፊቱንም ፈለገ። ሁኔታዎች ገና ሳይለወጡ በልብ ሙሉነት መቆምን መረጠ። በመጠበቅ ውስጥ እግዚአብሔር የማታያቸውን ሥሮችህን እያጠነከረ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን በዘገየው ጊዜ ውስጥ በኃይል ያገኙት ሰዎች ታሪክ የሞላበት ነው። አብርሃም የተስፋውን ልጅ ሲጠብቅ፣ ዮሴፍ በወህኒ ቤት፣ እስራኤላውያንም በምድረ በዳ። ሰቆቃው ኤርምያስ 3፡25-26 “እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉት፣ ለሚፈልገውም ሰው እግዚአብሔር መልካም ነው። ሰው የእግዚአብሔርን ማዳን፣ ዝም ብሎ ተስፋ ቢያደርግ መልካም ነው።” ይህ “መልካምነት” ስለ ምቹነት ሳይሆን መጠበቅ ስለሚያፈራው ፍሬ ውጤት ነው ይህም በእግዚአብሔር ላይ አብልጦ የሚታመን ልብ ነው። መላወሻ ሲጠፋህ ከጨዋታ ውጪ የሆንክ አይምሰልህ፤ እየታነጽህ ነው።

በውጥረት ውስጥ የሚገኝ ድፍረት

እግዚአብሔር “ጠብቅ” ብቻ አይደለም፤ “በርታ፣ ልብህም ይጽና” በማለት ይጨምራል። ያለ ድፍረት መጠበቅ ወደ ጭንቀትና ምሬት ይለወጣል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ድፍረት ማለት በራስ የሚመነጭ ጉራ (ከንቱ መመካት) አይደለም። ይልቁንም የእግዚአብሔርን እጅ ማየት ባትችል እንኳ፣ እርሱ ካንተ ጋር እንደሆነ የሚኖርህ የጸና እምነት ነው። በመዝሙሩ መጀመሪያ ላይ ዳዊት እግዚአብሔርን ብርሃኑና መድኃኒቱ እንደሆነ ይጠራዋል፤ ድፍረቱም የመጣው ከዚህ እንጂ ዳዊት ከባሕርይ ወይም በጎ አሳቢ ከመሆኑ የተነሳ አይደለም።

ለዚህ ነው አዲስ ኪዳን በጭንቀት ከመሸከርከር ይልቅ በጽናት እንድንቆም የሚገፋፋን። ፊልጵስፆስ 4፡6-7 ከጭንቀት ወጥተን ወደ ጸሎት እንድንገባ ይጠራናል፤ በክርስቶስ ኢየሱስም ልባችንንና አሳባችንን የሚጠብቀውን የእግዚአብሔርን ሰላም ተስፋ ይሰጠናል። ያ ጥበቃ ብዙ ጊዜ የሚከናወነው ገና መልሱ ሳይመጣ ነው። ድፍረት ማለት በልመናና በምላሽ፣ በተስፋና በፍፃሜ መካከል ባለው ጊዜ ውስጥ የምትመርጠው ምርጫ ነው ፤ ምክንያቱም ተስፋውን የሰጠው ማን እንደሆነ ስለምታውቅ ማለት ነው።

ቀድሞ የታደገንን ማየት

በመጨረሻም፣ የእኛ መጠበቅ በአንዱ አካል (በክርስቶስ) ላይ የተመሠረተ ነው። ዳዊት እግዚአብሔር እንዲሠራ ጠበቀ፤ እኛ ደግሞ እግዚአብሔር ሕዝቡን እንደማይጥል ማረጋገጫ ወደሆኑት ወደ መስቀሉና ወደ በደው መቃብር እንመለከታለን። አብ ለገዛ ልጁ እንኳ ሳይራራ ለሁላችን አሳልፎ ከሰጠው፣ በማንኛውም መዘግየት ውስጥ ልንታመነው እንችላለን። ሮሜ 8 ፍጥረት ሁሉ እንደሚቃትትና እኛ ራሳችን እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ በጉጉት ስንጠብቅ እንደምንቃትት ይናገራል። ያ ጩኸታችን እንኳ ወደ እርሱ ሲሆን የራሱ የሆነ አምልኮ ይሆናል።

ኢየሱስ መጠበቅ ምን ማለት እንደሆነ ያውቃል። ሕዝብን ለማገልገል ከመውጣቱ በፊት ሰላሳ ዓመታትን በጥበቃ አሳልፏል። በጌቴሴማኒ ጸሎቱ ወታደሮች እስኪመጡ ጠብቋል። በሞት ውስጥም የትንሣኤን ጥዋት ጠብቋል። እርሱ የታዘዥነትን ረጅም መንገድ ቀድሞን ተራምዷል። ይህም ማለት አሁን ያለህበት የጥበቃ ጊዜ ትንሣኤ የሆነው ክርስቶስ በአጠገብህ ቆሞ ለሌላኛው አንድ ቀን እርሱ ለሚመጣበት ለዛች ቀን እንድትታመን የሚያበረታታህ ስፍራ ነው።

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ ጊዜህ ፍጹም ስለሆነና ዓላማህም መልካም ስለሆነ
አመሰግናለሁ። ዛሬ በድፍረትና በታዘዥነት አንተን መጠበቅን
አስተምረኝ፤ እየጠበቅሁም ሳለሁ ልቤ ፈትህን እንዲፈልግ
አነሳሳው።

አሜን።

“እንግዲህ በእምነታችሁ ካልደረሳችሁ፣ ሁሉም መቆም እችላለሁ።”

ኢሳይያስ 7፡9

**የማይናወጥ እምነት በሚናወጠው ዓለም
ውስጥ**

አንዳንድ ቀናቶች ጨናቸው ክፉኛ ሆነው ይሰማሉ የማይፈለግ ዜና፣ የሚያስጋ ንግግር፣ ወይም ደግሞ ያልተረጋጋ ህይወት። በዚያ ውጥረት ውስጥ ኢሳይያስ 7፡9 አንዲት ቀላልና ብርቱ እውነትን እንዲህ ሲል ያቀርባል፦ መረጋጋት የሚገኘው ከሥጋት መራቅ ሳይሆን፣ ሥጋቱ በገነነበት ወቅትም ቢሆን በእግዚአብሔር በመታመን ነው።

ፍርሃት አሳማኝ ቢሆንም ሥልጣን ግን የለውም

ፍርሃት የሕይወታችንን ፍጻሜ አስቀድሞ እንደሚያውቅ ነገር አድርጎ ታሪካችንን መተረክ ይወዳል። ልናየው፣ ልንለካው ልንቆጣጠረው የምንችለውን ነገር እያሳየ፣ በእርግጥ ግን እነዚህን ሁሉ የመቆጣጠር አቅማችን ምን ያህል ደካማ እንደሆነ በሹክሹክታ ይነግረናል። ለዚህ ነው እግዚአብሔር ፍርሃት በሚጨህበት ስፍራ ሁሉ የሚገኘው፤ ይህንንም የሚያደርገው ነገሩን በመከድ ሳይሆን፣ የተሻለ መሠረት በመስጠት ነው!

መዝሙረኛው ድፍረት በራሱ የሚመጣ ነገር እንደሆነ አያስመስልም፤ ይልቁንም እንዲህ ሲል ምርጫውን ያሳውቃል፦ “ፍርሃት በሚይዝኝ ጊዜ፣ መታመኔን በአንተ ላይ አደርጋለሁ።” (መዝሙር 56:3) እምነት ማለት መንቀጥቀጥ መጥፋት ማለት ሳይሆን፣ ከሚሰማን ስሜት ይልቅ የእግዚአብሔር ቃል የመጨረሻውን ውሳኔ እንዲሰጥ መቁረጥ ነው!

ጸንቶ መቆም የሚጀምረው በተደገፍንበት መሠረት ላይ ነው

የኢሳይያስ መልዕክት ግልጽ ነው፡ “እንግዲህ በእምነታችሁ ካልጸናችሁ፣ ፈጽሞ መቆም አትችሉም፡፡” (ኢሳይያስ 7:9) ይህ እግዚአብሔር ደካማነትን መገሰጹ ሳይሆን እውነታውን መግለጡ ነው፡፡ የእያንዳንዱ ሰው ልብ በአንድ ነገር ላይ ይቆማል በሥራ ውጤት፣ በሰዎች፣ በዕቅዶች፣ በገንዘብ ወይም በሰው ዘንድ በሚገኝ ተቀባይነት፡፡ ያ የቆምንበት ነገር ሲናወጥ እኛም አብረን እንናወጣለን፡፡

ታዲያ ጸንቶ መቆም ማለት ምን ማለት ነው? የእግዚአብሔርን ተስፋዎች ከሁኔታዎች ይልቅ እንደ ጠንካራ መሠረት መቁጠር ማለት ነው፡፡ “እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር እንደሚፈጸም ርግጠኛ የምንሆንበት፣ የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የምንረዳበት ነው፡፡” (ዕብራውያን 11:1)፡፡ እምነት የሚታየውን ነገር ችላ አይልም፤ ነገር ግን በእርሱ ላለመገዛት እምቢ ይላል፡፡

የሚቀጥለው ማዕበል ከመምጣቱ በፊት እምነትን እንዴት ማጠናከር ይቻላል?

እምነት የሚያድገው እንደ ሰውነት ዕድገት ነው፡፡ አልፎ አልፎ በሚከሰት ድንገተኛ አደጋ ሳይሆን ዘወትር በሚገኝ ምግብ ነው፡፡

“እንግዲያስ እምነት የሚገኘው መልእክቱን ከመስማት ነው፤ መልእክቱም በክርስቶስ ቃል ነው።” (ሮሜ 10:17)። የእግዚአብሔርን ቃል የምንሰማው ስንጨነቅ ብቻ ከሆነ፣ ሁልጊዜም ትንፋሽ እንደሚያጥረው ሰው ይከናወናል። ነገር ግን በየቀኑ፣ በትኩረትና በትሕትና የምንሰማ ከሆነ፣ ነፍሳችን ከጨንቀቱ ይልቅ የእርሱን ድምፅ በፍጥነት መለየት ትጀምራለች።

ደግሞም እምነት ይበልጥ የሚጸናው መልስ ፍለጋ ላይ ብቻ ሳይሆን፣ ከኢየሱስ ጋር በመጣበቅ ነው። “እኔ የወይን ተክል ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ማንም በእኔ ቢኖር እኔም በርሱ ብኖር፣ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል፤ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና።” (ዮሐንስ 15:5) ጸንቶ መቆም ማለት በእርሱ መኖር ነው ፍርሃታችንን ወደ እርሱ መገኘት ይዘን መምጣት፣ ታዛዥነት የተሞላበትን ቀጣይ እርምጃ መራመድ፣ እና በራሳችንን አቅም አለመደገፍ የእርሱ ጉልበት ሁሉን እንዲያደርገው መፍቀድ ነው።

ፀሎት

አባት ሆይ፣ እኔ በማልጸናበት ጊዜ አንተ ጸንተህ ስለምትቆም
አመሰግናለሁ። ዛሬ በእምነት እንድቆም እርዳኝ፤ ጆሮዎቼን
ለቃልህ ክፈት፣ እጆቼን እግሮቼንም ለመታዘዝ አነሳሳ።

አሜን።

“እርሱ ግን፡ “ደጋፊ ይበቃሃል፤ ኅይደ ፍጹም
የሚሆነው በዱኅም ጊዜ ነውና” እሰኝ።
ስለዚህ የኅርስቶስ ኅይደ በእኔ ደዳር ዘንድ፡
ይበልጥ ደስ እደሰኝ በዱኅሚ እመኅብሁ።”
2 ቆጮንቶስ 12፡9

ጸጋ በሕይወታችን ስንጥቆች መሀከል

ጳውሎስ ሥቃይ የሆነበት “እሾህ” እንዲወገድለት ጌታን አጥብቆ
ለምኖ ነበር፤ ያገኘው መልስ ግን የጠበቀው አልነበረም።
እግዚአብሔር እሾሁን ከማስወገድ ይልቅ፡ ጳውሎስ ይበልጥ
በደከመበትና አቅም ባጣበት ስፍራ ሁሉ የሚበቃ ጸጋና
የሚገለጥ ኃይል እንደሚሰጠው ቃል ገባለት። ያው የተስፋ ቃል
ዛሬም እግዚአብሔር እንዲያስተካክልን ወይም እንዲያጠፋልን
በምንመኛቸው ድክመቶቻችን ውስጥ ይገናኛል።

የእግዚአብሔር መልስ “ጸጋዬ ይበቃሃል” ሲሆን

አንዳንድ ጊዜ ከሁሉ የተሻለውን መልስ አስቀድመን አውቀናል ብለን በማሰብ ወደ እግዚአብሔር እንቀርባለን፡ “ጌታ ሆይ፣ ይህንን ሁኔታ ቀይረው፣ ይህን ሽክም አስወግድልኝ፣ ይህን ጉድለት አስተካክል” እንላለን። ጳውሎስም እንዲሁ ሦስት ጊዜ ለምኖ ነበር። ከዚያ ግን ዝም ያለና ጽኑ የሆነ ምላሽ መጣ፡ “ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኅይሌ ፍጹም የሚሆነው በድካም ጊዜ ነውና” አለኝ። ስለዚህ የክርስቶስ ኅይል በእኔ ያድር ዘንድ፣ ይበልጥ ደስ እያለኝ በድካሜ እመካለሁ። ” (2 ቆሮንቶስ 12:9)። እግዚአብሔር ለጳውሎስ ልመና “አይሆንም” ማለቱ፣ በእርግጥ ለጳውሎስ እውነተኛ ፍላጎት ጥልቅ የሆነ “አዎን” የሚል ምላሽ ነበረው፤ ይህም ያለ ክርስቶስ ምቹትን ማግኘት ሳይሆን፣ በችግር መካከል ከክርስቶስ ጋር መሆን ነው።

አሁን በሕይወታችን ያለውን “እሾህ” እናስብ ምናልባት አካላዊ፣ ስሜታዊ፣ ማኅበራዊ ወይም ለዓመታት የታገሉት ነገር ሊሆን ይችላል። ይህን ነገር እንደ እንቅፋት ብቻ ከማየት ይልቅ፣ እግዚአብሔር ጸጋውን የሚያሳይበት መሠዊያ አድርገን ብንመለከት? ጌታ ከችግር ነፃ የሆነ ሕይወትን ቃል አልገባም፤ ነገር ግን ጸጋው መቼም እንደማይነጥፍ ቃል ገብቷል። የእኛ ጉልበት በሚያልቅበት ስፍራ፣ የእርሱ አቅርቦት ይጀምራል።

አቅም እንደሌለን የማመን ነፃነት

በዙሪያችን ያለው በሕል ሁሉ "ጠንካራ ሁን፣ ራስህን አስመስክር፣ ድክመትህን ደብቅ" እያለ ይጮካል። ጳውሎስ ግን የተማረው ከዚህ ፍጹም ተቃራኒ የሆነውን ነው። በድካሙ "በደስታ" መመካትን። ይህ ራስን መታመንን ከራስ ላይ አንስቶ ወደ መድኃኒቱ ማዞር ነው። እኛ በቂ እንዳልሆንን ስናምን፣ በቂ ለሆነው ለእርሱ ስፍራ እንሰጣለን። እግዚአብሔር ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል (ያዕቆብ 4:6)፤ ትሕትና ደግሞ ሁሉንም ነገር እንደተቆጣጠርን አድርጎ ከመምሰል መላቀቅ ይጀምራል።

ይህ እጅግ ነፃ የሚያወጣ እውነት ነው። የሌለንን መንፈሳዊ ጥንካሬ እንዳለን አድርገን ማስመስከር የለብንም። ፍርሃቶች፣ ፈተናዎችና ውስንነቶች የሌሉ ለማስመሰል መሞከር አያስፈልግም። እነዚህን ሁሉ በጌታ ፊት ግልጽ አድርገን በማቅረብ፣ "የእኔ አቅም የሚያበቃበትና የአንተ የሚጀምርበት ስፍራ እዚህ ነው" እንበል። "ሥጋዬና ልቤ ሊደክሙ ይችላሉ፤ እግዚአብሔር ግን የልቤ ብርታት፣ የዘላለም ዕድል ፈንታዬ ነው።" (መዝሙር 73:26) የታመምንበት ድክመት የክርስቶስ ኃይል ወደ ሕይወታችን የሚገባበት በር ይሆናል።

ዛሬን በእርሱ ኃይል ሥር መኖር

የክርስቶስ ኃይል በድካማችን ላይ "የሚያድር" ከሆነ፣ ዛሬን መኖር ያለብን በራሳችን ጉልበት በመታገል ሳይሆን በእርሱ ላይ

ይበልጥ በመደገፍ ነው። ለመታዘዝ ጥንካሬ እስኪሰማን ከመጠበቅ ይልቅ፣ ጸጋው በጉዞአችን ላይ እንደሚያገኝን በመተማመን በዚያው በደከምንበት ሁኔታ ውስጥ እርምጃ እንውሰድ። ወደ ጸጋው ዙፋን እንቅረብ።

ታዲያ ይህ በተግባር እንዴት ይገለጣል? የደበቅነውን ኃጢአት መናዘዝ፣ አስቸጋሪ ሰውን ከመራቅ ይልቅ መውደድ፣ ድምፃችን እየተንቀጠቀጠም ቢሆን ስለ ክርስቶስ መመስከር፣ ወይም ልንተወው በምንፈልገው አድካሚ ሥራ ላይ መጽናት ሊሆን ይችላል። በእነዚህ ሁሉ ስፍራዎች "ጌታ ሆይ፣ የእኔ ሳይሆን የአንተ ኃይል ይሁን" ብለን በቩክቩክታ እንናገር። ምክንያቱም በእውነት ጸጋው ይበቃናል።

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ጸጋህ ስለሚበቃኝና ኃይልህም በድካሜ ስለሚፈጸም አመሰግናለሁ። ዛሬ በድካሜ እንደመከና ኃይልህ በእኔ ላይ እንዲያድር በመተማመን በትሕትና እንደመላለስ አስተምረኝ።

አሜን።

“እኛን የምታጠባውን ፈፅላለን ፈትረሳ
ትቸብዝኝ? ሰወሰዳቸውስ ፈፅ
እትረፈረፈህምን? ምናልባት እርሷ ትረሳ
ይሆናል፣ እኔ ግን እፈረሳለሁ!”

ኢሳይያስ 49፡15

የማይጥልህ አምላክ

አንዳንድ ቀናት ዝምታው በግል አንተን ያለመ ይመስል ጸሎትህ ሰማይ የማይደርስ፣ ሰዎች ትተውህ የሚሄዱ፣ እና ልብህም ‘ተዘንግቼ ይሆን?’ ብሎ የሚጠራጠርበት ጊዜ አለ። የኢሳይያስ 49፡15 ቃል ግን፣ የእግዚአብሔርን ፍቅር አንተ ከምታውቀው ከማንኛውም የሰው ልጅ የፍቅር ጥግ ጋር በማነጻጸርና የእርሱ የምውደድ ቁርጠኝነት ከዚያም በላይ መሆኑን በማረጋገጥ ይህንን ስቃይ በቀጥታ ይጋፈጠዋል።

ልብ 'ተረስቻለሁ' ብሎ ሲያንሸካሹክ

መዘንጋት ወይም ያለመታየት ስሜት የሚፈጥረው ለየት ያለ ህመም አለ። አሁንም ታማኝ መሆን፣ መገኘት፣ ትክክለኛውን ነገር ማድረግ ትችል ይሆናል፤ ቢሆንም ግን ውስጠህ 'እግዚአብሔር የሚያስብልኝ ከሆነ ለምን እንዲህ ብቸኝነት ይሰማኛል?' ብሎ ይጠይቃል። ኢሳይያስ እኛን ከእንቅልፋችን ለመቀስቀስ ታስቦ በተጠየቀ ጥያቄ እንዲህ ሲል ይመልሳል፦ እናቲቱ የምታጠባውን ልጇን ትረሳ ዘንድ ትችላለችን? ለወለደችውስ ልጅ አትራራለትምን? ምናልባት እርሷ ትረሳ ይሆናል፤ እኔ ግን አልረሳሽም!። ነጥቡ እናቶች አይሳሳቱም ማለት ሳይሆን፣ ከሁሉ የላቀው የሰው ልጅ ፍቅር እንኳን ገደብ እንዳለውና የእግዚአብሔር ፍቅር ግን ገደብ እንደሌለው ለማሳየት ነው።

ስለዚህ ስሜቶችህ ከዚህ ተቃራኒውን ሲነግሩህ፣ ለእነርሱ መታዘዝ የለብህም። ስሜቶችህ የፈለጉትን ይበሉ፣ ነገር ግን የመጨረሻውን ቃል ለእግዚአብሔር ስጠው። “አባቴና እናቴ ቢተዉኝ እንኳ፣ እግዚአብሔር ይቀበላል።” እንደሰው መዝሙረኛው እያለፍክበት ያለኸው ነገር ግራ የሚያጋባ ሊሆን ይችላል፣ ነገር ግን ይህ ለመጣልህ ማረጋገጫ አይደለም።

በስቅዩ ሎሌ(በክርስቶስ) በኩል ታስብናል

የእግዚአብሔር “አልረሳህም” የሚለው ቃል ስሜታዊ መግለጫ ብቻ ሳይሆን ቃል ኪዳን ነው። እኛ ቀጠሮን እንደምናስታውሰው ሳይሆን፣ እርሱ የገባውን ቃል እንደሚጠብቅ ሊቸር በማይችል ፍጹም ፍቅር ይዟል። ይህንንም በኢየሱስ አረጋግጧል። “ነገር ግን ገና ተጠክተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያሳያል።”(ሮሜ 5፤8) በከፋ ሁኔታህ ላይ ሳለህ ያልረሳህ አምላክ፣ በድካምህ መሃል አይረሳህም።

ትዕግስቱን ጨርሼ ይሆን ብለህ ስትጠራጠር ይህንን አስታውስ፦ ኢየሱስ ያንተን ደህንነት ያሰረው በእርሱ እጅ እንጂ በአንተ አያያዝ ላይ አይደለም። “በጎቴ ድምፄን ይሰማሉ፤ እኔ ዐውቃቸዋለሁ፤ እነርሱም ይከተሉኛል፤ እኔ የዘላለም ሕይወት እሰጣቸዋለሁ፤ ከቶ አይጠፉም፤ ከእጄም ሊነጥቃቸው የሚችል ማንም የለም።” (ዮሐንስ 10፡27-28) ደካማነት ሊሰማህ ይችላል፣ ነገር ግን ያለ ዋስትና አይደለህም!

እንደታሰበለት ሰው መኖር

በእግዚአብሔር መታሰብህ የዛሬውን ቀን የምትገፈጥበትን መንገድ ይለውጠዋል። ስለ ከፋው ሁኔታ ከማውጣት ይልቅ፣ የእርሱን ተስፋ እንዲህ እያልክ መለማመድ ትችላለህ፦ “ከቶ

አልተውህም፤ በፍጹም አልጥልህም” ብሏል።” (ዕብራውያን 13፡5)። ይህ አስቸጋሪ ሁኔታዎችን አያስቀራቸውም፣ ነገር ግን ብቻህን እየተጋፈጥካቸው ነው የሚለውን ውሸት ያስወግዳል።

እንዲሁም ለሌሎች ያለህን አመለካከት ይለውጠዋል። በአካባቢህ ያሉ ሰዎች የራሳቸው የሆነ “የተረሳን ነን” የሚል ታሪክ ይዘው ይዘራሉ። ምሬትን ስትቃወም፣ መጸለይን ስትቀጥል፣ እና ማንም በማያይህ ቦታ ታማኝነትን ስትመርጥ፣ እግዚአብሔር አሁንም እንደሚቀበል፣ እንደሚመልስና እንደሚደግፍ ሕያው ማስታወሻ ትሆናለህ። “ስለዚህ... እርስ በርሳችሁ ተጽናኑ፤ አንዱም ሌላውን ያንጽ።” (1 ተሰሎንቄ 5፡11)። ዛሬ አነጋገርህ፣ ስራህና ፍቅርህ “እግዚአብሔር አልረሳኝም” የሚል ይሁን።

ፀሎት

አባት ሆይ፣ ስላልረሳኸኝ አመሰግንሃለሁ። ዛሬም በጽኑ ፍቅርህ እንድታመንና ስሜቱ ለተዘነጋው ሰው ያንኑ ፍቅር እንዳሳይ እርዳኝ።

አሜን።

“ነገር ግን እግዚአብሔር በሚኒረት፣ በምሕረቱ በሚተመኑትም ይደሰታል።”

መዝሙር 147:11

እግዚአብሔር በአንተ ደስ ሲሰኝ

የእግዚአብሔርን ልብ ደስ የሚያሰኝ የሕይወት ዓይነት አለ። መዝሙር 147:11 እንደሚነግረን፤ ጌታ እርሱን በሚፈሩና በጽኑ ፍቅሩ ላይ ተስፋቸውን በሚያደርጉ ሰዎች ይደሰታል። ይህ ማለት ዛሬ ለእግዚአብሔር ያለህ አመለካከት ለእርሱ ያለህ አክብሮት፣ እምነትህና የምትጠብቀው ነገር ከስኬቶችህ፣ ከሥራ ልምድህ ወይም በውጫዊ ገጽታህ ምን ያህል “የተስተካከልክ” ከመምሰልህ በላይ ለእርሱ ትልቅ ትርጉም አለው ማለት ነው።

ቅዱስ ፍርሃት እንጂ የሚሰቀጥጥ ሽብር አይደለም

“ፍርሃት” የሚለውን ቃል ስንሰማ እንደነግጣለን፤ ቅዱሳን መጻሕፍት ግን ቃሉን በሚያምር ሁኔታ ይጠቀሙበታል። መዝሙር 147:11 “ነገር ግን እግዚአብሔር በሚፈሩት(በጽኑ ፍቅሩ ተስፋ በሚያደርጉት)፣ በምሕረቱ በሚታመኑትም ይደሰታል።” ይህ “ፍርሃት” ከእግዚአብሔር መሸሽ ሳይሆን፣ ለእርሱ ያለንን ግምት አቅልሎ ከመመልከት መቆጠብ ነው። ልባችንን ለቃሉ ማስገዛት፣ እንዲሁም ከገዛ ፍላጎታችን፣ ከባህላችን ወይም ከስሜታችን በላይ ለእርሱ ትልቅ ቦታ መስጠት ማለት ነው። እግዚአብሔር ራሱ እንዲህ ይላል፦ “ነገር ግን እኔ ወደዚህ፣ ትሑት ወደ ሆነና መንፈሱ ወደ ተሰበረ፣ በቃሌም ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ።” (ኢሳይያስ 66:2)። በቃሉ መንቀጥቀጥ ማለት “አንተ አምላክ ነህ፣ እኔ ግን አይደለሁም፤ ይህ ደግሞ በጣም መልካም ዜና ነው” ብሎ መናገር ነው።

ቅዱስ ፍርሃት ከሌሎች ትናንሽ ፍርሃቶች ነፃ ያወጣናል። እግዚአብሔር በልባችን ውስጥ ትልቅ ቦታ ሲኖረው፣ ለሰዎች የምንሰጠው ግምት ይቀንሳል። የሰዎች አስተያየት ፋይዳ ያጣል፣ ፈተናዎች አቅማቸውን ያጣሉ፣ እንዲሁም ዋጋ የሚያስከፍል ቢሆን እንኳ መታዘዝ የዘወትር ተግባራችን ይሆናል። ዕብራውያን 12:28 “ስለዚህ ከቶ የማይናወጥ መንግሥት ስለምንቀበል እግዚአብሔርን እናመስግን፤ ደግሞም ደስ በሚያሠኘው

መንገድ በአክብሮትና በፍርሀት እናምልከው፤” በማለት ይጠራናል። በፊቱ ዝቅ ብሎ መስገድ መከራ ሳይሆን ደኅንነት ነው። የምናከብረውና የምንፈራው አምላክ የእርሱ አድርጎ የሰየን መሆኑን ማወቅ ነው።

በጽኑ ፍቅሩ ተስፋ ማድረግ

የዚህ ጥቅስ ሌላኛው ገጽታም እንዲሁ አስደናቂ ነው፦ እግዚአብሔር “በምሕረቱ (በጽኑ ፍቅሩ) በሚታመኑት” ይደሰታል (መዝሙር 147:11)። ተስፋህ እንዲሁ በአየር ላይ የሚንሳፈፍ ብሩህ አመለካከት መሆን የለበትም፤ ይልቁንም በቃል ኪዳን ፍቅሩ ላይ አንተ ስትወድቅ እንኳ በማይናወጥ፣ በማይቀዘቅዝ ወይም በማይጠፋ ፍቅር ላይ የተመሠረተ ሊሆን ይገባል። መዝሙር 33:18 ይህንኑ ሲያስተጋባ፦ “እነሆ፤ የእግዚአብሔር ዐይኖች በሚፈሩት ላይ ናቸው፤ ምሕረቱንም በሚጠባበቁት ላይ አትኩረዋል።” ይላል። የከዋክብትን መውጣት መግባት የሚከታተለው አምላክ፣ በልቡ ለሚታመን ሰው ለእያንዳንዱ ዝርዝር ጉዳይ ትኩረት ይሰጣል።

ይህ ተስፋ በቀላሉ የሚሰበር አይደለም። ሮሜ 5:5 “ተስፋም አያሳፍርም፤ ምክንያቱም በተሰጠን በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ፈስሷል” ይላል። በጽኑ ፍቅሩ ተስፋ ማድረግ ማለት ቃል የገባውን እንደሚሆን መጠበቅ

ማለት ነው ስንናዘዝ መሐሪ፣ ስንደክም ብርቱ፣ ግራ ስንጋባ ጥበበኛ፣ እንዲሁም እምነት ስናጣ ታማኝ ሆኖ እናገኘዋለን። ይህም፡ “እምላኬ የራሱ የሆኑትን አይጥላቸውም” የሚል ጽኑና ደስ የሚል አቋም ነው።

ዛሬ በፍርሃትና በተስፋ መካከል መኖር

ታዲያ ዛሬ በዚህ በተዋበ ፍርሃትና ተስፋ መካከል እንዴት ትኖራለህ? የምትጀምረው እግዚአብሔርን በማወቅ ወደ ማእከሉ በመመለስ ነው። ስልክህን ከመመልከትህ ወይም የሥራ ዝርዝርህን ከመፈተሽህ በፊት ቃሉን ገልጠህ፡ “ጌታ ሆይ፣ አንተ የምትለው ለእኔ የመጨረሻ ነው” በል። የእርሱ ድምፅ ከማንኛውም ድምፅ በላይ ይሁን። ቃሉ ሲያርምህ አትከራከር ተገዛ። ሲያጽናናህ ኻለ አትበል ተቀበለው። በዕለት ተዕለት ሕይወት ውስጥ ለቃሉ መንቀጥቀጥ ማለት ይህ ነው።

በመቀጠልም፣ ተስፋን ወደ እያንዳንዱ ጫንቀትህ ውሰድ። ፊልጵስዩስ 4:6-7 እንዲህ ይላል፡ “በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ፣ ከምስጋናም ጋራ ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ እንጂ ስለ ማንኛውም ነገር አትጨነቁ። ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም፣ ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል።” ፍርሃቶችህን ወደ እርሱ አምጣና ተስፋህን ሆን ብለህ በጽኑ ፍቅሩ ላይ ትከለው፡ “አባት ሆይ፣ ወደ

ፊት የሚወስደውን መንገድ አላየሁትም፣ ነገር ግን ያንተ ጽኑ ፍቅር እዚህ ቦታ ላይ እንደማይተወኝ አውቃለሁ” በል። በቅዱስ ፍርሃትና በጽኑ ተስፋ በሚደሰተው አምላክ ስትታመን፣ እርሱ አሁን በአንተ (ደስ ለመሰኘት) ዝግጁ ነው።

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ አንተን በሚፈሩና በጽኑ ፍቅርህ ተስፋ በሚያደርጉ ደስ ስለሚልህ አመሰግናለሁ። ዛሬ በቃልህ እንድንቀጠቀጥና በሁሉም ሁኔታዎች በልቤ እንድታመን አስተምረኝ፤ ወደምትመራኝም ሁሉ በመታዘዝ እምነት እንድገዝ አነቃቃኝ።

አሜን።

“እነዚህን ነገሮች ሁሉ እጄ እገልጻለሁና?
እንደገናን ያደረግሁ እኔ እደደረሁም?” ይላል
እጣዘክብሔር። “ነገር ግን እኔ ወደዚህ፣ ትሑት
ወደ ሆነና ወንጌሉ ወደ ተሰበረ፣ በቃጢም
ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመሰግናለሁ።”

ከሳይክስ 66፡2

እግዚአብሔር ሲቀርብ

ሁሉን የፈጠረው ጌታ አስደናቂ የሆኑ የልማድ ትዕይንቶችን
እንደማይፈልግ ኢሳይያስ ያሳስበናል፤ እርሱ የሚፈልገው የተለየ
ዓይነት ሰውን ነው። የእግዚአብሔር ትኩረት የሚያርፈው
ፍላጎቱን በሚያውቅ፣ ዝቅ ብሎ በሚሰግድና ድምፁን በቁም
ነገር በሚሰማ ልብ ላይ ነው።

ለመታቀፍ የሚያስችል ትሑትና

እግዚአብሔር እንዲህ ሲል በግልጽ ይናገራል፡ “ነገር ግን እኔ
ወደዚህ፣ ትሑት ወደ ሆነና መንፈሱ ወደ ተሰበረ፣ በቃጢም

ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ።” (ኢሳይያስ 66÷2)። ይህ አስደናቂ ነው፤ እግዚአብሔር የሚያደንቀው ውጫዊ ድምቀትን ሳይሆን የመንፈስ ድህነትን፣ ጉራን ሳይሆን እራስን አሳልፎ መስጠትን ነው። ትሕትና ማለት እራስን ዝቅ አድርጎ ማሰብ ብቻ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር ስለ ማንነቱና ስለ እኛ ማንነት ከሚናገረው እውነት ጋር መስማማት ነው፤ ያም እውነት በፊቱ ትክክለኛውን አቋም እንድንይዝ ያደርገናል።

የልብ መሰበር ማለት የይስሙላ የጥፋተኝነት ስሜት ሳይሆን፣ ወደ እግዚአብሔር የሚመልስ እውነተኛ ሐዘን ነው። ዳዊት ይህን በሕይወቱ ተረድቶታል፦ “እግዚአብሔር የሚቀበለው መሥዋዕት የተሰበረ መንፈስ ነው፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ አትንቅም።” (መዝሙር 51÷17)። እውነተኛ ማንነታችንን ወደ እርሱ ይዘን እንቅረብ፤ ምንም ዓይነት ድርድር ወይም ማስመሰል አያስፈልግም፤ ያኔ ልባቸው የተሰበረውን እንደሚቀጠቅጡ፣ ይልቁንም እንደሚቀበላቸው እንረዳለን።

ለቅዱስ ቃሉ መንቀጥቀጥ

በእግዚአብሔር ቃል “መንቀጥቀጥ” ማለት በለመረጋጋት መፍራት ሳይሆን፣ እርሱ በመናገሩና ቃላቱ ክብደት ስላላቸው በአክብሮት መመሰጥ ነው። ቅዱሳን መጻሕፍት ለጌጥ የሚሆኑ አነቃቂ ጥቅሶች ሳይሆኑ፣ የንጉሡ ሕያው ድምፅ ናቸው። “ቅዱሳን

መጻሕፍት ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለባቸው ናቸው፤ ለማስተማር፣ ለመገሠጽ፣ ለማቅናት በጽድቅም መንገድ ለመምከር ይጠቅማሉ።” (2 ጢሞቴዎስ 3፡16)። ይህ ማለት መጽሐፍ ቅዱስ እኛን መረጃ ለመስጠት ብቻ ሳይሆን ለመቅረጽ የታለመ ነው ማለት ነው።

ያ መንቀጥቀጥ በተግባር የሚታየው ከቃሉ ጋር መከራከር አቁመን ለቃሉ መገዛት ስንጀምር ነው። አንዳንዴ ልንፀልይ የሚገባው መንፈሳዊ ዓረፍተ ነገር “እሺ ጌታ ሆይ” የሚል ነው። ከዚያም ድርጊቱ ይከተላል፡ “ቃሉ የሚናገረውን አድርጉ እንጂ ሰሚዎች ብቻ ሆናችሁ ራሳችሁን አታታልሉ።” (ያዕቆብ 1፡22)። አክብሮት የሚረጋገጠው በመታዘዝ ነው በተለይም መታዘዝ ምቹትን፣ ኩራትን ወይም የበላይነትን በሚጠይቅበት ጊዜ እሺ ማለት።

እግዚአብሔር የሚያደንቀው ሕይወት

ኢየሱስም ያንኑ የመንግሥተ ሰማያት መመሪያ አስተምሯል፡ “በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፡ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና።” (ማቴዎስ 5፡3)። የእግዚአብሔር ሞገስ የሚያርፈው እራስን መቻል በሚያበቃበት ቦታ ላይ ነው። የደስታ መግቢያ በር እራስን ማመን ሳይሆን በእግዚአብሔር መታመን ነው። እርሱም ማስመሰል አቁመው መንበርከክ ለጀመሩ ሰዎች

እውነተኛ እርዳታን ይሰጣል፡ “ነገር ግን ጸጋን አብዝቶ ይሰጠናል፤ መጽሐፍም፣ “እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል” ያለው ስለዚህ ነው።” (ያዕቆብ 4፡6)።

ስለዚህ ዛሬ ርቀን አንቆይ። እግዚአብሔር ትሑታንን የሚያደንቅ ከሆነ፣ ትሕትና እንቅፋት ሳይሆን ወደ እርሱ መግቢያ መንገድ ነው። “ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ እርሱም ወደ እናንተ ይቀርባል።” (ያዕቆብ 4፡8)። ብቁ እንዳልሆንን ወይም እንደደከመን ሲሰማን፣ ያንን ጸጋ አንርሳ፡ “እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።” (ዕብራውያን 4፡16)።

ፀሎት

አባት ሆይ፣ ትሑታንን ስለምታከብርና ለተቸገሩት ጸጋን ስለምትሰጥ አመሰግናለሁ። ዛሬ ልቤ የተሰበረ፣ ጆሮዎቼም ቃልህን ለመታዘዝ የፈጠኑ እንዲሆኑ አድርግ፤ ወደ አንተ እንድቀርብና የምትለውን እንድኖር እርዳኝ።

አሜን።

“መንተ መንገዱ ሳይ ቀመ፣ ተመልካቱም፤
መልካሟን፣ የጥንቷን መንገዱ ጠይቀ፤
በርሷም ሳይ ሂዷ። ሰነፍሳቸው ስረፉት
ታገኛቸው፤ እናንተ ግን፣ ‘በርሷ
እንሂዷለን’ አላችሁ።”

ኢሮሞዴስ 6፡16

በመስቀለኛ መንገዶች መገናኛ ላይ እጅን ዘርግቶ መቆም

አንዳንድ ቀናት በምርጫዎች መካከል እንደመቆም ናቸው፤
ሁሉም አማራጮች ሕይወትን እንደሚሰጡ ተስፋ ቢሰጡም
ሁሉም ግን ቃላቸውን አይጠብቁም። እግዚአብሔር
እንድንቆም፣ በጥንቃቄ እንድንመለከት እና ሁልጊዜም እውነተኛ
የሆነውን መንገድ ወደ በጎነትና ወደ እውነተኛ ዕረፍት
የሚወስደውን ጎዳና እንድንፈልግ ይጠራናል። የሚያሳዝነው ግን
ጥሪውን ሰምተን አሻፈረኝ ልንል መቻላችን ነው።

የመንገዶች መስቀለኛ መሆን ንግር አይደለም

የመንገዶች መገናኛ በእውነቱ የምሕረት መገለጫ ነው። እንዲሁ ስንነዳ እንደቆየን እንድናስተውል ፍጥነታችንን ይገባልናል። እግዚአብሔር ግልጽ ያልሆነ አነቃቂ ንግግር አይናገርም፤ ይልቁንም አቅጣጫን ይሰጣል። “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “መንታ መንገድ ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፤ መልካሚን፣ የጥንቷን መንገድ ጠይቁ፤ በርሷም ላይ ሂዱ። ለነፍሳችሁ ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ እናንተ ግን፣ ‘በርሷ አንሄድም’ አላችሁ።” (ኤርምያስ 6፡16)። ከመምረጣችን በፊት፣ ቀድመን እንደሚያውቅ ሰው ሳያስመስሉ በሐቀኝነትና በትሕትና እንድንመለከት ይጠራናል።

ስለዚህ ቆም እንበልና መንገዶችን ወደ እኛ የሚጎትተውን ነገር እንለይ። ልማድ ነው? ግንኙነት? በድብቅ የተደረገ ስምምነት? ወይስ “የሆን ነገር ቢፈጠርስ?” የሚል ፍርሃት? ቅዱሳት መጻሕፍት ምርጫዎቻችንን እንደ ተራ ነገር አይመለከቷቸውም፤ መንገዶች ሰውን ይቀርጻሉ! “ለሰው ቀና መስሎ የሚታይ መንገድ አለ፤ በመጨረሻ ግን ወደ ሞት ያደርሳል።” (ምሳሌ 14፡12)። ጥያቄው “ቀላሉ መንገድ የትኛው ነው?” ሳይሆን “ይህ መንገድ የት ያደርሳል?” የሚል መሆን አለበት።

የቀደመችውን መንገድ መጠየቅ

የእግዚአብሔር “የቀደሙ መንገዶች” አሰልፎ የሆኑ ወጎች አይደሉም፤ እነርሱ የተፈተኑና እውነተኛ የሆኑ የባሕርይና የቃል ኪዳን ታማኝነት መገለጫዎች ናቸው። ሕዝቡን በሙሉ ልባቸው እንዲወዱት የጠራው ያው አምላክ ዛሬም ለእኛ ሙሉ መሰጠትን ይጠይቃል (ዘዳግም 6፥5)። ሁሉም ነገር በጨለመበት ጊዜም ቃሉ እንደ መብራት ያገለግላል፡ “ሕግህ ለእግሬ መብራት፡ ለመንገዴም ብርሃን ነው” (መዝሙር 119፥105)።

መጠየቅ እራስን የመስጠት ተግባር ነው። ይህም ለመታረም፣ ለመማር እና ዋጋ ቢያስከፍልም እንኳ ለመታዘዝ ፈቃደኛ መሆን ማለት ነው። እግዚአብሔር ደግሞ እንዲህ ዓይነቱን ጸሎት መመለስ ይወዳል፡ “ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ ቢጎድለው፡ ሳይነቅፍ በልግስና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን፡ ለእርሱም ይሰጠዋል” (ያዕቆብ 1፥5)። የቀደመችው መንገድ ለሚራብ ልብ የተሰወረች አይደለችም።

ወደ ዕረፍት በሚወስደው መንገድ መሄድ

የእግዚአብሔር ተስፋ መመሪያ መስጠት ብቻ ሳይሆን ዕረፍትም ጭምር ነው ከጊዜ ሰሌዳችን በላይ ዘልቆ የሚገባ ዕረፍት። እርሱም “በእርስዋም ላይ ሂዱ፡ ለነፍሳችሁም ዕረፍት

ታገኛለችሁ” ይላል (ኤርምያስ 6÷16)። የኢየሱስም ጥሪ ተመሳሳይ የሆነው ለዚህ ነው፡ “እናንተ ሸክም የከበደችሁና የደከማችሁ ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም ዕረፍት እሰጣችኋለሁ። ቀንበሬን ተሸከሙ፤ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ በልቤ የዋህና ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛለችሁ፤” (ማቴዎስ 11÷28-29)። መንገዱ በመሠረቱ ግላዊ ነው፤ እርሱም ከእርሱ ጋር መራመድ ነው!

ነገር ግን ኤርምያስ ልብ የሚሰብር ምላሽንም መዝግቧል፡ “እናንተ ግን፣ ‘በርሷ አንሄድም’ አላችሁ።” (ኤርምያስ 6÷16) እምቢተኝነት በተለያዩ ምክንያቶች ሊሸፈን ይችላል በመዘግየት፣ በምክንያት ወይም በክፈል በመታዘዝ። ዛሬ ነገሩን ግልጽ እናድርግ፤ አንድ የታወቀ የመታዘዝ ተግባር ምረጡና አድርጉት። መታመን የሚጠበቅ ስሜት ሳይሆን የሚወሰድ እርምጃ ነው፡ “በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን... እርሱም ጐደናህን ቀና ያደርገዋል።” (ምሳሌ 3÷5-6)።

ፀሎት

አባት ሆይ፣ ስለ ታማኝ ቃልህና በክርስቶስ ስለምትሰጠን ዕረፍት አመሰግንሃለሁ። ወደ ቀደሙት መንገዶች ምራኝና ዛሬ በእነርሱ ለመሄድ ድፍረትን ስጠኝ። በፍጥነትና በሙሉ ልቤ እንድታዘዝ እርዳኝ።

አሜን።

“የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው፤ እርሱ ሰሚታመነበት ሁሉ ጋሻቸው ነው።”

መሳገጃ 30:5

በእያንዳንዱ ቃል መከላከል

እግዚአብሔር አንዲትም ቃል በከንቱ እንዳልተናገረ ስንረዳ ጥልቅ የሆነ ሰላም ይሰማናል። የምሳሌ መጽሐፍ 30:5 እርሱ የተናገረው ነገር ሙሉ በሙሉ የታመነ መሆኑን፣ ንግግሩም መረጃ ብቻ ሳይሆን ጥበቃችን መሆኑንም ያስታውሰናል። ተስፋዎች በሚፈረሱበትና የአመለካከት መለዋወጥ በየሰዓቱ በሚታይበት ዓለም ውስጥ፣ ይህ ጥቅስ የማይለወጥና ጽኑ በሆነው በእግዚአብሔር ቃል ጥላሥር እንድንጠላል እንዲሁም እያንዳንዱ የቃሉ መስመር ፍጹም እውነት እንደሆነ አድርገን እንድንኖር ይጋብዘናል።

እያንዳንዱ ቃል...

ቅዱስ መጽሐፍ አብዛኛው የእግዚአብሔር ቃል ጽኑ ነው ወይም ዋና ዋና ሐሳቦቹ የታመኑ ናቸው አይደልም። ይልቁንም እያንዳንዱ ቃል እንከን የለሽ መሆኑን ያረጋግጣል። ምሳሌ 30:5 “የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው፤ እርሱ ለሚታመኑበት ሁሉ ጋሻቸው ነው።” በማለት ያውጃል። ይህ ማለት የማይፈለግ ጥቅስ፣ ጊዜ ያለፈበት ትእዛዝ ወይም የተጋነነ ተስፋ የለም ማለት ነው። ኢየሱስ እንዲሁም በሰይጣን ፈተናን ባስተናገደ ጊዜ “ተብሎ ተጽፏል” በሚል ቃል በመቋቋም (ማቴዎስ 4:4) ጥቃቅን የትንቢት ዝርዝሮችን እስከ መፈጸም ድረስ ይህንኑ እውነት በተግባር አሳይቷል።

የእግዚአብሔር ቃል እንከን የለሽ ከሆነ፣ ችግሩ ፈጽሞ በቃሉ ላይ ሳይሆን በእኛ ግንዛቤ ወይም ለመታዘዝ ባለን ፈቃደኝነት ላይ ነው። ይህን መረዳት ትሕትናንና ነፃነትን ያጎናጽፋል። እኛ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ አራሚዎች ሆነን አንቆምም፤ ይልቁንም መጽሐፍ ቅዱስ በሚመረምር ብርሃኑ በእኛ ላይ ይቆማል። ዕብራውያን 4:12 እንዲህ አይደል የሚለው፦ “የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና የሚሠራ ነውና፤ በሁለት በኩል ስለት ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው፤ ነፍሰንና መንፈስን፣ ጅምትንና ቅልጥምን እስኪለያይ ድረስ ዘልቆ ይወጋል፤ የልብንም ሐሳብና ምኞት ይመረምራል። ” መጽሐፍ ቅዱስን ስንከፍት መጽሐፍ

እያጠናን ብቻ ሳይሆን ባለቤቱ እኛን እየመረመረን ነው፤ ለምን? ለናነበው የሚያነበን መጽሃፍ መጽሃፍ ቅዱስ (ቃሉ) ብቻ ነውና።

ከፍጹም ጋሻ የሚገኝ ፍጹም ቃል

ምሳሌው መረጃን የሚያስጨብጥ ትምህርት ብቻ ሆኖ አያበቃም፤ በቀጥታ ወደ ግንኙነት ይሸጋገራል። ቃሉ እንከን የለሽ የሆነው አምላክ “መጠጊያ ለሚያደርጉት ሁሉ፣ ጋሻ ነው።” የሚናገረው አምላክ ራሱ የሚጋርድ አምላክ ነው። መዝሙር 18:30 ይህንን ውብ በሆነ ሁኔታ ያስተጋባል፦ “አምላክ መንገዱ ፍጹም ነው፤ የእግዚአብሔርም ቃል የነጠረ ነው። መጠጊያ ለሚያደርጉት ሁሉ፣ ጋሻ ነው።” በቃሉ መታመን ማለት ሊቋቋሙት የማይችሉትን ጥቃት እርሱ እንዲመክትልን በማድረግ በማንነቱ ጀርባ መሸሸግ ማለት ነው!

ይህ ምስል በክርስቶስ ዘንድ ፍጹምነቱን ያገኛል። እግዚአብሔር ጽድቁን ሳይለቅ መጠጊያችን ይሆን ዘንድ፣ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ለኃጢአታችን የሚገባውን ቁጣ ተቀበለ። አሁን ከጠላት፣ ከዓለም ወይም ከገዛ ልባችን ክስ ሲሰነዘርብን፣ እግዚአብሔር በክርስቶስ ስለ እኛ የተናገረውን ቃል ከፍ እናደርጋለን። “ከእነዚህም ሁሉ ጋራ፣ የሚንበላበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ አንሁ፤ ” (ኤፌሶን

6:16)። እምነት በባዶ ቦታ አይሠራም፤ እምነት እግዚአብሔር በተናገረው ቃል ላይ ሙጥኝ ይላል፤ በዚያም ይሸሸጋል።

በተስፋ ቃላት ሥር መኖርን መማር

እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ቃል እንከን የለሽ ከሆነ፣ የተስፋ ቃላት የማነቃቂያ መፈክሮች ሳይሆኑ በጽኑ የምንቆምባቸው አስተማማኝ ቦታዎች ናቸው። ፍርሃት በሚነሳበት ጊዜ፣ አስፈሪ ሁኔታዎችን ከማውጣት ይልቅ ወደ ተወሳኝ ቃላት መሸሸ እንችላለን። “በላባዎቹ ይጋርድሃል፤ በክንፎቹ ሥር መሸሸጊያ ታገኛለህ፤ ታማኝነቱ ጋሻና መከታ ይሆንሃል።” (መዝሙር 91:4)። በእርሱ መሸሸግ ማለት የምናየው ነገር ገና ባይለወጥም እንኳ፣ ከስሜታችንና ከሁኔታችን ይልቅ የተስፋ ቃላቱን በቁም ነገር መያዝ ማመን ማለት ነው።

ይህ ደግሞ ዋጋ የሚያስከፍል ቢሆንም እንኳ ተናጋሪውን ስለምናምን እንታዘዛለን ማለት ነው። የበደሉንን ይቅር የምንለው እርሱ ስላዘዘና የሚበጀንን ስሚያውቅ ነው። ንጽሕናን የምንከተለው የእርሱ ሥርዓት ጥበብና ፍቅር የተሞላበት እንጂ ጊዜ ያለፈበት ስላልሆነ ነው። ከሕዝቡ ጋር መሰብሰብን ቅድሚያ የምንሰጠው እንደሚያስፈልገን ስለነገረን ነው። ዕለት ዕለት እንከን የለሽ ቃሉን ስናነብ፣ ስናጠናና በተግባር ስናውል፣ ቃሉ በእርግጥም ደጋፊ መሆኑን እንረዳለን፤ ከሚንቀጠቀጠው

እግራችን በታች ያለው ቀጭን በረዶ ሳይሆን ጽኑ ዓለት መሆኑን እንገነዘባለን።

ፀሎት

አባት ሆይ፣ የምትናገረው ቃል ሁሉ እንከን የለሽ ስለሆነና በአንተ ለሚታመኑት ጋሻ ስለሆንክ አመሰግንሃለሁ። ዛሬ ወደ ቃልህ እንድሮጥ፣ እንደምነውና እንድታዘዘው እርዳኝ፤ በዚህም ሕይወቴ በታማኝ ጥበቃህ ሥር መሆኑ በግልጽ ይታይ።

አሜን።

**“በሰው ዘንድ ወደ ተዓቀው፣
በእግዚአብሔር ዘንድ ጣን ወደ
ተመረጠውና የቡር ወደ ሆነው ወደዚህ
ሕይወት ደንጋይ እየቀረባችሁ።”**

1ኛ ዮሐንስ 3:4

**የዕለት ተዕለት መንፈሳዊ መግባት፥ ወደ
ሕያው ድንጋይ መምጣት**

(ወደ እርሱ እየመጣችሁ) በማለት የሚጋብዝበት መንገድ እጅግ የሚያጽናና እውነት አለው። አንድ ጊዜ ብቻ አይደለም። አልፎ አልፎም አይደለም። ነገር ግን ዘወትር እየመጣችሁ። የክርስቲያን ሕይወት የአንድ ወቅት ጅምር ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም በየቀኑ ወደ ኢየሱስ መምጣትና ወደ እርሱ መቅረብ ነው።

ለመሆኑ እርሱ ማን ነው?

እርሱ ሕያው ድንጋይ ነው። ይህ አባባል በመጀመሪያ ሲሰማ እንግዳ ሊመስል ይችላል። ድንጋዮች ቀዝቃዛ፣ ሕይወት

የሌላቸውና የማይንቀሳቀሱ ናቸው። ይህ ድንጋይ ግን ሕያው ነው። በሰዎች ተንቋል፣ ተጥሏል፣ ተሰቅሏል ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት የተመረጠና የከበረ ነው። ዓለም እርሱን አይታ የሚረባ ነገር አላገኘችበትም። እግዚአብሔር ግን እርሱን አይቶ ሁሉንም ነገር አገኘበት። የሚገርመው ድንቅ ነገር ደግሞ ይህ ነው። ወደ እርሱ ስትመጡ፣ እናንተም እርሱን ትመስላላችሁ።

እናንተም ሕያው ድንጋይ ትሆናላችሁ። ቀድሞ በኃጢአት ሙታን የነበራችሁ፣ አሁን በክርስቶስ ሕያዋን ሆናችኋል። ቀድሞ ብቻችሁን የነበራችሁ፣ አሁን ለዘላለማዊና ለታላቅ ዓላማ ከሌሎች ጋር አብራችሁ ትታነጻላችሁ። እግዚአብሔር ግለሰቦችን ዝም ብሎ እያደነ ብቻ አይደለም፤ እርሱ ቤት እየሠራ ነው። መንፈሳዊ ቤት ፤ የመገኛው ማደሪያ። እናንተ የዚያ ቤት አካል ናችሁ። እንግዳ ብቻ አይደላችሁም። እናንተ የህንጻው መዋቅር ክፍል ናችሁ።

የቅዱስ ክህነት አካል ናችሁ።

ክህናት መሥዋዕትን ያቀርባሉ። ነገር ግን አሁን የምታቀርቡት የእንስሳት መሥዋዕት ወይም ሥርዓታዊ ድርጊት አይደለም። መሥዋዕታችሁ አሁን የተለየ ነው። መንፈሳዊ ነው። እያንዳንዱ የፍቅር ተግባር... ከተንኮል ይልቅ እውነትን የመምረጥ እያንዳንዱ ውሳኔ... ከግብዝነት ይልቅ ቅንነት የሚታይበት እያንዳንዱ

ቅጽበት... በምቀኝነት ላይ የምታገኙት እያንዳንዱ የጸጥታ ድል... ከሀሜት ይልቅ የሚነገር እያንዳንዱ የሚያንጽ ቃል... እነዚህ የእናንተ መስዋዕቶች ናቸው። ምናልባት ሕይወታችሁን ተመልክታችሁ፣ “እነዚህ እኮ ፍጹም አይደሉም። ፍቅሬ ደካማ ነው፤ ታዛዥነቴም ወጥ አይደለም” ብላችሁ ታስቡ ይሆናል። ይህ እውነት ነው! ነገር ግን ጸጋው እዚህ ጋር ነው፤ መስዋዕታችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት አለው።

ተቀባይነት ያለው እናንተ ፍጹም ስለሆናችሁ ሳይሆን፣ እርሱ ፍጹም ስለሆነ ነው።

እርሱ በእናንተ ውስጥ ያለውን ጎደሎ ነገር ወስዶ በእግዚአብሔር ፊት ደስ የሚያሰኝ አድርጎ ያቀርባል። መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ውስጥ የሚያመጣው በጎ ነገር እውነተኛ ነው፣ እርሱንም ደስ ያሰኝዋል። ስለዚህ ወደኋላ አትበሉ። ሕይወታችሁን አቅርቡ።

በመጨረሻም ይህንን አስታውሱ፤ የምትመጡበት እርሱ የተናቀ ነበረ። ስለዚህ በዚህ ዓለም ውስጥ ባዕድ እንደሆናችሁ ቢሰማችሁ... እምነታችሁ ባልተገባ መንገድ እንዲታይ ቢያደርጋችሁ... እንደ ስደተኛ ቢሰማችሁ... ብቻችሁን አይደላችሁም። የመድኃኒታችሁን ፈለግ እየተከተላችሁ ነው። እርሱ በሰዎች ተንቋል ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ

የተመረጠና የከበረ ነው። እናንተም በእርሱ ካላችሁ፣ ታሪካችሁ ይኸው ነው። ስለዚህ ዛሬም እንደገና ወደ እርሱ ኑ። ወደ ሕያው ድንጋይ ቅረቡ። ይህንን ስታደርጉም፣ ለዘላለማዊ ቤት እንደሚታነጽ ሕያው ድንጋይ ሆናችሁ ኑሩ።

ፀሎት

አባት ሆይ፤ በሰዎች ዘንድ በተናቀ፣ በአንተ ዘንድ ግን በተመረጠና በከበረው በሕያው ድንጋይ በኢየሱስ በኩል ወደ አንተ እንመጣለን። በእርሱ ሕያዋን የሆንን ሕያው ድንጋዮች አድርገን። እንደ መንፈሳዊ ቤትህ አብረን እንድንታነጽ፣ ቅዱሳንም ካህናት እንድንሆን እርዳን። በፍቅር፣ በእውነት፣ በደስታና በመታዘዝ አንተን ደስ የሚያሰኝ ሕይወትን እንድናቀርብ እርዳን። ደካሞች በሚሆንበት ጊዜም ቢሆን፣ መሥዋዕታችን በክርስቶስ በኩል ተቀባይነት እንዳለው አስታውሰን። መናቅና ተቃውሞ ሲገጥመን አበርታን። በማዕዘን ድንጋጆችን በኢየሱስ ላይ ጸንተን እንድንቆምና በፍጹም እንዳናፍር እርዳን። ልባችን በትሕትናና በአምልኮ የተሞላ እንዲሆን አድርግልን።

አሜን።

“ሀብትህ ባሰጠህ ፈብህም በዚያው ይሆናል።”

ዋናው ግጥም ስፊት

የልብህ ኮምፓስ

ኢየሱስ በተራራው ስብከቱ መካከል፣ የነፍሱን ድብቅ ሚስጥር ይፋ ያደርጋል፡ ልብህ አንተ እንደምታስበው ገለልተኛ አይደለም። ሀብትህን አይመራም፤ ይልቁንም ሀብትህን ግን ይከተላል። ጊዜህን፣ ገንዘብህን፣ ፍቅርህንና ጉልበትህን በቋሚነት የምታፈስበት ማንኛውም ነገር፣ እሱ በዝምታ የውስጥ ሕይወትህን ይማርክዋል። የዛሬው ጥቅስ መጋረጃውን በመግለጥ እንዲህ የሚል የመመርመሪያ ጥያቄ እንድትጠይቅ ይጋብዝሃል፡ የ“ሀብት” ቦታ ስለ ልቤ እውነተኛ አቅጣጫ ምን ይናገራል?

ልብህ ዋጋ የምትሰጠውን ነገር ይከተላል

ኢየሱስም፡ “ሀብትህ ባለበት ልብህም በዚያው ይሆናልና።” ይላል (ማቴዎስ 6፡21)። ልብህ መዝገብህን ይከተላል እንጂ፤ መዝገብህ ልብህን ይከተላል እንደልተባለ ልብ በል። ልብህ ዋጋ የምትሰጠውን ነገር ለይቶ የሚያውቅ ውስጣዊ መመርያ አለው። ለምቶት ዋጋ የምትሰጥ ከሆነ፤ ልብህ ትግርን በመሸሽ ዙሪያ ይሸከረከራል። የሰዎችን ተቀባይነት የምትሻ ከሆነ፤ ልብህ ሰዎች ስለ አንተ በሚያስቡት ነገር ላይ ይታሰራል። ለክርስቶስ ዋጋ የምትሰጥ ከሆነ ግን፤ ዋጋ ቢያስከፍልህም እንኳ ልብህ ደጋግሞ ወደ እርሱ ይሳባል። ይህ የሚያስደነግጥም ተስፋ የሚሰጥም ነው፤ ምክንያቱም በእግዚአብሔር ጸጋ የ“ሀብት አጠቃቀምህ” ሊቀየር ይችላል።

ቅዱሳት መጻሕፍት ይህንኑ ጉዳይ ደጋግመው ያሳስባሉ። “ከሁሉም በላይ ልብህን ጠብቅ፤ የሕይወት ምንጭ ነውና።” (ምሳሌ 4፡23)። ልብህን ለመጠበቅ ከሚረዱ ተግባራዊ መንገዶች አንዱ ሀብትህ ወዴት እየፈሰሰ እንደሆነ መከታተል ነው። የጊዜ ሰሌዳህን፣ የባንክ ሂሳብህን፣ የሃሳብ ሕይወትህንና ንግግሮችህን ተመልከት፤ እነዚህ በእውነት ዋጋ ለምትሰጠው ነገር ማሳያዎች ናቸው። የሚታየው ውጤት ካላስደሰተህ ተስፋ አትቁረጥ። ወደ ብርሃን አውጣው፤ በቅንነት ንሰሐ ግባ፤ ልብህ

እርሱን እንደ ዋነኛ ሀብቱ እንዲከተል ጌታ ምኞቶችህን እንዲያቃናልህ ጠይቀው።

ምድራዊ ሀብት ይጠፋል፣ ሰማያዊ ሀብት ግን ይኖራል

ከዛሬው ጥቅስ ቀደም ብሎ ኢየሱስ እንዲህ ሲል ያዘዘል፡ “ብል ሊበላው፣ ዝገት ሊያበላሸው፣ ሌባም ቈፍሮ ሊሰርቀው በሚችልበት በዚህ ምድር ላይ ለራሳችሁ ሀብት አታከማቹ። ነገር ግን ብል ሊበላው፣ ዝገት ሊያበላሸው፣ ሌባም ቈፍሮ ሊሰርቀው በማይችልበት በዚያ በሰማይ ለራሳችሁ ሀብት አከማቹ፤” (ማቴዎስ 6፡19-20)። ምድራዊ ሀብቶች በቀላሉ የሚጠፉ፣ የሚበላሹና በድንገት የሚለወጡ ናቸው። እንደ ቤተሰብ፣ የአገልግሎት መድረኮች፣ የሥራ መስኮች ወይም የቁጠባ ሂሳቦች ያሉ መልካም ስጦታዎች እንኳ አማልክት ሲሆኑ አደገኛ ናቸው። የተስፋህን ሸክም ለዘላለም ሊሸከሙ አይችሉም።

ሰማያዊ ሀብት ግን የማይነካ ነው። ክርስቶስን ለማወቅ፣ ቃሉን ለመታዘዝ፣ ሕዝቡን ለማገልገልና ወንጌሉን ለማስፋፋት ጥረት ስታደርግ፣ መቼም በማይከሰር ሂሳብ ውስጥ ሀብት እያጠራቀምህ ነው። ጳውሎስ፣ “ከዚህም በላይ ለርሱ ብዬ ሁሉን ነገር የተወሁለትን፣ ወደር የሌለውን ጌታዬን ክርስቶስ ኢየሱስን ከማወቅ ታላቅነት ጋራ ሳነጻጽር፣ ሁሉንም ነገር እንደ

ጉድለት እቁጥረዋለሁ፤ ለርሱ ስል ሁሉን ዐጥቻለሁ፤ ክርስቶስን አገኝ ዘንድ ሁሉን እንደ ጉድፍ እቁጥራለሁ፤ “ብሎ ሲጽፍ ይህንን አርአያነት አሳይቷል (ፊልጵስዮስ 3፡8)። ኢየሱስ የምትኖርበትን መንገድ የጠቆመው በዚህ መልኩ ነው፤ ምድራዊ በረከቶችን እንድትንቅ ሳይሆን፣ እንደ መጨረሻ ግብ እንድታያቸው አይፈልግም። “ሐሳባችሁም በላይ ባለው ላይ እንጂ በምድራዊ ነገር ላይ አይሆን።” (ቆላስይስ 3፡2)። ዓይንህን በማይጠፋው ነገር ላይ ባተኮርክ ቁጥር፣ ለሚጠፋው ነገር ያለህ ጥብቅነት እየላለ ይሄዳል።

ዛሬ ፍላጎቶችህን በቅደም ተከተል አስተካክል።

ታዲያ ሀብትህን፣ በዚያም ልብህን እንዴት በተግባር መለወጥ ትችላለህ? በትናንሽና ግልጽ በሆኑ እርምጃዎች ጀምር። “አንድ ሰው በዚህ ሳምንት ሕይወቴን ቢከታተል፣ ከሁሉ በላይ የምወደው ምን እንደሆነ ይገምታል?” ብለህ ጠይቅ። ከዚያም “ኢየሱስ ሆይ፣ አንተ እውነተኛ ሀብቴ ነህ” የሚሉ እርምጃዎችን ሆን ብለህ ውሰድ። ይህም ማለት በቃሉና በጸሎት ዘና ብሎ ጊዜ ማሳለፍ፣ ቀኝ እጅህ ሲሰጥ ግራ እጅህ እንዳያውቅ በለጋስነት መስጠት፣ ወይም ለዘላለማዊ ፋይዳ ሲባል ለጊዜያዊ ምቹቶች “አይሆንም” ማለት ሊሆን ይችላል። “እያንዳንዱ ሰው በቅሬታ

ወይም በግዴታ ሳይሆን፣ በልቡ ያሰበውን ያህል ይስጥ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ሰው ይወድዳል።” (2 ቆሮንቶስ 9፥7)። በደስታ መስጠት ገንዘብን፣ ጊዜንና ራስን ሀብትን ወደ ሰማይ ለማዛወር ከሚያስችሉ ግልጽ መንገዶች አንዱ ነው።

ዓለም የሐሰት ሀብቶችን ማስተዋወቁን ስለማታቆም ይህ ሁልጊዜም ትግል ይኖረዋል። “ዓለምን ወይም በዓለም ያለውን ማንኛውንም ነገር አትወድዱ፤ ማንም ዓለምን ቢወድድ የአብ ፍቅር በርሱ ዘንድ የለም፤ ምክንያቱም በዓለም ያለው ሁሉ፥ የሥጋ ምኞት፣ የዐይን አምሮትና የኑሮ ትምክሕት ከዓለም እንጂ ከአብ የሚመጣ አይደለም።” (1 ዮሐንስ 2፥15-16)። ይህ ጥቅስ ሊያሳቅቅህ ሳይሆን፣ መንፈሳዊ ጣዕምህን ሊያጠራልህ የታለመ ነው። ልብህ ወደ ትናንሽ ፍላጎቶች ሲያዘነብል ስታገኝ፣ አታሳብብ ወይም አትደበቅ። ወደ አባትህ ሩጥ፣ በክርስቶስ ይቅር ስለተባልክ አመስግነው፣ ለልጁ ያለህን ፍቅር እንዲያቀጣጥልልህ ጠይቀው። ሀብትህን ውሳኔዎችህን፣ ሀብትህንና ፍቅርህን በእርሱ እጅ ላይ ዘወትር ስታኖር፣ ከጊዜ በኋላ ልብህ በደስታ እርሱን ሲከተል ታገኘዋለህ።

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ መቼም ለማይጠፋው ብቸኛ ሀብቴ ስለሆንክ
አመሰግናለሁ፤ ዛሬ ጊዜዬን፣ ሀብቴንና ፍላጎቼን አንተን
በሚያስደስት ነገር ላይ እንዳውል እርዳኝ፤ በሚያጋጥሙኝ
ውሳኔዎች ሁሉ ከምድራዊ ትርፍ ይልቅ ሰማያዊውን ሀብት
መምረጥን አስተምረኝ፡፡

አሜን፡፡

“በጥረ መሬት ላይ የተዘረዘረ ዘር ማን
ቋቋመ ሰዎች የሚደሰተውባቸውን ሰው
ደመስሳል፤ በርግጥም ፍሬ ያደረገ፤ እንዲ
መቶ፤ እንዲ ስፍሳ፤ እንዲም ሠላሳ ፍሬ
ሰጠ።”

የመቴዎስ ወንጌል 13:23

ምላሽ የሚሰጥ ልብ

ኢየሱስ ቃሉን ለጥቂት ጊዜ ተቀብሎ ብቻ የሚተው ሳይሆን፤
በእውነት አምኖ የሚቀበል፤ የሚያስተውል፤ ከዚያም በውስጡ
በበቀለው ነገር ሕያው መሆኑን የሚያረጋግጥ የልብ ዓይነትን
ይገልጻል። ዋናው ቁምነገር መስማት ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም
ወንጌል የተላከለትን ዓላማ እንዲፈጽም ምቹ አፈር መሆን ነው።

ወደ ማስተዋል የሚለወጥ መስማት

አንዳንድ ሰዎች ቅዱሳን መጻሕፍትን ከጀሮ የማያልፍ “መስማት”
የሚሰሙበት መንገድ አለ። ስብከቶችን ልንሰበስብ፤ ጥቅሶችን

ልናሰምር እንችላለን፤ ነገር ግን ቃሉን ከሕይወታችን ጋር እንዳይነካካ አርቀን እናስቀምጠዋለን። መልካም ልብ ግን እውነቱን እስኪጨብጥና የራሱ እስኪያደርገው ድረስ ወደ ቃሉ ይጠጋል። “በጥሩ መሬት ላይ የተዘራው ዘር ግን ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውለውን ሰው ይመስላል፤” (ማቴዎስ 13፡23)። እዚህ ላይ ማስተዋል ማለት በእእምሮ መረዳት ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም ለእውነት መገዛት ነው እግዚአብሔር የትኛው እውነተኛ፣ የትኛው ትክክለኛ እንደሆነና ምን መለወጥ እንዳለበት እንዲነግርህ መፍቀድ ነው።

“የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና የሚሠራ ነውና . . . የልብንም ሐሳብና ምኞት ይመረምራል።” ተብሎ እንደተጻፈ (ዕብራውያን 4፡12)፣ መንፈስ ቅዱስ ዳግመኛ ተማሪ እንዲያደርግህ ጠይቀው። መጽሐፍ ቅዱስ እኛን ሲመረምረን ወይም “ሲፈርድብን” ሊያሳፍረን ሳይሆን ሊፈውሰን ነው።

ቃሉ ሥር ሲሰድ፣ ፍሬ ይከተላል

መልካም አፈር ማለት በራሱ ጥረት የሚጥር አፈር ሳይሆን፣ ሥሩ ጥልቀት እንዲኖረው የሚፈቅድ አፈር ነው። ኢየሱስ ፍሬያማነትን ከመኖር (ከመጽናት) ጋር ያገናኘዋል። “ማንም በእኔ ቢኖር እኔም በርሱ ብኖር፣ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል፤ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና።” (ዮሐንስ 15፡5)። ፍሬ

የሚገኘው ክርስቶስ ሲቀርብን እንጂ የልማድ ትርኢት ስናሳይ አይደለም። ፍሬ ደግሞ የሚታይ መሆን አለበት። ፍጽምና ባይሆንም እንኳ አዲስ አቅጣጫ አዲስ ምኞት፣ አዲስ መታዘዝ፣ አዲስ ፍቅር መታየት አለበት። መጽሐፍ ቅዱስ በመስማት ብቻ እንድንረከ አይፈቅድልንም። “ቃሉ የሚናገረውን አድርጉ እንጂ ሰሚዎች ብቻ ሆናችሁ ራሳችሁን አታታልሉ።” (ያዕቆብ 1፡22)። ቃሉ በእውነት ከተተከለ፣ አነጋገርህ፣ ይቅር ባይነትህ፣ አጠቃቀምህ፣ አገልግሎትህና ንስሐህ ላይ መታየቱ አይቀርም።

ለመከር የሚሆን ልብን ማልማት

መከር ያለ ዝግጅትና እንክብካቤ አይገኝም። የኢየሱስ ምሳሌ እንደሚያስታውሰን፣ ድንጋዮችና እሾሆች ገና ከጅምሩ ራሳቸውን እንደ ጠላት አያሳዩም፤ ይልቁንም ዕድገቱን አንቀው እስኪይዙ ድረስ ተራ ይመስላሉ። ለዚህ ነው ጥበብ፣ “ከሁሉም በላይ ልብህን ጠብቅ፤ የሕይወት ምንጭ ነውና።” የሚለው (ምሳሌ 4፡23)። ልብን መጠበቅ ማለት መፍራት ሳይሆን ትኩረት ማድረግ ነው። በሃሳብህና በፍላጎትህ ላይ ተጽዕኖ የሚያሳርፈውን ነገር መምረጥ ነው።

ታዲያ ዛሬ ልብን ማልማት ምን ይመስላል? አረሞችን ገና ሲበቅሉ መንቀልን ይመስላል ኃጢአትን በፍጥነት መናዘዝ፣ በድብቅ ከሚደረጉ ስምምነቶች መራቅ፣ እና ለክርስቶስ ያለንን

ፍቅር ቀስ በቀስ ለሚያጠፉ “የዚህ ዓለም ሃሳቦች” አይሆንም ማለት ነው። በተጨማሪም እንደ አዘውትሮ ውሃ ማጠጣት ነው፤ ጸሎት፣ ቃሉን ማጥናት፣ አምልኮና ሕብረት እንደ ግዴታ ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር በእውነት መገናኛ መንገዶች ናቸው። ጊዜ ሲያልፍ እግዚአብሔር “የምንጸልየውም ለጌታ እንደሚገባ እንድትኖሩና በሁሉም ደስ እንድታሰኙት ነው፤ ይኸውም በመልካም ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራችሁ እግዚአብሔርን በማወቅ እያደጋችሁ።” (ቆላስይስ 1፡10) መከራም የማያጠራጥር የእርሱ መሆኑ ይታወቃል።

ፀሎት

አባት ሆይ፣ ስለ ሕያው ቃልህና መካን ልብን ፍሬያማ ስለሚያደርገው ስለ ኢየሱስ አመሰግንሃለሁ። ዛሬ መልካም አፈር አድርገኝ፤ እንድሰማ፣ እንዳስተውልና እንድታዘዝ እርዳኝ፤ ሕይወቴም አንተን የሚያከብር ፍሬ እንዲያፈራ አድርግ።

አሜን።

“እርሱ በዘህ የሰሞ፤ እንደ ተናገረው ተነሣቷል፤ ኑሳ ተጥቶበት የነበረውን በታ እዞ።”

ማቴዎስ 28፡6

ባዶው መቃብር እና መሉው የተስፋ ቃል

ሴቶቹ በማለዳ ወደ ኢየሱስ መቃብር ያደረጉት ጉዞ ለሰቅሶ እንጂ ለድንቅ ድርጊት አልነበረም። ይሁን እንጂ ዓለምን ዘቅዝቆ የሚገለብጥ የመላእክት ብሥራት ይጠብቃቸዋል፤ ሥጋውን ያሳረፉበት ስፍራ ባዶ ሆኗል። ለዚህም ምክንያቱ ስርቆት ወይም ወሬ ሳይሆን ኃይልና የተስፋ ቃል ነው። መልእክቱ በአንድ ቀላል እውነት ላይ ያተኩራል፡ ኢየሱስ በመቃብር ውስጥ የለም፤ ምክንያቱም ልክ እንደተናገረው አድርጓል። ማቴዎስ 28፡6 ሞት የተሸነፈበትና ክርስቶስ ስለ ሞቱና ስለ ትንሣኤው የተናገረው ቃል ሁሉ በንድፈ ሐሳብ ብቻ ሳይሆን በታሪክ የተረጋገጠ መሆኑን የሚያበስር የሰማይ አዋጅ ነው።

ልክ እርሱ እንዳለው

የመልአኩ ቃል ከተአምሩ በላይ ተአምሩን ያደረገውን አካል ታማኝነት ያጎላል፡ "እንደተናገረ ተነሥቷል!" (ማቴዎስ 28፡6)። ኢየሱስ ተላልፎ እንደሚሰጥ፣ እንደሚሰቀልና በሦስተኛው ቀን እንደሚነሣ ለደቀ መዛሙርቱ በተደጋጋሚ ነግሯቸው ነበር (ማቴዎስ 16፡21፤ 17፡23፤ 20፡19)። እነርሱ ለመረዳትና ለማመን ቢቸገሩም፣ የእነርሱ ግራ መጋባት የእርሱን እርግጠኝነት አላጠፋውም። ባደው መቃብር ኢየሱስ ስለ ይቅርታ፣ ስለ ፍርድ፣ ስለ መንግሥተ ሰማያትና ስለ ገሃነም የሰጣቸው ተስፋዎች ሁሉ ሙሉ በሙሉ እምነት የሚጠልባቸው መሆናቸውን እግዚአብሔር በይፋ ያወጀበት ነው፤ ምክንያቱም ተስፋውን የሰጠው አካል ከመቃብር ወጥቷል።

ይህ ማለት ትንሣኤ ዝም ብሎ የሚደነቅ ክስተት ሳይሆን፣ የምንቆምበት ዋስትና ነው ማለት ነው። ትልቁን ተስፋ ከጠበቀ፣ ትናንሾቹንም በእርግጥ ይጠብቃል። "በእግዚአብሔር የተሰጡ ተስፋዎች ሁሉ፣ "አዎን" የሚሆኑት በርሱ ነውና፤ እኛም በርሱ አማካይነት ለእግዚአብሔር ክብር፣ "አሜን" የምንለው በዚህ ምክንያት ነው።" ሲል (2 ቆሮንቶስ 1፡20)፣ ፍርሃታችሁ ሳይሆን ቃሉ የመጨረሻውን ቃል ይናገራል ማለቱ ነው። ዛሬ በዝምታ እየተጠራጠራችሁ ያላችሁት በምን ላይ ነው? የእርሱ ሕያውነት ድብቅ አለማመናችንን ይጋፈጣል፤ ካልተጨበጠ ተስፋ ወጥተን

እርሱ በተናገረው ቃል ላይ ወደሚቆም ቁልጭ ያለ እምነት እንድንመጣ ይጠይቀናል።

ኑና እዩ

መልአኩ ትንሣኤውን ማብሰር ብቻ ሳይሆን፣ ምርመራ እንዲያደርጉም ይጋብዛል። “ኑና ተኝቶበት የነበረውን ቦታ እዩ።” (ማቴዎስ 28፡6)። እግዚአብሔር ለየትኛውም ጥያቄዎች አይሰጋም። መጽሐፍ ቅዱሳዊ እምነት በምኞት ላይ ሳይሆን እግዚአብሔር በታሪክ ውስጥ በተጨባጭ ባደረገው ነገር ላይ የተመሠረተ ነው። ክርስትና የሚጀምረው በሐሳብ ሳይሆን በባዶ መቃብር ነው። ድንጋዩ የተንከባለለው ኢየሱስ እንዲወጣ ሳይሆን፣ ምስክሮች ወደ ውስጥ ገብተው እንዲያዩ ነው። ያ ግብዣ ዛሬም ለአእምሯችን ቀርቧል። የተፈጸሙትን ትንቢቶች፣ የዓይን ምስክሮችንና በታሪክ የታወሰ ሰማዕት ላይ ሳይሆን በትንሣኤው ክርስቶስ ላይ ተመስርታ የፈነዳችውን የጥንቷን ቤተክርስቲያን ማስረጃዎች መርምሩ (1 ቆሮንቶስ 15፡3-8)።

ነገር ግን “ኑና እዩ” የሚለው ግብዣ ለልባችሁም ጭምር ነው። እግዚአብሔር ወደ እርሱ እንድትቀርቡ ይጠራችኋል። የሞት ስፍራ ባዶ መሆኑን፣ መግነዙ መጠቅለል፣ አዳኛችሁ ሕያው ሆኖ ዛሬም በቃሉ መናገሩ ምን ማለት እንደሆነ ኑና እዩ። “እግዚአብሔር ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እዩ፤” (መዝሙር 34፡8) የሚለው

የትንሣኤው ክርስቶስ የዕለት ተዕለት ጥሪ ነው። ወደ እርሱ ቅረቡ። መጽሐፍ ቅዱስን በጉጉት ክፈቱ። ድካሞችሁን፣ ኃጢአታችሁንና ጥያቄዎቻችሁን ይዛችሁ በእምነት በዚያ ባዶ ስፍራ ፊት ቁሙ፤ ሕያው የሆነው ኢየሱስ በሕይወታችሁ ውስጥ ትክክለኛውን ትርጉም እንደገና እንዲጽፈው ፍቀዱለት።

የትንሣኤ ሕይወት ዛሬ

ትንሣኤ ከሞት በኋላ ላለው ሕይወት ዋስትና ብቻ ሳይሆን፣ አሁኑኑ ለሚኖረን አዲስ ሕይወትም ዋና ሞተር ነው። ኢየሱስ ለማርታ “ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚያምን ቢሞት እንኳ በሕይወት ይኖራል፤” ብሏታል (ዮሐንስ 11፡25)። እርሱ ስለተነሣ፣ በእርሱ የሚያምኑ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ተብለዋል (ሮሜ 4፡25)፤ በዚህ ዓለም ምንም ነገር ሊያጠፋው የማይችል ሕያው ተስፋም ተሰጥቷቸዋል (1 ጴጥሮስ 1፡3)። ሞት ከዚያ በኋላ የሚያስፈራ የማይታወቅ ነገር አይደለም፤ ለአማኝ የተሸነፈ ጠላትና ወደ ጌታ ፊት መግቢያ በር ሆኗል (2 ቆሮንቶስ 1፡20)።

ነገር ግን የትንሣኤ ኃይል ለሰኞ ጠዋት ታዛዥነትም ጭምር ነው። ጳውሎስ ክርስቶስ ከሙታን እንደተነሣ “እኛም እንዲሁ በአዲስ ሕይወት እንድንኖር” ይላል (ሮሜ 6፡4)። ቀደም ሲል ይገዛችሁ የነበረው ኃጢአት ከእንግዲህ ሊገዛችሁ መብት

የሰውም። "ባሕርዬ ነው" ያላችኋቸው ልምዶች ሉዓላዊ አይደሉም ሉዓላዊው ኢየሱስ ነው። እውነተኛ ሰው ጥበብ በደወታችን እንዲመጣ መቃብሩን ባዶ እንዲሆን ያደረገው የትንሳኤው መንፈስ ፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችሁ ይኖራል ማለት ነው፤ በባርነት ፋንታ ቅድስና፣ በፍርሃት ፋንታ ድፍረት፣ በተስፋ መቁረጥ ፋንታ ደስታ ይሆናል። ዛሬ ትንሣኤው ክርስቶስ ድሉን እንድታከብሩ ብቻ ሳይሆን፣ በእያንዳንዱ የታዘዙትና የእምነት ምርጫ ወደ ድሉ እንድትገቡ ይጠራችኋል።

ፀሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ስለተነሣህና መቃብሩ ባዶ ስለሆነ አመሰግንሃለሁ። የተናገርኸውን እንድታመን፣ በቃልህ ውስጥ እንድመለከትህና በሰጠኸኝ አዲስ ሕይወት እንድመላለስ ዛሬ እርዳኝ።

አሜን።

“እነሆ፤ ሁሉ ነገር ብተሰማ ዘንድ፤
 ይነገረ ሁሉ ይመድማ ይህ ነው፤ እምሳክን
 ፍራ፤ ትእዛዞቹንም ጠብቅ፤ ይህ ይሰው
 ሁሉን ተቀባይ ተባብረ ነው።”

መዝሙር 12:13

ሕይወትን ለእግዚአብሔር ክብር መኖር

መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ መንገዶች የእግዚአብሔር ክብር የሰው ልጆች ዋነኛ ግብ ወይም ዓላማ እንደሆነ ያቀርባል። እርሱም ክብሩን እንድንገልጽና በክርስቶስ በኩል ወደ ክብሩ መገኘቱ እንድንገባ በምስሉ ፈጥሮናል (ዘፍ. 1:26-28፤ ዕብ. 12:18-29)። ከዚህም በላይ፥ ጌታ እኛን የሚዋጀን በመጨረሻ ፊት ለፊት እንድናየው ነው (1 ዮሐንስ 3:3)። እንግዲህ እግዚአብሔር በፍጥረት፣ በቤዛነትና በአምልኮ ለእኛ ካለው ዓላማ አንጻር፥ ሕይወታችንን ለእግዚአብሔር ክብር መኖር የመጨረሻ ግባችን ሊሆን ይገባል። እራሳችንን እግዚአብሔር ለእኛ ካለው የፍቅር ዓላማ ጋር ለማስማማት ከፈለግን፥ የእርሱን ክብር መፈለግ ብቸኛው መንገድ ነው።

በመሆኑም ይህንን ጥያቄ መጠየቅ ይኖርብናል፡- የሕይወት ትርጉም የእግዚአብሔር ክብር ከሆነና የምንኖረውም ያንን ክብር ለማወቅና ለማስታወቅ እስከሆነ ድረስ፡ ይህንን ግብ እንዴት እናሳካለን? ቤተ ክርስቲያን ለትውልዶች ስትቀበለው እንደኖረችው ሁሉ፡ መክብብ 12:13 መልሱን ይሰጠናል፡ “እግዚአብሔርን ፍራ፡ ትእዛዛቱንም ጠብቅ፡”

መክብብ ዛሬ በክርስቲያኑ ማህበረሰብ ዘንድ ብዙ ጊዜ ችላ የሚባል አስደናቂ መጽሐፍ ነው። ምናልባትም ይህ የሆነው መጽሐፉ በተወሰነ መልኩ ተስፋ አስቆራጭ የመምሰል ነገር ስላለው ሊሆን ይችላል። አንዳንዶች መክብብ ይህ ሕይወት ትርጉም አልባ መሆኑን ያስተምራል እስከማለት ይደርሳሉ። ደግሞም የመክብብ ጸሐፊ ስለ ሕይወት ከንቱነት በተደጋጋሚ አስተያየቶችን ይሰጣል።

ይሁን እንጂ መክብብ የሕይወትን ትርጉም አልባነት እያስተማረን አይደለም። ይልቁንም አሁን ባለው ሥርዓት ውስጥ የሕይወትን አላፊነትና ጊዜያዊነት አጥብቆ በመግለጽ፡ በዚህ እውነታ ብርሃን እንድንኖር እየጠራን ነው። እንዲያውም ጌታ የሰጠንን ምድራዊ ስጦታዎች ማለትም እንደ አፍቃሪ የትዳር አጋር፣ ጠቃሚ ሥራና ጥሩ ምግብ ያሉትን እንድንደሰትባቸው ታዝዘናል (9:7-11)። ሆኖም ግን ይህንን ማድረግ ያለብን በሕይወታችን ውስጥ ካሉ ምርጥ ነገሮች ሁሉ በላይ እግዚአብሔር ብቻ ለዘላለም እንደሚኖር በመገንዘብና እርሱን ማእከል በማድረግ መሆን

አለበት። በዚህ ሕይወት ውስጥ ያሉትን መልካም ግን ጊዜያዊ የሆኑ ነገሮችን የመጨረሻ ግቦችን ስናደርጋቸው እንሳሳታለን።

ይህን እንዳናደርግ መክብብ 12 ሙሉ ሕይወታችንን ወደ ጌታ እንድናዘር ይነግረናል። እርሱን ለማሰብ እስከ ሕይወታችን ፍጻሜ መጠበቅ የለብንም፤ ምክንያቱም መልካም ሕይወት በወጣትነት ዘመን ፈጣሪን ማሰብን ይጨምራል (ቁ. 1)። ከሁሉም በላይ የእርሱን ክብር መፈለግ ማለት እግዚአብሔርን መፍራትና ትእዛዛቱን ለመጠበቅ መጋደል ማለት ነው (ቁ. 13-14)። ይህም መላው ሕይወትን "በእግዚአብሔር ፊት" (coram Deo) መኖርን ያካትታል። በሌላ አነጋገር፦ ጌታ ሁል ጊዜ እንደሚመለከተን ዘወትር በማወቅና እርሱን ደስ ለማሰኘት ሁልጊዜ በጸጋው በመጣር መኖር አለብን!

ፀሎት

የሰማይ አባት ሆይ፣ በሕይወቴ ፍጻሜ ላይ ብቻ ሳይሆን በሁሉም የሕይወት ዘመኖቼ አንተን ማሰብን አስተምረኝ። አንተን በአግባቡ የሚፈራና ትእዛዛትን ለመጠበቅ የሚሻ ልብ ስጠኝ። በሚጠፋ ነገር ላይ እንድሮጥ ሳይሆን፣ በምሠራው ነገር ሁሉ ለክብርህ እንድኖር እርዳኝ። ሕይወቴ በደስታ፣ በአክብሮትና በታዘዥነት በፊትህ የሚኖር ይሁን። በኢየሱስ ስም፣

አሜን።

“እምናቸውም በደቡቅ የምትሰማኑትን ሁሉ ትቀበላቸው እሳቸው።”

ዘመናዊ ጥንቃቄ 21:22

በእምነት የደጃን ደወል ማንኳኳት

ኢየሱስ ጸሎትን ከእምነት ጋር የሚያያይዘው በሚያስደስትም በሚያስደነግጥም መልኩ ነው። ወደ እግዚአብሔር የምናቀርበው ነገር ለታይታ ወይም ግልጽ ያልሆነ መሆን የለበትም፤ ይልቁንም በእውነተኛ መታመን የታጀበ እውነተኛ ልመና ሊሆን ይገባል። ጥያቄው “እግዚአብሔር ይችላል ወይ?” የሚለው ሳይሆን፣ “እኛስ ወደ እርሱ እንደ አባት እንቀርባለን ወይስ እርሱ መልካም ሳይሆን ይችላል በሚል ጥርጣሬ በሩቅ እንቆማለን?” የሚለው ነው።

በእውነት የሚጠይቅ እምነት

ጸሎት በልማዳዊ ቃላት የሚገለጽ ምኞት አይደለም፤ ይልቁንም እግዚአብሔር ነኝ ያለውን ማንነቱን አምኖ ወደ እርሱ መቅረብ ነው። ኢየሱስም “አምናችሁ በጸሎት የምትለምነትን ሁሉ ትቀበላላችሁ” ይላል (ማቴዎስ 21፥22)። እንዲህ ዓይነቱ እምነት በስሜት መጋለብ ሳይሆን፣ አይንህ ገና ማረጋገጫ ባላገኘበት ሁኔታ እግዚአብሔርን በቃሉ ለማመን የምታደርገው ቁርጥ ውሳኔ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ “ምናልባት” ከሚሉ ጸሎቶች አልፈን እንድንሄድ የሚወተውተን ለዚህ ነው፦ “ዳሩ ግን ሳይጠራጠር በእምነት ይለምን፤ ምክንያቱም የሚጠራጠር ሰው በነፋስ እንደሚገፋና እንደሚናወጥ የባሕር ማዕበል ነው። ያ ሰው፣ ከጌታ አንዳች ነገር አገኛለሁ ብሎ አያስብ፤” (ያዕቆብ 1፥6-7)። መጠራጠር ማለት ድካም አይሰማህም ማለት አይደለም፤ ይልቁንም ሙሉ ክብደትህን በእግዚአብሔር ላይ ለማሳረፍ አሻፈረኝ ማለት ነው። ዛሬ አንድ የተለየ ልመና ይዘህ ቅረብ፣ በሙሉ ልብህም አቅርበው።

በፈቃዱ ስር የሚኖር መተማመን

በእምነት የሚደረግ ጸሎት ደፋር ነው፣ ነገር ግን ትዕዛዝ ሰጪ አይደለም። እግዚአብሔር እንደፈለግን የምናዘው ማሸን

አይደለም፤ እንደፈቃዱ በእምነት የምንለምነው አባት እርሱ ቅዱስ፣ ጥበብ የተሞላበትና ወቅታዊ የሆነውን ነገር የሚሰጥ አባት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን መልክቅ ይሰጠናል፦ “በእግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ ማንኛውንም ነገር እንደ ፈቃዱ ብንለምን እርሱ ይሰማናል።” (1 ዮሐንስ 5፡14)። እምነት እግዚአብሔርን ማስገደድ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ልብ እና ሀሳብ መታመን ነው።

ፈቃዱም ከተቆለፈ በር ጀርባ የተደበቀ አይደለም። ኢየሱስ እንዲህ ይላል፦ “በእኔ ብትኖሩ ቃሎቴም በእናንተ ቢኖሩ፣ የምትፈልጉትን ማንኛውንም ነገር ለምኑ፤ ይሰጣችኋልም።” የዮሐንስ ወንጌል 15:7 ቃሉ በእንተ ውስጥ ሲኖር፣ “ምኞቶችህ” የእርሱን ፍላጎት መምሰል ይጀምራሉ ተጨማሪ ቅድስና፣ ተጨማሪ ድፍረት፣ ተጨማሪ ፍቅር፣ ተጨማሪ ፍሬ፣ እና ተጨማሪ ጽናት። ይህም ጸሎትህን ማሳካት ሳይሆን ይበልጥ ውጤታማ እንዲሆን ማድረግ ነው።

መቀበል፥ መልሶች፣ ሰላም እና የተለወጠ ሕይወት

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ሁኔታዎችን በመለወጥ ይመልሳል፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ አንተን በመለወጥ ይመልሳል፤ ብዙ ጊዜ ደግሞ ሁለቱንም ያደርጋል። ፍላጎትህን ያለ ምንም ሃፍረት እንድታቀርብ

ይጋብዝሃል፥ በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አስታውቁ አይደል የሚለው እንጂ በአንዳች ደግሞ አትጨነቁ (ፊልጵስዮስ 4፥6)። ውጤቱ ከመታየቱ በፊት እንኳን የሰማይ ሰላም ወደ ውስጥህ ሊገባ ይችላል።

የጸሎቱ መልስ “ቆይ” በሚሆንበት ጊዜ፣ ይህ እምቢታ ሳይሆን ይበልጥ ወደጠነከረ እምነትና ወደማይናወጥ መታዘዝ የሚደረግ ጥሪ ነው። ኢየሱስም “ስለዚህ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እንደ ተቀበላችሁት አድርጋችሁ እመኑ፤ ይሆንላችሁማል።” ብሏል (ማርቆስ 11፥24)። ይሄንን ማመን የሚጀምረው ራስን አሳልፎ በመስጠት ነው፥ “ጌታ ሆይ፣ የሚበጀውን እንደምትሰጠኝ አምናለሁ፣ እየጠበቅሁም እከተልሃለሁ።” እምነት በረከትን ብቻ አያስገኝም፤ ሥርንም ይሰድዳል።

ፀሎት

አባት ሆይ፣ በክርስቶስ በኩል ስለሰማኸኝ አመሰግናለሁ። ዛሬ በድፍረት እንድለምን፣ በደስታ እንድንዛልህና በፍጥነት እንድታዘዝ እምነቴን አጠንክረው አላማመኔን እርዳው።

አሜን።

“የእግዚአብሔር ሐሳብ ማን ብዙሃኑም ይደርሳል፤ የሐዘንም ሐሳብ ብትውልድሁ ሁሉ ነው”

መዝሙር 33:11

እግዚአብሔር አስቀድሞ ያቀደው ቀን

መዝሙር 33:11 በታሪክ ላይ የተገረደውን መጋረጃ ገልጦ አንድ አስገራሚ እውነት ያሳየናል፡ የሰው ዕቅድ ሲወጣና ሲወርድ፣ የእግዚአብሔር ምክር ግን አይነቃነቅም፣ አያልቅበትም ወይም አይሻሻልም፡፡ የእርሱ ዓላማዎች የሙከራ ጊዜያት ወይም ግምቶች አይደሉም፤ እነርሱ የጸኑ፣ ጥበባዊና በፍቅር የተሞሉ ናቸው፤ ዓላማውም ለአንድ ቅጽበት ብቻ ሳይሆን ለዛሬው ትውልድ ጭምር ለሁሉም ትውልድ ነው፡፡

ዕቅዶችን ደካማ እንደሆነ ሲሰማን

በዕቅዶች ዓለም ውስጥ እንኖራለን፡ የምንነድፋቸው የሥራ መስኮች፣ ተስፋ የምናደርግባቸው ግንኙነቶች፣ የምንገነባቸው

የጊዜ ሰሌዳዎች። ከዚያም አንድ ነገር የእኛን መመሪያ ይሰባብረዋል የሕክምና ምርመራ ውጤት፣ የተዘጋ በር፣ ክህደት ወይም ድንገተኛ ሞት። በእነዚያ ጊዜያት የገዛ ምክራችንን ደካማነት ይሰማናል። በእጃችን ላይ ያለው ቁጥጥር ምን ያህል አነስተኛ እንደሆነ እንረዳለን። መዝሙር 33:11 በትክክል ወደዚያ ስፍራ እንዲህ ብሎ ይናገራል፦ “እግዚአብሔር ሐሳብ ግን ለዘላለም ይጸናል፤ የልቡም ሐሳብ ለትውልድ ሁሉ ነው።” የእኛ ዕቅድ ሊናወጥ ይችላል፣ የእርሱ ግን አይናወጥም።

ምሳሌ 19:21 ይህንን እውነት ያስተጋባል፦ “በሰው ልብ ብዙ ሐሳብ አለ፤ የሚፈጸመው ግን የእግዚአብሔር ሐሳብ ነው።” ይህ እግዚአብሔር በእኛ ታናሽነት ላይ የሚያሸፍ አይደለም፤ ይልቅንም ሁሉም ነገር በእኛ ላይ የተመሠረተ ነው ከሚል ቅዠት ሊያድነን መምጣቱ ነው። የእኛ ዕቅድ መፍረስ የእርሱ ዓላማ መፍረስ ማለት አይደለም። በክርስቶስ ዘንድ፣ እንደ ውድቀት ወይም እንደ መዘግየት የሚሰማን ነገር እንኳ ለእኛ መልካም እንዲሆን አስቀድሞ ወደ ጻፈው ታሪክ ውስጥ ይታጠፋል (ሮሜ 8:28)። ሕይወታችንን ያለ መሪ አይቀዝፍም፤ ሊሻር በማይችል ምክር ውስጥ ተይዟል።

ከማይናወጠው ዕቅድ በስተጀርባ ያለው ጽኑ ልብ

የእግዚአብሔር ምክር ይጸናል ማለት አንድ ነገር ነው፤ ያ ምክር ግን ከልቡ የሚመነጭ መሆኑን መረዳት ደግሞ ሌላ ነው። መዝሙር 33:11 ስለ ባዶ ሉዓላዊነት ብቻ አይናገርም፤ ስለ “ልቡ አሳብ” ጭምር ይናገራል። ይህ ማለት የእግዚአብሔር የማይናወጡ ዕቅዶች ከቀዝቃዛ ስሌት የመነጨ አይደሉም ማለት ነው። እነርሱ የሚመነጩት ጻድቅ፣ ታማኝና ቸር ከሆነው የእርሱ ልብ ነው (መዝሙር 33:4-5)። በአሕዛብ ላይ የሚያንጎደጉዉ አምላክ የእኛን የራስ ፀጉር የሚቆጥር አምላክ ነው። የእርሱ የዘላለም ምክር በግላዊ ፍቅሩ የሚመራ ነው።

እግዚአብሔር ራሱ በኢሳይያስ 46:10 እንዲህ ይላል፦ “መጨረሻውን ከመጀመሪያው፣ ገና የሚመጣውንም ከጥንቱ ተናግራለሁ፤ ‘ምክሬ የጸና ነው፤ ደስ የሚያሠኝኝንም ሁሉ አደርጋለሁ’ እላለሁ።” ይህን ልብ እንበል፦ ዓላማውና በጎ ፈቃዱ አብረው ይሄዳሉ። የእርሱ ሉዓላዊ ፈቃድ ሊቆም የማይችል ብቻ ሳይሆን፣ መልካምም ነው። በክርስቶስ ዘንድ፣ ይህ ማለት የእርሱ የማይለወጥ ዓላማ እኛን የልጁን መልክ እንዲያስመስል፣ በሰላም ወደ ቤቱ እንዲሰበስብን ጸጋውን በእኛ ላይ ለዘላለም እንዲያሳይ ነው (ኤፌሶን 1:11፤ ሮሜ 8:29-30)። አጽናፈ

ዓለሙ በዕውር ድንብር ዕጣ ፈንታ ሳይሆን፣ ልቡ በሕዝቡ ላይ በረፈ አባት ይመራል።

ዛሬን በእርሱ የዘላለም ዕቅድ ውስጥ መኖር

የእግዚአብሔር ምክር ለዘላለም የሚጸና ከሆነ፣ ጥበባዊ አኗኗር ማለት እግዚአብሔር የእኛን አጀንዳ እንዲደግፍ ማስገደድ ሳይሆን፣ ዕቅዳችንን በደስታ ለእርሱ ማስገዛት ነው። ያዕቆብ ስለ ነገ በትዕቢት መመካትን ይገስጻል፤ “ይልቁንም፣ “የጌታ ፈቃድ ቢሆን እንኖራለን፤ ይህን ወይም ያን እናደርጋለን” ማለት ይገባቸዋል። (ያዕቆብ 4:15) ይህ እንዲሁ ሃይማኖታዊ ቃል ብቻ አይደለም፤ የጥገኝነት አቋም እንጂ። ሲነቁ እንዲህ ማለት ነው፦ “ጌታ ሆይ፣ ፍላጎቶቼና የጊዜ ሰሌዳዬ እነሆ። እንደ ወደድህ ምራቸው”

ይህ ከፍርሃትም ሆነ ከቸልተኝነት ነፃ ያደርገናል። ፍርሃት ይለቀናል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ለእኛ የዘላለም መልካምነት የወሰነውን ነገር ምንም ሊያሰናክለው እንደማይችል እናውቃለን። ቸልተኝነትም ምክንያት ያጣል፤ ምክንያቱም በእርሱ ዕቅድ ውስጥ የእኛ ምርጫዎች ትርጉም እንዳላቸው እናውቃለን። ስለዚህ በድፍረት እንፀልያለን፣ እንሰራለን፣ እንወዳለን፣ እንራራለን፣ ይቅር እንላለን።

እንታዘዛለን፤ ምክሩ ለዘላለም የሚጸናው አምላክ የዛሬዋን ትንሽ የታማኝነት ተግባር እንኳ ለትውልድ ሁሉ በሚሆን የማይቆም ዓላማው ውስጥ እንደሚሰካካው እርግጠኞች ነን።

ፀሎት

ጌታ ሆይ፣ ምክርህ ለዘላለም ስለሚጸና እና ልብህ በሕዝብህ ላይ ስለሆነ አመሰግንሃለሁ። ዛሬ ዕቅዶቼን ለአንተ እንደስገዛ፣ በትእዛዝ እምነት እንድመለለስ እና በሁሉም ሁኔታዎች ውስጥ የማይናወጥ ዓላማህን እንድታመን እርዳኝ።

አሜን።

“ወደ ከተና እንዲገቡ ትገና ይጠሩ፤
መንገድ ዘመን ነው፤ ሠጋ ጣን ይላካ
ነው።”

ወቅቱ 28:41

**በእንቅልፍ የዛሉ አደኖች ነቅቶ ከሚጠብቀው
አዳኝ ጋር ሲገናኙ**

በጌቴሴማኒ፣ መንፈሳዊው ጫና ከፍተኛ ደረጃ ላይ በደረሰበት
ቅጽበት፣ ኢየሱስ የቅርብ ተከታዮቹን በድካም ዝለው ያያቸው
ነበር። እርሱ ሰው በመሆናቸው ድካማቸውን ጠቅሶ
ሊያሳፍራቸው አልፈለገም፤ ይልቁንም ጭብጥ ወዳለው
ተጨባጭ ሁኔታ እንዲነቁ እያደረጋቸው ነው። ይኸውም
ውጊያው ያለው “በውጭ” ብቻ አለመሆኑን ነው። ውጊያው
ያለው ታማኝነት ሊደበዝዝ በሚችልበትና ፈተና ድምፁ ጎልቶ
በሚሰማበት በውስጣችን ነው።

ለዓለማ መንቃት

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲተጉና እንዲጸልዩ የነገራቸው መዳከም ቀላል ስለሆነ ነው። በተለይም በስሜት በምንዝልበት ጊዜ። ትዕዛዙ አንድ አስፈላጊ ነገርን ሞግቷል። ወደ ኢየሱስ ተጠግተን ቀርቦ ሳለን እንኳ በልባችን ውስጥ ምን እየተፈጠረ እንደሌለ የማናውቅ ልንሆን እንችላለን። በመንፈሳዊ ንቃት ላይ ለመቆየት በድንገት የምንሆነው ነገር አይደለም። በጭንቀት ውስጥ ወይም በመዝናኛ ነገሮች ወይም ደግሞ በከፍተኛ ድካም ውስጥ ትኩረታችን እንዲሰረቅ ከመፍቀድ ይልቅ፣ ትኩረታችንን ወደ እግዚአብሔር ማዘርን ደጋግመን የምንመርጠው ምርጫ ነው!

“ራሳችሁን የምትገዙ ሁኑ፣ ንቁም፤ ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገሣ አንበሳ ወዲያ ወዲህ ይዘራልና። ” (1 ጴጥሮስ 5:8) ይህ አስፈሪ ሊመስል ይችላል፤ ምክንያቱም ጉዳዩ ከባድ ነው። ነገር ግን ይህ የተባለው እንድንደነግጥ ሳይሆን ዓለማ እንዲኖረን ነው። መንቃት ማለት መፍራት ማለት አይደለም፤ ይልቁንም በጣም አስፈላጊ በሆኑ ነገሮች ላይ ለመተኛት የሚመርጥ ፍቅርን የተሞላ ድፍረት ነው።

ደካማ ሥጋ እና ፈቃደኛ መንፈስ

ኢየሱስ ሁላችንም የምናውቀውን ውጥረትን እንዲህ ሲል ይገልጻል፡ በውስጣችን እግዚአብሔርን በእውነት እንፈልግ ይሆናል፤ በውጭ ግን ሰውታችንን ልምዶቻችን ይዋጉታል። ሥጋ ማለት አካላዊ ድካም ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም የወደቀ ተፈጥሮአችን መደበኛ ባሕርይ ነው። ለራስ ጥበቃ የሚፈጥን፣ ለመስዋዕትነት የሚዘገይ፣ እና ለምቹት የሚገባ ነው። ያንን ድካም ማወቅ ሽንፈት አይደለም፤ ይልቁንም ታማኝነት ነው። ታማኝነት ደግሞ ጸጋ የሚገኝበት ስፍራ ነው።

“ወደ ፊትና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስ ዝግጁ ነው፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው።” (ማቴዎስ 26:41) እግዚአብሔር በእኛ ውስንነት አይገረምም። እነዚያን ውስንነቶች ወደ ብርሃን እንድናወጣቸው ግን ይጋብዘናል። ከኛ የሚጠበቀው ግብ ጠንካራ መስሎ መታየት ሳይሆን፣ ጠንካራ በሆነው በእርሱ ላይ መደገፍ ነው!

ጸሎት ከፊትና መውጫ በር

ኢየሱስ ዝም ብሎ “ጠንክረህ ሞክር” እንዳላለ ልብ በሉ። ይልቁንም “ጸልዩ” ነው ያለው። ጸሎት እንዲሁ መንፈሳዊ መፈክር አይደለም፤ ፊትና ፍጥነቱን ሀይሉን እየጨመረ በሚመጣበት ጊዜ እውነተኛ መውጫ መንገድ ነው! በሚጸልዩበት ጊዜ እርዳታ መጠየቅ ብቻ ሳይሆን፣ ታማኝ የሆነ

መገዛታችንንም የሚያመለክት ነው ማን እንደሆንን፤ እግዚአብሔር ማን እንደሆነ፤ እና ከስሜታዊ ፍላጎት በላይ የሚገኘውን እውነተኛ መግባት(providence) እየተናገርን ነው። “በሰዎች ሁሉ ላይ ከደረሰው የተለየ ፈተና አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ስለዚህ ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገሥ እንድትችሉ፤ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል።” (1 ቆሮንቶስ 10:13) ብዙ ጊዜ “መውጫው” ቀላልና ፈጣን ነው፤ መናዘዝ፣ መጠየቅ፣ መመለስ፣ ለአንድ ወንድም ወይም እህት መደወል፣ ቃሉን መክፈት፣ አካባቢን መቀየር፣ ወይም በማኅበራዊ ሚዲያ ከመጠመድ ይልቅን እግዚአብሔርን ማምለክ። “እንግዲህ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ፤ ዲያብሎስን ተቃውሙት፤ ከእናንተም ይሸሻል።” (ያዕቆብ 4:7) ጸሎት ከመጨነቅ ወደ መስመር መያዝ ያሸጋግራል መስተካከል መስመር መያዝ ደግሞ ጥንካሬ ነው!

ፀሎት

አባት ሆይ፣ ስለ ትዕግሥትህና ፣ ስለ ጥንካሬህ ፣ ሃያል ስለመሆንህ አመሰግንሃለሁ። ዛሬ ነገ ሁሌም ነቅቼ እንደጠብቅና ለጸሎት ፈጣን እንድሆን አድርገኝ፤ ውድ ፈተና አታግባኝ በፈቃደኛ ልብም አንተን እንድታዘዝ እርዳኝ።

አሜን።